MALANKARA

ACTS OF THE HOLY SYNOD OF THE SYRO-MALANKARA CATHOLIC CHURCH

Vol. 1 No. 1 July 2005

Pattom, Thiruvananthapuram, Kerala, India

2005

PATRON
Moran Mor Cyril Baselios
Major Archbishop-Catholicos

EDITORS
Fr. Antony Valiyavilayil OIC
Sr. Ardra SIC

CIRCULATION
Fr. Bovas Mathew Meloottu

SUBSCRIPTION INFORMATION
The subscription is Rs. 100 per annum
Overseas subscription: US $/ Euro 15

FOR FURTHER INFORMATION PLEASE WRITE TO
The Editor
MALANKARA
Catholicate Centre
Pattom, Trivandrum 695 004
Kerala, India.
Tel. 0091.471.255 88 64
E-mail: mcccuria@sancharnet.in

PUBLISHED BY THE CHANCELLOR
from the Major Archiepiscopal Curia, Catholicate Centre,
Pattom, Trivandrum 695 004, Kerala, India

PRINTED AT St. Mary's Press, Pattom, Trivandrum 695 004.

THE SYRO- MALANKARA MAJOR ARCHIEPISCOPAL CHURCH
MAJOR ARCHIEPISCOPAL CURIA

CYRIL MAR BASELIOS
MAJOR ARCHBISHOP-CATHOLICOS

CATHOLICATE CENTRE, PATTOM, TRIVANDRUM-695 004, KERALA, INDIA
Tel: 0471-2558864, Fax: 0471-2541635, E-mail: mcccuria@sancharnet.in

15 July 2005

The elevation of the Syro-Malankara Catholic Church to the canonical status of a Major Archiepiscopal Church in the communion of the Catholic Churches is an epoch making event in the history of this Church. The head of this Church is a Major Archbishop, who, according to the Antiochene tradition is Catholicos. The Church will be governed by the Holy Synod under the presidency of the Major Archbishop-Catholicos.

The information on the mission and daily life of the Church are conveyed through the acts of the Holy Synod and other documents and reports of the various commissions that assist in the government of the Church. The People of God of the Malankara Catholic Church and all the Churches with which we are in communion are to be informed of it. MALANKARA is an organ of the Malankara Catholic Church that publishes all the above said acts and documents for information. I am pleased to introduce MALANKARA, our fficial Synodal publication to the public.

The responsibility of publishing this official communication is entrusted to the Major Archiepiscopal Curia, under the guidance of the Chancellor and his office.

I wish that the publication of MALANKARA will strengthen the bond of communion in the Church with all men of good will.

May God bless us all

+ Mar Baselios

Moran Mor Cyril Baselios
Major Archbishop-Catholicos

CONTENTS

Editorial	*The Malankara Catholic Major Archiepiscopate: God's Unique Gift*	*7-9*
Documentation	*The facsimile of the Apostolic Bull of Elevation*	*10-11*
	Apostolic Bull in Latin	*12-13*
	Apostolic Bull: Translation in English	*14-15*
	Apostolic Bull: Translation in Malayalam	*16-17*
Enthronement of the	*Major Archbishop-Catholicos*	
	Report of the Enthronement Ceremony	
	Speeches at the Enthronement Liturgy	*18-20*
	Opening Message by His Grace Abp. Soosa Pakiyam	*21-25*
	Key Note Message at the Enthronement Liturgy by His Eminence Ignace Moussa Card. Daoud	
	Message in Italian (original)	*26-30*
	Translation in Malayalam	*31-35*
Public Meeting	*Welcome Address: Thomas Mar Koorilos*	*36-38*
	Message:His Eminence Ignace Moussa Card. Daoud	
	Message in Italian (original)	*39-42*
	Message:Apostolic Nuncio	*43-45*
	Message:Major Archbishop Mar Varkey Vithayathil	*46-49*
	Message:Moran Mor Cyril Baselios, Major Archbishop Catholicos	
	In Malayalam (Original)	*50-55*
	Translation in English	*56-61*
Visitation	*Message:His Eminence Ignace Moussa Card. Daoud, to the Religious and Seminarians*	
	In Italian (Original)	*62-65*
	Translation in English	*66-69*
Documentation	*Affiliation of St. Mary's Malankara Seminary*	*70-71*
	Facsimile of the decree	
	Translation in English	
Pastoral Letter	*The First Common Pastoral Letter of the Major Archbishop-Catholicos*	*72-75*
News		*76-88*

Editorial

THE MALANKARA CATHOLIC MAJOR ARCHIEPISCOPATE: GOD'S UNIQUE GIFT

A new epoch has begun in the history of the Syro-Malankara Catholic Church; a long cherished dream has come true at the threshold of the Platinum Jubilee of the Reunion Movement. At 4.30 p.m. on 10 February 2005, the Apostolic Nuncio, His Grace, Pedro Lopez Quintana announced the good news at St. Mary's Metropolitan Church, Pattom Trivandrum in the presence of a large gathering of Bishops, Priests, Religious and Laity of the Malankara Catholic Church that the Syro-Malankara Catholic Church is elevated to the canonical status of the Major Archiepiscopal Church and His Beatitude Moran Mor Cyril Baselios is appointed the first Major Archbishop. The Nuncio while felicitating the new Major Archbishop declared that this canonical status in the Antiochene tradition is that of a Catholicos. The entire Malankara Church received the news with unbound joy and great enthusiasm and all those who were present at the place, praised and thanked God Almighty for this unique gift which He has bestowed on the Malankara Church.

The enthronement ceremony was fixed to be conducted on 7 April 2005 at St. Mary's Metropolitan Church, Pattom, Trivandrum. Due to the ill-health and the consequent demise of Pope John Paul II, the date was postponed to 14 May 2005. We pay homage to His Holiness Late Pope John Paul II, who described the Malankara Catholic Church as "the little flock" and as "the fastest growing Catholic community". He found this Church mature enough to be raised to the status of a Major Archiepiscopal Church. He elevated its hierarchical head to the dignity of the Major Archbishop-Catholicos.

Mar Ivanios as spokesman of the Malankara Orthodox Church during the process of the Re-union project expressed his willingness to be in communion with the Catholic Church recognizing the primacy of the Roman Pontiff. However, he made it clear that the proper rite, venerable traditions, and hierarchical powers of the Bishops coming into communion and the autonomous canonical nature of the Malankara Church have to be recognized in the Catholic communion. In 1925, Mar Ivanios, after contacting the Syrian Catholic Patriarch of Antioch wrote to Rome:

The Holy Synod of the Catholicate consecrates Bishops and Metropolitans and performs all the functions and exercises Patriarchal powers within the Archdiocese of the Catholicate. The Holy Synod claims to itself legislative, administrative and disciplinary powers in all matters spiritual and ecclesiastical within the Archdiocese. The Holy Synod of the Catholicate prays that they be admitted into the unity of the Catholic Church, themselves retaining for the Holy Synod and for individual Bishops their jurisdiction over all the Jacobite Syrians that come into reunion...

The elevation of the Syro-Malankara Catholic Church to the Major Archiepiscopal status and the installation of its head as Major Archbishop-Catholicos are a sign and symbol which inspire us to look back to our past and to look forwards to a future filled with hope. Today, the dream of our fore-fathers expressed through Mar Ivanios has become a fact, a historical event. He and his colleagues longed to see this Church as a fully autonomous Church in the communion of Churches.

Our venerable Prelates, Priests, Religious and Laity following the footsteps of Mar Ivanios and Mar Theophilos worked relentlessly for the growth and the expansion of our Church. Today under the wise and able leadership of Moran Mor Cyril Baselios OIC and the Holy Synod, the Church has attained this brilliant status. What we have achieved today is the fulfilment of the expectations of generations.

It is fitting to highlight another fact. The decree elevating our Church to the Major Archiepiscopal status is restoring its full autonomy according to the norms of the CCEO. The decree says, "Hence, considering the brilliant position of the church, which we fully reckon and esteem, we have decided to raise the same community of the Syro-Malankarites as the Major Archiepiscopal Church of Trivandrum with all the rights and obligations prescribed in the Code of Canons for the Oriental Churches". The bull of appointment of the new Major Archbishop says: "We have decided to confer to the head of the Church the same status forthwith. Hence, after having consulted with our venerable Brother Angelus Cardinal Sodano, the Vatican State Secretary, we nominate you using our Apostolic Authority as the Major Archbishop of Trivandrum of the Syro-Malankara Church. You will have the rights and duties inherent to your office and status. You are obliged to strictly safeguard all the requirements prescribed by the Code of Canons of the Oriental Churches". An authority without any reservation is conferred on the Church and its hierarchical head.

Every step forward is a step closer to our cherished goal - the unity of the Church, the unity of the St. Thomas Christians, the unity of all men and women

of good will. It is our ardent desire that this new step forward be a new Pentecost; one that ushers in an era of openness and dialogue; unity and peace; and of growth and expansion so that the Malankara Church may play its role in the spreading of the kingdom of God and to the fulfilment of the divine plan "that all may be one".

"MALANKARA" is the official publication of the Malankara Catholic Holy Synod issued from its Major Archiepiscopal-Catholicate Curia, now established at Pattom, Trivandrum. It originates from the earnest desire to communicate all the "acts" of the Synod such as decrees, documentations, events, etc. Publication of materials in this "Acts" obtains an authenticity and canonicity. It is not a periodical. It is published as and when necessary, as and when official "acts" are to be communicated and promulgated. We foresee at least one volume with two numbers a year.

The language medium of the "Acts" is officially English. However, the documents are to be published in its original language giving translations whenever needed and is useful. Suggestions, comments and observations are welcome to improve the quality of MALANKARA. It is our common endeavour. Its success depends on your response to it. May it find acceptance with all who are interested in the Malankara Church. With this wish we are happy to present the first volume of MALANKARA.

- Editors

THE FACSIMILE OF THE APOSTOLIC BULL OF ELEVATION Ab ipso sancto Thoma

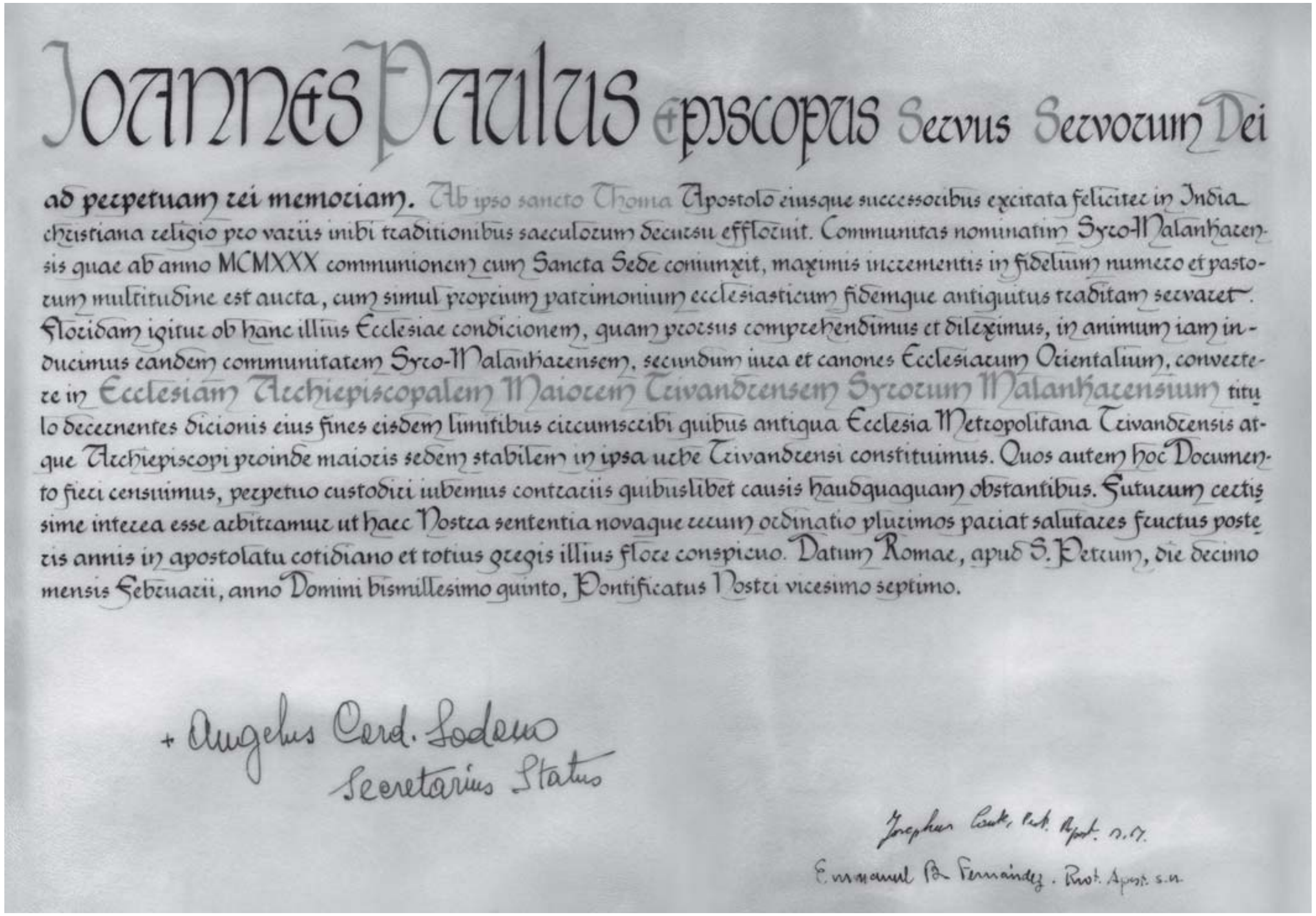

JOANNES PAULUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI

ad perpetuam rei memoriam. Ab ipso sancto Thoma Apostolo eiusque successoribus excitata feliciter in India christiana religio pro variis inibi traditionibus saeculorum decursu effloruit. Communitas nominatim Syro-Malankarensis quae ab anno MCMXXX communionem cum Sancta Sede coniunxit, maximis incrementis in fidelium numero et pastorum multitudine est aucta, cum simul proprium patrimonium ecclesiasticum fidemque antiquitus traditam servaret. Floridam igitur ob hanc illius Ecclesiae condicionem, quam prorsus comprehendimus et dileximus, in animum iam inducimus eandem communitatem Syro-Malankarensem, secundum iura et canones Ecclesiarum Orientalium, convertere in Ecclesiam Archiepiscopalem Maiorem Trivandrensem Syrorum Malankarensium titulo decernentes dicionis eius fines eisdem limitibus circumscribi quibus antiqua Ecclesia Metropolitana Trivandrensis atque Archiepiscopi proinde maioris sedem stabilem in ipsa urbe Trivandrensi constituimus. Quos autem hoc Documento fieri censuimus, perpetuo custodiri iubemus contrariis quibuslibet causis haudquaquam obstantibus. Futurum certissime interea esse arbitramur ut haec Nostra sententia novaque rerum ordinatio plurimos pariat salutares fructus posteris annis in apostolatu cotidiano et totius gregis illius flore conspicuo. Datum Romae, apud S. Petrum, die decimo mensis Februarii, anno Domini bismillesimo quinto, Pontificatus Nostri vicesimo septimo.

+ Angelus Card. Sodano
Secretarius Status

Josephus Cavk, Prot. Apost. n.p.
Emmanuel Pa. Fernández, Prot. Apost. s.n.

THE FACSIMILE OF THE APOSTOLIC BULL OF APPOINTMENT, *Cunctis ecclesialibus Communitatibus*

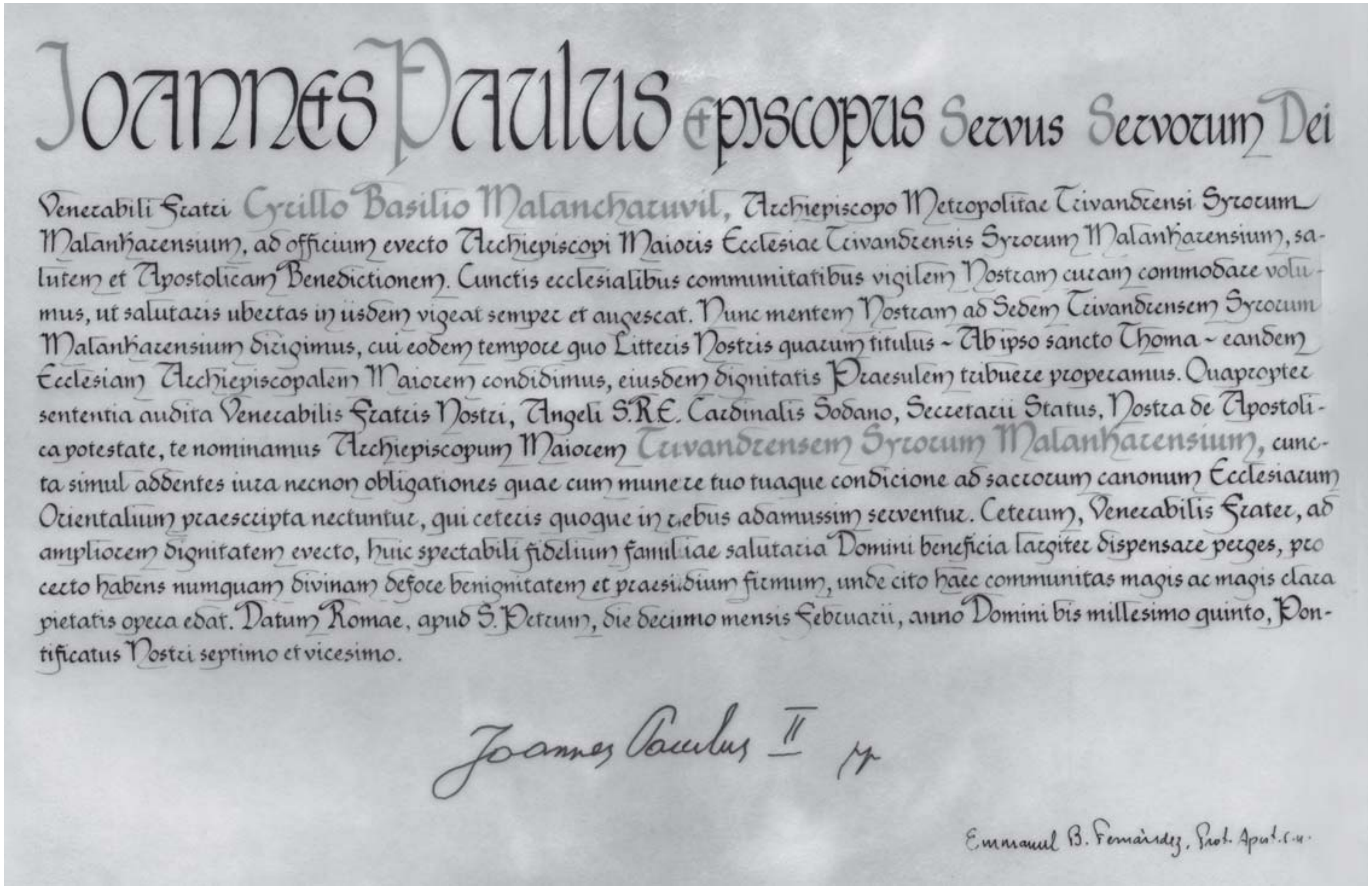

Joannes Paulus Episcopus Servus Servorum Dei

Venerabili Fratri Cyrillo Basilio Malancharuvil, Archiepiscopo Metropolitae Trivandrensi Syrorum Malankarensium, ad officium evecto Archiepiscopi Maioris Ecclesiae Trivandrensis Syrorum Malankarensium, salutem et Apostolicam Benedictionem. Cunctis ecclesialibus communitatibus vigilem Nostram curam commodare volumus, ut salutaris ubertas in iisdem vigeat semper et augescat. Nunc mentem Nostram ad Sedem Trivandrensem Syrorum Malankarensium dirigimus, cui eodem tempore quo Litteris Nostris quarum titulus ~ Ab ipso sancto Thoma ~ eandem Ecclesiam Archiepiscopalem Maiorem condidimus, eiusdem dignitatis Praesulem tribuere properamus. Quapropter sententia audita Venerabilis Fratris Nostri, Angeli S.R.E. Cardinalis Sodano, Secretarii Status, Nostra de Apostolica potestate, te nominamus Archiepiscopum Maiorem Trivandrensem Syrorum Malankarensium, cuncta simul addentes iura necnon obligationes quae cum munere tuo tuaque condicione ad sacrorum canonum Ecclesiarum Orientalium praescripta nectuntur, qui ceteris quoque in rebus adamussim serventur. Ceterum, Venerabilis Frater, ad ampliorem dignitatem evecto, huic spectabili fidelium familiae salutaria Domini beneficia largiter dispensare perges, pro certo habens numquam divinam defore benignitatem et praesidium firmum, unde cito haec communitas magis ac magis clara pietatis opera edat. Datum Romae, apud S. Petrum, die decimo mensis Februarii, anno Domini bis millesimo quinto, Pontificatus Nostri septimo et vicesimo.

Joannes Paulus II pp

Emmanuel B. Fernández, Prot. Apost. c.n.

APOSTOLIC BULL IN LATIN

Apostolic Bull *Ab ipso sancto Thoma* of Pope John Paul II elevating the Malankara Catholic Church as a Major Archiepiscopal Church.

Prot. N. 570.809

In India Archiepiscopatus
Maior Trivandrensis Syrorum Malankarensium erigutur

IOANNES PAULUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei

Ad perpetuam rei memoriam

Ab ipso sancto Thoma Apostolo eiusque successoribus excitata feliciter in India christiana religio pro variis inibi traditionibus saeculorum decursu effloruit. Communitas nominatim Syro-Malankarensis quae ab anno MCMXXX communionem cum Sancta Sede coniunxit, maximis incrementis in fidelium numero et pastorum multitudine est aucta, cum simul proprium patrimonium ecclesiasticum fidemque antiquitus traditam servaret. Floridam igitur ob hanc illius Ecclesiae condicionem, quam prorsus comprehendimus et deleximus, in animum iam inducimus eandem communitatem Syro-Malankarensem, secundus iura et canones Ecclesiarum Orientalium, convertere in ECCLESIAM ARCHIEPISCOPALEM MAIOREM TRIVANDRENSEM SYRORUM MALANKARENSIUM titulo decernentes dicionis eius fines eisdem limitibus cirumscribi quibus antiqua Ecclesia Metropolitana Trivendrensi atque Archiepiscopi proinde maioris sedem stabilem in ipsa urbe Trivandrensi constituimus. Quod autem hoc Documento fieri censuimus, perpetuo custodiri iubemus contrariis quibuslibet causis haudquaquam obstantibus. Futurum certissime interea esse arbitramus ut haec Nostra sententia novaque rerum ordinatio plurimos pariat salutares fructus posteris annis in apostolatu cotidiano et totius gregis illius flore conspicuo.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die decimo mensis Februarii, anno Domini bismellesimo quinto, Pontificatus Nostri vicesimo septimo.

ANGELO CARD. SODANO
SECRETARIUS STATUS

Documentation

APOSTOLIC BULL IN LATIN

Apostolic Bull *Cunctis ecclesialibus communitatibus* of Pope John Paul II appointing His Beatitude Moran Mor Cyril Baselios Catholicos as the Major Archbishop of the Malankara Catholic Church.

Prot. N. 570.810

IOANNES PAULUS EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI, Venerabili Fratri CYRILLO BASILIO MALANCHARUVIL, Archiepiscopo Metropolitae Trivandrensi Syrorum Malankarensium, ad officium avecto Archiepiscopo Maioris Ecclesiae Trivandrensis Syrorum Malankarensium, salutem et Apostolicam Benedictionem.

Cunctis ecclesialibus communitatibus vigilem Nostram curam commodare volumus, ut salutaris ubertas in iisdem vigeat semper et augescat. Nunc mentem Nostram ad Sedem Trivandrensem Syrorum Malankerensium dirigimus, cui eodem tempore quo Litteris Nostris quarum titulus “Ap iso sancto Thoma” eandem Ecclesiam Archiepiscopalem Maiorem condidimus. Eiusdem dignitatis Praesulem tribuere properamus. Quapropter sententia audita Venerabilis Fratris Nostri, Angeli S.R.E. Cardinalis Sodano, Secretarii Status, Nostra de Apostolica potestate, te nominamus Archiepiscopum Maiorem *Trivandrensem Syrorum Malankarensium*, cuncta simul addentes iura necnon obligationes quae cum munere tuo tuaque condicione ad sacrorum canonum Ecclesiarum Orientalium praescripta nectuntur, qui ceteris quoque in rebus adamussim serventur.

Ceterum, venerabilis Frater, ad ampliorem dignitatem evecto, huic spectabili fidelium familiae salutaria Domini beneficia largiter dispensare perges, pro certo habens numquam divinam defore benignitatem ad praesidium firmum, unde cito haec communitas magis ac magis clara pietatis opera deat.

Datum Romae, apud S. Pegtrum, die decimo mensis Februarii, anno Domini bismellesimp quinto, Pontificatus Nostri septimo et vicesimo.

IOANNES PAULUS II

Documentation

APOSTOLIC BULL IN ENGLISH
(Translation)

Apostolic Bull *Ab ipso sancto Thoma* elevating the Malankara Catholic Church as a Major Archiepiscopal Church

Prot. N. 570.809

The Malankara Syrian Church is elevated to the Major Archiepiscopate of Trivandrum in India.

JOHN PAUL BISHOP

Servant of the Servants of God

For the perpetual memory

By St. Thomas the Apostle himself was founded the Christian Religion in India and was fruitfully guided by his successors and it prospered in the course of the past centuries under various traditions. The Syro-Malankara Community, which entered into communion with, the Holy See in 1930, has secured the greatest increase in number of its faithful and pastors and at the same time safeguarded its own ancient ecclesiastical patrimony and faith. Hence, considering the brilliant position of the Church, which we fully reckon and esteem, we have decided to raise the same community of the Syro-Malankarites as the Major Archiepiscopal Church of Trivandrum with all the rights and obligations prescribed in the Code of Canons for the Oriental Churches. This Church shall be recognized under the afore-mentioned title and its boundaries shall be same as the boundaries of the former Metropolitan Church of Trivandrum and the permanent seat of the Major Archbishop shall be the city of Trivandrum. We determine those things through this official document and command that they shall ever be safeguarded and declare that nothing contrary to them shall prevail. We hope that this, our declaration and the new arrangement shall be helpful to the apostolic work of the Church and shall produce visible fruits to the entire congregation of the faithful, in the years to come.

Given at Rome, from the Holy See of St. Peter, on the tenth day of the month of February 2005, in the year of our Lord, the twenty-seventh year of Our Pontificate

ANGELO CARDINAL SODANO
SECRETARY OF STATE

APOSTOLIC BULL IN ENGLISH
(Translation)

Apostolic Bull *Cunctis ecclesialibus communitatibus* of Pope John Paul II appointing His Beatitude Moran Mor Cyril Baselios Catholicos as the Major Archbishop of the Malankara Catholic Church.

Prot. N. 570.810

JOHN PAUL BISHOP

Servant of the Servants of God

To our venerable Brother Cyril Baselios Malancharuvil, Metropolitan Archbishop of Trivandrum of the Syro-Malankarites, who has been raised as the Major Archbishop of Trivandrum of the Malankara Church, greetings and apostolic blessings.

That the ecclesial communities increase and flourish in the fruits of salvation that shall ever remain, we render our vigilant care always to each one. Now we direct our attention to the see of Trivandrum to which at the same time through our letter titled "*Ab ipso sancto Thoma*", we made the same a Major Archiepiscopal Church. Now we hasten to confer the same dignity to its head forthwith. Hence, after having consulted with our venerable Brother Angelus Cardinal Sodano, the Vatican State Secretary, we nominate you using our Apostolic Authority as the Major Archbishop of Trivandrum of the Syro-Malankara Church. You will have the rights and duties inherent to your office and status. You are obliged to strictly safeguard all the requirements prescribed by the Code of Canons of the Oriental Churches.

Venerable Brother, having been raised to this high position, you should continue to work so that the blessing of our Lord may increasingly be poured forth for the good of the faithful. Thereby the Malankara Syrian community will be enabled to prosper all the more energetically. God's grace and protection shall never be wanting for the fulfillment of this office.

Given at Rome, from the Holy See of St. Peter, on the tenth day of the month of February 2005, in the year of our Lord, the twenty-seventh year of Our Pontificate.

POPE JOHN PAUL II.

Documentation

APOSTOLIC BULL IN MALAYALAM

(Translation)

നമ്പർ -570.809

ഭാരതത്തിൽ, മലങ്കര സുറിയാനി സഭയെ,
തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭയായി ഉയർത്തുന്നത്

ജോൺ പോൾ മെത്രാൻ

ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരുടെ ദാസൻ
നിത്യ സ്മരണയ്ക്കായി.

വിശുദ്ധ തോമ്മാ ശ്ലീഹായാൽ തന്നെ ഭാരതത്തിൽ ക്രിസ്തുമതം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും പിൻഗാമികളാൽ ഫലപ്രദമായി നയിക്കപ്പെടുകയും കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ അതു വിവിധ പാരമ്പര്യങ്ങളിലൂടെ പുഷ്ടിപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 1930 ൽ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനവുമായി പുനരൈക്യപ്പെട്ട മലങ്കര സുറിയാനി സമൂഹം വിശ്വാസികളുടെയും ഇടയന്മാരുടെയും എണ്ണത്തിൽ ഏറ്റവും അധികം വളർച്ച പ്രാപിക്കുകയും അതേ സമയം പുരാതനമായ അതിന്റെ സഭാത്മകമായ വിശ്വാസവും പൈതൃകവും കാത്തു പരിപാലിക്കുകയും ചെയ്തു. ആകയാൽ പ്രസ്തുത സഭയുടെ പ്രകാശമാനമായ സ്ഥിതി നാം വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കുകയും വിലമതിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്, ആ മലങ്കര സുറിയാനി സഭാ സമൂഹത്തെ തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭയായി പൗരസ്ത്യ സഭകളുടെ കാനോൻ നിയമ സംഹിതയിൽ വ്യവസ്ഥ ചെയ്തിട്ടുള്ള അവകാശങ്ങളോടും കടമകളോടും കൂടെ ഉയർത്തുവാൻ നാം തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. മുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശീർഷകത്തിൽ ഈ സഭ അംഗീകരിക്കപ്പെടണമെന്നും അതിന്റെ അതിർത്തികൾ മുൻ തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്തൻ സഭയുടെ അതിർത്തികൾ തന്നെയായിരിക്കും. മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്ക്കോപ്പയുടെ ആസ്ഥാനം തിരുവനന്തപുരം പട്ടണം തന്നെ ആയിരിക്കുമെന്നും നാം തീരുമാനിക്കുന്നു. ഔദ്യോഗികമായ ഈ രേഖവഴി ഈ കാര്യങ്ങൾ നാം നിർദ്ദേശിക്കുകയും അവ നിത്യം സൂക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ കൽപ്പിക്കുകയും അവയ്ക്കെതിരായി ഒന്നും തന്നെ നിലകൊള്ളുകയില്ലെന്ന് നാം പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രഖ്യാപനവും പുതിയ ക്രമീകരണവും ഭാവിയിൽ അനേക വർഷങ്ങളിൽ സഭയുടെ പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു സഹായവും അജഗണം മുഴുവനും കാണത്തക്ക ഫലം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതുമായി തീരുമെന്ന് നാം പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

റോമിൽ വിശുദ്ധ പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നും 2005 ഫെബ്രുവരി 10-ാം തീയതി നമ്മുടെ ഉന്നത അജപാലന വാഴ്ചയുടെ 27 -ാം വർഷം നൽകപ്പെട്ടത്.

ആൻജലോ കർദ്ദിനാൾ സൊഡാനോ
സംസ്ഥാന സെക്രട്ടറി

Documentation

APOSTOLIC BULL IN MALAYALAM
(Translation)

ജോൺ പോൾ മെത്രാൻ
ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരുടെ ദാസൻ

മലങ്കര സഭയുടെ മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്ക്കോപ്പാ പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ട മലങ്കര സുറിയാനിക്കാരുടെ മെത്രാപ്പോലീത്തായായ നമ്മുടെ വന്ദ്യ സഹോദരൻ മലഞ്ചരുവിൽ സിറിൽ ബസേലിയോസിന് ആശംസകളും അപ്പോസ്തോലിക ആശീർവ്വാദവും.

ഓരോ സഭാ സഭാസമൂഹങ്ങളിലും രക്ഷാകരമായ ഫലങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുവാനും പ്രശോഭിക്കുവാനും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ കരുതൽ നൽകുവാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കത്തിൽ നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ മലങ്കര സുറിയാനി സഭ വിശുദ്ധ തോമ്മാശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായതത്രെ. തിരുവനന്തപുരം ആസ്ഥാനമാക്കിയ സുറിയാനി മലങ്കര സഭയിലേക്ക് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ഈ അവസരത്തിൽ നാം തിരിക്കുന്നു. ആ സഭയെ മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭാ പദവിയിലേക്ക് നാം ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത സഭയുടെ തലവന് അതേ പദവി ഉടനടി പ്രദാനം ചെയ്യുവാൻ നാം തീരുമാനിക്കുന്നു. ആകയാൽ വത്തിക്കാൻ സംസ്ഥാന സെക്രട്ടറിയായ നമ്മുടെ അഭിവന്ദ്യ സഹോദരൻ ആൻജലോ കർദ്ദിനാൾ സൊഡാനോയുമായി ആലോചിച്ച ശേഷം നമ്മുടെ അപ്പോസ്തോലിക അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് താങ്കളെ മലങ്കര സുറിയാനി സഭയുടെ തിരുവനന്തപുരം മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്ക്കോപ്പയായി നാം നിയമിക്കുന്നു. താങ്കളുടെ പദവിക്കും സ്ഥാനത്തിനും അനുയോജ്യമായ അവകാശങ്ങളും കടമകളും താങ്കൾക്ക് ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇവ സംബന്ധിച്ച് പൗരസ്ത്യ സഭകളുടെ വിശുദ്ധ നിയമ സംഹിത നിർദ്ദേശിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അഭംഗുരം പാലിക്കാൻ താങ്കൾ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവനായിരിക്കും.

വന്ദ്യ സഹോദരാ, ഈ ഉന്നത പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തപ്പെട്ട താങ്കൾ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ വിശ്വാസികളുടെ നന്മയ്ക്ക് സമൃദ്ധമായി ഉതകുവാൻ തക്കവണ്ണം തുടർന്നും പ്രവർത്തിക്കണം. അതു വഴി മലങ്കര സുറിയാനി സമൂഹം കൂടുതൽ ഊർജ്ജസ്വലമായി അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവാൻ ഇടയാകും. ഈ കൃത്യ നിർവ്വഹണത്തിന് ദൈവത്തിന്റെ സംരക്ഷണവും കൃപാവരവും ഒരിക്കലും കുറവുവരില്ല.

വി. പത്രോസിന്റെ സിംഹാസനമായ റോമ്മായിൽ നിന്നും 2005 ഫെബ്രുവരി മാസം 10 ന് നമ്മുടെ പാപ്പാ വാഴ്ചയുടെ 27-ാം വർഷം നൽകപ്പെട്ടത്.

യോഹന്നാൻ പൗലോസ് ദ്വിതീയൻ പാപ്പാ

ENTHRONEMENT OF THE MAJOR ARCHBISHOP-CATHOLICOS

Report of the Elevation of the Syro-Malankara Catholic Church To the Status of the Major Archiepiscopal Church and the Enthronement Of His Beatitude Moran Mor Cyril Baselios As the Major Archbishop-Catholicos

On 10 February 2005, His Holiness Pope John Paul II elevated the Syro-Malankara Catholic Church to the canonical status of a Major Archiepiscopal Church and its hierarchical head Metropolitan Cyril Mar Baselios OIC was elevated as the Major Archbishop. This papal announcement was made at 12 noon in Rome and at 4.30 p.m. at St. Mary's Metropolitan Church, Pattom, Trivandrum by the Apostolic Nuncio in India His Grace Pedro Lopez Quintana. Felicitating the Church and its Major Archbishop, the Nuncio also declared that in the Antiochene tradition the Major Archbishop's authority is equivalent, if not more, to the authority of the Catholicos. A large number of our People who had gathered in the Church greeted the announcement with jubilation, thanking and praising God for his marvellous deeds for the Malankara Church.

In accordance with the present Malankara tradition which is founded on the ancient Antiochene tradition, the Major Archbishop also assumed the title "Catholicos".

The solemn enthronement of the Major Archbishop-Catholicos was fixed to take place on 7 April 2005. However, due the demise of the Holy Father, Pope John Paul II who had graciously elevated the Church to this juridical status, the enthronement ceremony was postponed to 14 May 2005. In the mean time, joining the Universal Church, our Church prayed for the repose of Pope John Paul the Great and paid tribute to his venerable memory. The Archbishop-Catholicos designate, His Beatitude Moran Mor Cyril Baselios and Mar Cleemis of the Eparchy of Tiruvalla joined the Requiem Mass in St. Peter's Rome.

The Enthronement ceremony started at 7.30 a.m. on 14 May with a solemn procession which was flagged off by the Honourable Chief Minister of Kerala, Sri. Oommen Chandy, with an opening message. The festive procession started from the Central School Pattom in which the Major Archbishop-Catholicos Cyril Mar Baselios and the dignitaries, His Eminence Cardinal Moussa Daoud, the Patriarch Emeritus of Antioch and the Prefect of the Congregation for the Oriental Churches, Archbishop Pedro Lopez Quintana, the Apostolic Nuncio in India, were escorted to St. Mary's Metropolitan Church. The Bishops of the Malankara Catholic Church, priests, religious and thousands of faithful participated in the procession. Floats, bands and *Aswaroodasena* (ceremonial cavalry) gave the procession a sense of jubilation.

At the entrance of the Metropolitan Church, the Major Archbishop and the chief guests were accorded a liturgical welcome by Rev. Father George Jacob, the Vicar of the Metropolitan Church and Rev. Dr. Antony Valiyavilayil OIC, the Chancellor of the Major Archiepiscopal Curia.

Following the Liturgy of the Hours (Terce), Rev. Dr. Kuriakose Thadathil the Coordinator of the liturgical celebration welcomed the congregation. His Grace Dr. Soosa Pakiyam the Archbishop of the Latin Archdiocese of Trivandrum, gave the introductory message. In the solemn liturgy that followed, Cardinal Moussa Daoud, the Prefect of the Congregation for Oriental Churches, was the main celebrant. The concelebrants were His Beatitude the Major Archbishop-Catholicos designate, Bishop Mar Chrysostom (Marthandom), Bishop Mar Koorilos (Moovattupuzha), Bishop Mar Cleemis (Thiruvalla), Bishop Mar Timotheos (Bishop Emeritus of Tiruvalla) Bishop Mar Ignathios, (Auxiliary Bishop of Trivandrum), Bishop Mar Thomas (Apostolic Vistor to America & Europe). The Syro-Malabar Hierarchs who participated in the Divine Liturgy are: Major Archbishop Mar Varkey Vithayathil, Archbishop Mar Joseph Powathil (Chenganasserry) Bishop Mar George Punnakkottil (Kothamangalm) Archbishop Kuriakose Kunnassery (Kottayam) Archbishop Jacob Thoomkuzhy (Trissur), Bishop Mathew Arackal (Kanjirappally) Bishop Mathew Anikkuzhikkattil (Idukki), Archbishop Soosa Pakiyam (Latin Archdioces of Trivandrum) Bishop Leon Dharmaraj (Kottar), Bishop Stanley Roman ((Kollam), Bishop Thomas Kariyil (Punalur) Bishop Joseph G. Fernandez (Bishop Emeritus-Kollam).

After the Gospel, His Beatitude Cardinal Moussa Daoud representing the Holy See gave the key note message of the enthronement ceremony in Italian and Bishop Mar Koorilos translated it into Malayalam. His Grace Archbishop Pedro Lopez Quintana, the Apostolic Nuncio read out the two Papal Bulls

raising the Malankara Catholic Church to a Major Archiepiscopal Church and elevating its head as the Major Archbishop-Catholicos in Latin. Rev. Dr. John Kochuthundil (Chancellor, Archeparchy of Trivandrum) read out the Malayalam translation.

The Service of the Enthronement started after the *Kukilion* (hymn of intercession) to the Blessed Virgin Mary and to the Saints.

The main celebrant, His Eminence the Cardinal then pronounced that the Holy Spirit calls the Metropolitan to take up the status of the Catholicos. Following the pronouncement, the liturgical prayers of the enthronement of the Catholicos began. After the Gospel reading the designated Major Archbishop-Catholicos made the Profession of Faith. After a series of prayers was the naming ceremony and the enthronement of the Catholicos. The chancellors of the six eparchies, the Rector of the Major Seminary and a representative of the Superior General of the Order of the Imitation of Christ (Bethany Ashram) raised the Major Archbishop with the *Cathedra* singing thrice the *Oksios* which means “he is worthy”. During the singing the new Catholicos blessed the People. After the thanksgiving prayer, the main celebrant handed over the Crosier (Shepherd’s Staff) to the new Catholicos with which he imparted the apostolic blessing to all those who were present.

The Service of the Enthronement was followed by a public meeting presided over by His Eminence Cardinal Varkey Vithayathil. His Grace, the Apostolic Nuncio, Pedro Lopez Quintana inaugurated the function. The Welcome was extended by His Excellency, Bishop Thomas Mar Koorilos, the Secretary of the Holy Synod. The new Catholicos addressed the gathering and thanked all the participants of the Enthronement Liturgy and the public meeting.

The Enthronement ceremony was attended by about 50,000 faithful including priests, religious men and women, as well as by numerous dignitaries. Besides the Chief Minister, Sri. Oommen Chandy, Ministers Sri. K.K. Ramachandran (Health), Sri. N. Sakthan (Transport) Sri. B. Vijayakumar MLA, Varkala Khadar, Advocate K. Mohan Kumar, M. Vijayakumar (Former Speaker), P.C. Thomas (MP), Kodikkunnil Suresh (Former MP), Pandalam Sudhakaran (UDF), Kadakampalli Surendran (CPM), B. S. Rajeev (CPM), K. Raman Pillai (BJP), and K. P. Mohanan (Managing Editor, Asianet) were present along with a large number of public persons, well-wishers, friends, etc. The press and other media gave a good coverage in the national and international media networks. The ceremony bore the mark of a major historical event in the Ecclesial history of the Malankara Catholic Church.

The solemn celebration was wound up with a delicious lunch served to all participants.

-Chancellor

SPEECHES AT THE ENTHRONEMENT LITURGY

Opening Message to the Enthronement Liturgy by His Grace Most Rev. Soosa Pakiyam, Latin Archbishop of Trivandrum.

(in Malayalam)

സമാദരണീയനായ സിറിൽ മാർ ബസേലിയോസ് പിതാവേ,
അത്യുന്നത കർദ്ദിനാളന്മാരെ,
അഭിവന്ദ്യ പിതാക്കന്മാരെ,
ബഹുമാനപ്പെട്ട വൈദികരെ,
പ്രിയപ്പെട്ട സിസ്റ്റേഴ്സ്,
സ്നേഹമുള്ള സഹോദരീ സഹോദരന്മാരെ,

ഒരു നീണ്ട പ്രസംഗം ചെയ്യാനല്ല, ദീർഘമായ ഇന്നത്തെ ചടങ്ങുകൾക്കും പരിപാടികൾക്കും വളരെ ഹ്രസ്വമായിട്ടുള്ള ഒരു ആമുഖം നൽകുവാനായിട്ടാണ് ഞാൻ ഇവിടെ നിൽക്കുന്നത്. ഒരു വലിയ ചരിത്ര സംഭവത്തിന് നാം ഇന്ന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കുകയാണ്. മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആ സഭയുടെ ഒരു ചിരകാല സ്വപ്നം സാക്ഷാത്ക്കരിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പുണ്യ മുഹൂർത്തമാണ് ഇത്. മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്ക് സ്വയംഭരണാവകാശ ഉൾഭരണ സ്വാതന്ത്ര്യം ഇന്ന് സംലഭ്യമാകുന്നു. ഈ സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായ അഭിവന്ദ്യ സിറിൽ മാർ ബസേലിയോസ് പിതാവ് ഇന്ന് കാതോലിക്കാ ബാവയായി അവരോധിക്കപ്പെടുവാൻ പോകുന്നു. മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുന്ന മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്കും, അതിന്റെ പരമാദ്ധ്യക്ഷന്റെ ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കുന്ന അഭിവന്ദ്യ പിതാവിനും, മലങ്കര സഭാ സിനഡിലെ എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും ഞാൻ ആദ്യമായിട്ട്, സ്നേഹ നിർഭരമായ അനുമോദനങ്ങളും, പ്രാർത്ഥനാശംസകളും അർപ്പിക്കുകയാണ്.

ഈ കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിൽ പൗരസ്ത്യ സഭയെക്കുറിച്ച് കുറേയേറെ ലേഖനങ്ങൾ വായിക്കുവാൻ എനിക്ക് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കേരളത്തിൽ പൗരസ്ത്യ സഭകൾക്ക് ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ അംഗീകാരവും, സ്വാതന്ത്ര്യവും ഒരു പക്ഷേ

കുറേ നേരത്തെ കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ കൂനൻകുരിശു സത്യവും, അതിന്റെ ഫലമായി ട്ടുണ്ടായ ഭിന്നതകളും സഭയിൽ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ലെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന വ്യക്തികളുമുണ്ട്. പുണ്യശ്ലോകനായ മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവിന് ഒരു സ്വപ്ന മുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പസ്തോലിക കൂട്ടായ്മ, സുറിയാനി പാരമ്പര്യം, സ്വതന്ത്രസഭാ പദവി, അന്ത്യോക്യൻ ആരാധനക്രമം, ഇവയെല്ലാം സമന്വയിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു പുനരൈക്യ പ്രസ്ഥാനമാണ് 1920 കളിൽ അദ്ദേഹം സ്വപ്നം കണ്ടത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ സ്വപ്നം പൂവണിയുന്ന ഒരു പുണ്യ മുഹൂർത്തത്തിലാണ് നാമെല്ലാം. ഈ സ്വപ്നം 1920 കളിൽ തന്നെ അദ്ദേഹം ആഗ്രഹിച്ചതുപോലെ പൂവണിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഒരു പക്ഷേ മലങ്കര സഭയുടെ ചരിത്രം മറ്റൊന്നാകുമായിരുന്നു.

ചരിത്രത്തിലെ സംഭവ വികാസങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്ത് ഒരു വിധി പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഞാൻ ആളല്ല. ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതികൾ നിഗൂഢങ്ങളാണ്. തിന്മയിൽ നിന്നും നന്മ ഉത്പാദിപ്പിക്കുവാൻ ദൈവത്തിന് സാധിക്കും. ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് എല്ലാം അവരുടെ നന്മയ്ക്കായിട്ടു മാത്രമേ ഭവിക്കുകയുള്ളൂ എന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവം നിശ്ചയിച്ച സമയത്തിന്റെ പൂർണ്ണത ഇതാണ്. നമുക്ക് സന്തോഷിക്കാം; ആഹ്ലാദിക്കാം.

1986 -ാമാണ്ട് ഫെബ്രുവരി 6-ാം തീയതി ഭാഗ്യ സ്മരണാർഹനായ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പ കേരളം സന്ദർശിച്ചു. അന്ന് ശംഖുമുഖം കടൽപ്പുറത്ത് തടിച്ചു കൂടിയ ലക്ഷക്കണക്കിന് ജനങ്ങളെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ട് പരിശുദ്ധ പിതാവ് മലങ്കര സഭയെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചത് ഞാൻ ഇവിടെ കുറിച്ചു വച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം അന്നു പറഞ്ഞു, 'മലങ്കര സഭയുടെ അടുത്തകാല ചരിത്രം വളർച്ചയുടെയും, തീക്ഷ്ണമായ ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെയും കാലഘട്ടമാണ് എന്നറിയുന്നതിൽ എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. ഇന്ന് നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെയും, പുരാതനമായ നിങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളോട് നിങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന വിശ്വസ്തതയേയും, മറ്റു സമൂഹങ്ങളുമായി സാഹോദര്യ ബന്ധം വളർത്തിയെടുക്കുവാനുള്ള നിങ്ങളുടെ ആത്മാർത്ഥമായ പരിശ്രമങ്ങളെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു'.

ഏതാണ്ട് 20 കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മാർപ്പാപ്പ ശംഖുമുഖത്തു വച്ച് മലങ്കര സഭയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ! ഇത് വെറും ഭംഗി വാക്കുകൾ ആയിരുന്നില്ല എന്നതിന്റെ തെളിവാണ്, ഈ ലോകത്തോട് യാത്ര പറയുന്നതിന്റെ ഏതാനും ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മലങ്കര സഭയെ ഒരു മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭയായി അദ്ദേഹം ഉയർത്തിയത്. ചരിത്രത്തിലെ സഭാപരമായിട്ടുള്ള പല തെറ്റുകൾക്കും പരസ്യമായിട്ടുതന്നെ മാപ്പ് ചേദിക്കാൻ ധൈര്യം കാണിച്ച ആ മാർപ്പാപ്പ ഇതിലൂടെ ചരിത്രം തിരുത്തിക്കുറിച്ചതായിട്ട് എനിക്ക് തോന്നിപ്പോകുന്നു.

മാർപ്പാപ്പ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നതുപോലെ, മറ്റു സഭാസമൂഹങ്ങളുമായുള്ള സാഹോദര്യ ബന്ധം ഒന്നു കൂടി മെച്ചമാക്കുക, ഐക്യം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുക; ഇതാണ് മലങ്കര സഭയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട ദൗത്യങ്ങളിൽ ഒന്ന്. വെറും ചർച്ചകളിലൂടെയും, വാദപ്രതിവാദങ്ങളിലൂടെയും, അവകാശ വാദങ്ങളിലൂടെയും യേശു ആഗ്രഹിച്ച ആ

ഐക്യം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന് എനിക്ക് തോന്നുന്നില്ല.

പരസ്പരം മത്സരിക്കുന്നതിനു പകരം പരസ്പര പൂരകങ്ങളായിട്ട് തീരുമ്പോഴാണ് ഒരുമ അനുഭവപ്പെടുന്നത്. പരസ്പരം അംഗീകരിക്കുവാനും, ഉൾക്കൊള്ളുവാനും, മനസ്സിലാക്കുവാനും, പരസ്പരം ബോധ്യപ്പെടുത്തുവാനും, സർവ്വോപരി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നമ്മെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി വിട്ടു കൊടുക്കുവാനും, സാധിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ മാത്രമേ സഭാ ഐക്യം ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കുകയുള്ളൂ. പോൾ ആറാമൻ മാർപ്പാപ്പയുടെ ഒരു മാതൃക, സഭാ ഐക്യത്തെക്കുറിച്ച് വലിയ വലിയ പാഠങ്ങൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പോരുന്നതാണ്.

ഞാൻ റോമിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവസരത്തിൽ - 1970 കളിൽ ഒരു ജനുവരി മാസം അഷ്ടദിന പ്രാർത്ഥനകളുടെ ദിവസങ്ങളായിരുന്നു. അന്ന് എക്യുമെനിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസ് അത്തനാഗോറസ് ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിനിധികളായ രണ്ടു മെത്രാൻമാർ ഈ അഷ്ടദിന പ്രാർത്ഥനകളിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ റോമിൽ വരുകയുണ്ടായി. മാർപ്പാപ്പായും 20 കർദ്ദിനാളന്മാരും, മെത്രാന്മാരും, വിശിഷ്ടാതിഥികളും സന്നിഹിതരായിരുന്ന അവസരത്തിൽ സഭൈക്യത്തിനുവേണ്ടി അവർ പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. സഭൈക്യത്തിനു ഒരു പക്ഷേ പ്രതിബന്ധമായി ഇന്നും മറ്റുള്ളവർ കാണുന്നത് മാർപ്പാപ്പയുടെ പരമാധികാരത്തെയാണല്ലോ. അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരാമർശങ്ങൾ വന്ന അവസരത്തിൽ, എന്താണ് ഈ പരമാധികാരം എന്ന് കാണിക്കാനായിട്ട് തന്റെ പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞ ഉടനെതന്നെ മാർപ്പാപ്പ എഴുന്നേറ്റ് അത്തനാഗോറസിന്റെ (എക്യുമെനിക്കൽ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ) പ്രതിനിധികളായി അവിടെ എത്തിയ ആ രണ്ടു മെത്രാൻമാരുടെ കാലുകളിൽ വീണ് കാലുകൾ ചുംബിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. എല്ലാവരും അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. ആ പ്രവർത്തിയിലൂടെ തന്റെ പരമാധികാരം എന്തെന്ന് മാർപ്പാപ്പ തെളിയിക്കുകയുണ്ടായി. സഭയിൽ അധികാരം ശുശ്രൂഷയാണ്. ഇതിനു വേണ്ടി, ആരുടെ പാദങ്ങളിൽ വീഴാനും, എന്തും ത്യജിക്കുവാനും താൻ തയ്യാറാണെന്ന് മാർപ്പാപ്പ ആ മാതൃകയിലൂടെ പ്രഖ്യാപിക്കുകയായിരുന്നു.

കഴിഞ്ഞ ദിവസങ്ങളിൽ അഭിവന്ദ്യ ബസേലിയോസ് കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ ചില ഇടയ ലേഖനങ്ങൾ വായിക്കാനിടയായി. ആ ഇടയ ലേഖനങ്ങളിൽ പലപ്പോഴും അദ്ദേഹം തന്നെത്തന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് 'ബലഹീനൻ'എന്നാണ്. പല കാതോലിക്കാ ബാവമാരും സംസാരിക്കുന്നത് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്, തങ്ങളെക്കുറിച്ചു തന്നെ പരാമർശിക്കുമ്പോൾ അവരെപ്പോഴും ഈ 'ബലഹീനൻ' എന്ന പദം ഉപയോഗിക്കുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നു. ഞാൻ ഒരു നിമിഷം ചിന്തിച്ചു പോയി, അഭിവന്ദ്യ സിറിൽ പിതാവ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ബലഹീനനാണോ? ദൈവ അനുഭവം നിറഞ്ഞ അനുഗ്രഹീതമായ ഒരു കുടുംബത്തിൽ ജനിക്കാനും വളരുവാനും അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞു. ബഥനിയിൽ വ്രതശുദ്ധിയുള്ള തപസ്സിൽ നിന്നും കടഞ്ഞെടുത്ത ഒരു ആദ്ധ്യാത്മികത അദ്ദേഹത്തിന് സ്വന്തമായിട്ടുണ്ട്. വിദേശത്തു നിന്നും, സ്വദേശത്തു നിന്നും പല ബിരുദങ്ങൾ നേടി വിജ്ഞാനം ആവോളം അദ്ദേഹം കരസ്ഥമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

കാലോചിതമായ രീതിയിൽ ദൈവശാസ്ത്ര ചിന്തകൾ അവതരിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഒരു പ്രത്യേക കഴിവ് അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട് എന്നു നമുക്കറിയാം. ഇന്ത്യൻ സംസ്കാരത്തെയും, ഇന്ത്യൻ പൈതൃകത്തെയും മുറുകെ പിടിച്ചിട്ടുള്ള ദൈവ ശാസ്ത്ര ചിന്തകളാണ് അദ്ദേഹത്തിനുള്ളത് എന്ന് ഏവർക്കും ബോധ്യപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞു. വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്തും, സാമൂഹ്യക്ഷേമ പ്രവർത്തനരംഗങ്ങളിലും നിസ്തുലമായ സംഭാവനകൾ ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചു. ബത്തേരിയിൽ മെത്രാനായിരുന്നു. തിരുവനന്തപുരം അതിരൂപതയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായിരുന്നു. ബഥനി സന്യാസ സമൂഹത്തിന്റെ സുപ്പീരിയർ ജനറലായി ആയി പ്രവർത്തിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് കഴിഞ്ഞു. പല പ്രാവശ്യം കെ.സി.ബി.സി. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷനായും, ദീർഘകാലം സി.ബി.സി.ഐ. യുടെ തന്നെ അദ്ധ്യക്ഷനായും സേവനം അനുഷ്ഠിക്കുവാനും, തന്റെ ഭരണ പാടവം പ്രകടിപ്പിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം ബലഹീനനാണോ എന്നു ഞാൻ ചിന്തിച്ചു പോയി. ഈയിടെ അദ്ദേഹം നൽകിയ ഒരു അഭിമുഖ സംഭാഷണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവുകളെയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ സവിശേഷതകളെയും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട്, ഇതിനെ ഒക്കെ എങ്ങനെ കാണുന്നു എന്ന ലേഖകന്റെ ചോദ്യത്തിന് അദ്ദേഹം കൊടുത്ത മറുപടി 'ഞാൻ ബലഹീനനാണ്' സഭൈക്യം ലക്ഷ്യംവച്ചുകൊണ്ടു പ്രവർത്തിക്കേണ്ട ഒരിടയന് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഏറ്റവും വലിയ സവിശേഷതയാണ് യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ തന്നെ ഈ മനോഭാവം. മരണത്തോളം, അതെ കുരിശുമരണത്തോളം അവൻ തന്നെത്തന്നെ താഴ്ത്തി. ആകയാൽ ദൈവം അവനെ അത്യധികം ഉയർത്തി. ഇന്ന് ഓക്സിയോസ് ചൊല്ലുന്ന അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉയർത്തുന്നത് നാം കാണും. വിനീതരെ ദൈവം ഉയർത്തും. പരിശുദ്ധ കന്യാമറിയത്തിന്റെ വാക്കുകൾ ഞാൻ ഓർമ്മിച്ചു പോകുകയാണ്. 'ദൈവം തന്റെ ദാസിയുടെ താഴ്മയെ തൃക്കൺ പാർത്തു. വിനീതാവസ്ഥയെ തൃക്കൺ പാർത്തു. ഇന്നു മുതൽ എല്ലാ തലമുറകളും എന്നെ ഭാഗ്യവതി എന്നു വിളിച്ചു പ്രഘോഷിക്കും. ഒരു പക്ഷേ അതു തന്നെയാണ് ഈ അവസരത്തിൽ ഇവിടെയും സംഭവിക്കുന്നത്.

സ്നേഹമുള്ളവരേ, ഇന്നു നാം അദ്ദേഹത്തിന് സ്നേഹ നിർഭരമായ ഒരു സ്വീകരണം, ഒരുജ്ജ്വലമായ വരവേൽപ്പ് നൽകി. വിശുദ്ധനും വിജ്ഞാനിയുമായിട്ടുള്ള ഒരു നല്ല പിതാവിനെ മലങ്കര സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായി ലഭിച്ചതിലുള്ള ആഹ്ലാദവും, സന്തോഷവും, സംതൃപ്തിയും നാം ഇതിലൂടെ രേഖപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു.

അതേസമയം തന്നെ ഇതെല്ലാം കൂടുതൽ മെച്ചമായിട്ടുള്ള ഒരു ശുശ്രൂഷയ്ക്കായിട്ടുള്ള വിളിയാണ് എന്ന് നാം ആരെക്കാളും കൂടുതലായിട്ട് പിതാവിന് തന്നെ അറിയാം. ഇന്നത്തെ ആ ആകർഷണീയമായിട്ടുള്ള പ്രദക്ഷിണവും, സന്തോഷപ്രകടനങ്ങളും, വാദ്യമേളങ്ങളും ഒക്കെ കണ്ടപ്പോൾ ഏതാണ്ട് നൂറ്റാണ്ടുകൾക്ക് മുമ്പ് നടത്തപ്പെട്ട മാർപ്പാപ്പയുടെ സ്ഥാനാരോഹണവുമായിട്ട് ബന്ധമുള്ളതായി എനിക്കു തോന്നി. ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകൾ പത്രോസിന്റെ ബസിലിക്കായുടെ മുന്നിൽ തടിച്ചു കൂടിയിട്ടുണ്ടാവും. അംഗരക്ഷകർ മാർപ്പാപ്പയെ സിംഹാസനത്തിൽ വഹിച്ചു കൊണ്ടാണ് വരുത്. വർണ്ണശബളിതമായ ഒരു പ്രദക്ഷിണമാണത്. വാദ്യമേളങ്ങളുടെ

അകമ്പടിയോടെ സങ്കീർത്തനങ്ങളും , ഗാനാലാപനങ്ങളും അവിടെ മുഴങ്ങിക്കേൾക്കാം. ഇങ്ങനെ ആഡംബരപൂർവ്വം ഈ പ്രദക്ഷിണം പത്രോസിന്റെ കവാടത്തിലെത്തുമ്പോൾ അവിടെ ഒരു വൈദികൻ വന്നു നിൽക്കും. അദ്ദേഹം ഒരു തീപ്പെട്ടി എടുത്ത് കുറച്ചു പഞ്ഞിയും എടുത്ത് തീപ്പെട്ടി ഉരച്ച് ആ പഞ്ഞി ചാമ്പലാക്കും. എന്നിട്ട് മാർപ്പാപ്പയോട് പറയും 'പരിശുദ്ധ പിതാവേ, ഈ ലോകത്തിലെ അധികാരങ്ങളും, ആഡംബരങ്ങളും, ആഘോഷങ്ങളും എല്ലാം ഈ പഞ്ഞി കത്തിയമരും പോലെ വളരെ വേഗം നിഷ്പ്രഭമാവും' അതെ, ഇതിലൊന്നും ആസക്തനാകാതെ തന്റെ ദൗത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധത്തോടെ അത് നിർവ്വഹിക്കുവാനുള്ള ഒരു ആഹ്വാനമായിരുന്നു അത്.

നല്ലിടയന്റെ പല ചിത്രങ്ങൾ നാം കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ള മനോഹരമായിട്ടുള്ള ഒരു ചിത്രം ഇതാണ്. ഒരു വശത്ത് ആടുകൾ സുഖമായി, പച്ച പുൽത്തകിടിയിൽ മേഞ്ഞുകൊണ്ടു ശീതളമായ ജലം പാനം ചെയ്തു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. മറുവശത്ത് ഒരു ചെന്നായ ഓടിപ്പോകുന്നു. നടുക്ക് ആടുകളെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ വന്ന ചെന്നായയുമായി മൽപ്പിടുത്തം ചെയ്തതു കാരണം മുറിവുകളേറ്റ് അവശനായി വീണുകിടക്കുന്ന ഒരിടയന്റെ ചിത്രം.

മലങ്കരസഭ ഇന്നു മഹത്വീകരിക്കപ്പെടുന്നു. മലങ്കര സഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷൻ കാതോലിക്കാ ബാവയായിരിക്കും. പക്ഷേ, ഇതിന്റെ പിന്നിൽ വളരെ വലിയ ഒരു ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാനായിട്ടുണ്ട്. ഈ ആഘോഷങ്ങളിലും ആഡംബരങ്ങളിലും മാത്രം അദ്ദേഹത്തോടുള്ള സ്നേഹബഹുമാനാദരവുകൾ കാണിച്ചതുകൊണ്ടായില്ല. അതൊരു വിളിയായിട്ട്, അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം സഹകരിക്കുവാൻ, വിശ്വസ്തതയോടുകൂടി, ഫലപ്രദമായിട്ടുള്ള രീതിയിൽ തന്റെ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാനായുള്ള ഒരു കടമ നമുക്ക് ഇന്നുണ്ട്.

സ്നേഹമുള്ളവരേ, എന്റെ വാക്കുകൾ ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ഇന്ന് മലങ്കര സഭയ്ക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അംഗീകാരവും, സഭാദ്ധ്യക്ഷനു ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥാനലബ്ധിയും, സഭൈക്യത്തിന്റെ സത്ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെടുവിക്കുവാനും, വിശുദ്ധിയുടെ പരിമള സൗരഭ്യം സാർവ്വത്രിക സഭ ആകമാനം പരത്തുവാനും ഉപകരിക്കട്ടെ എന്ന് ഞാൻ ആശംസിക്കുന്നു, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ദൈവം നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ! ◆

Keynote Message at the Enthronement Liturgy by His Beatitude Ignace Moussa Card. Daoud, Pontifical delegate, Patriarch Emeritus of Antioch, and Prefect of the Congregation for the Oriental Churches, Rome.

(In Italian)

CONGREGATIO
PRO ECCLESIIS ORIENTALIBUS

Omelia di Sua Beatitude il Cardinale Prefetto nella celebrazione di SUNTHRONISO –Trivandrum, giovedi 14 maggio 2005

1- Oggi per la Chiesa siro-malankarese e un giorno storico.
un giorno di gioia, di trionfo, di esaltazione e di ringraziamento.
Un giorno che riassume tutta una storia e che segna una tappa <u>importante</u> nel cammino ecclesiale.

Cari amici,

tutto era pronto per la festa di giovedi 7 aprile 2005, ma il signore ha chiamato a Se il grande Papa Giovanni Paolo II. Non avremmo potuto festeggiare!

Così il vostro Arcivescovo Maggiore e il Vescovo di Tiruvalla hanno partecipato alle esequie del sommo Pontefice 1'8 aprile scorso a Roma e lo hanno salutato a nome di tutti, insieme alla Chiesa e al mondo intero.

Lo Spirito Santo, poi, ha guidato i padri cardinali nel Conclave e subito abbiamo ricevuto l'annuncio della "grande gioia" per l'elezione del nuovo Papa: Bendetto XVI.

Rendiamo grazie a Dio! E mentre riconoscenti preghiamo per la pace eterna di Papa Giovanni Paolo, lo invochiamo per il fecondo e felice sevizio del suo successore, il Santo Padre Benedetto, come vescovo di Roma e pastore della Chiesa universale.

2- L’ elevazione della Chiesa siro-malankarese ad Arcivescovado maggiore e l’installazione del suo Capo ad Arcivescovo Maggiore sono un segno e un simbolo di un passato glorioso e di un futuro promettente.

Così, mentre celebriamo questa doppia elevazione, della Chiesa e del suo Capo, rivivono dinanzi ai nostri occhi l’avventura delle origini, il grande sogno, i primi passi, i primi contatti, e tutta l’ opera svolta dalla chiesa siro-malankarese lungo l’acro dei 75 anni del suo cammino.

Rivediamo un uomo di fuoco, assetato di unità, capace di leggere i segni dei tempi, il cui sguardo profetico sapeva vedere chiaro e lontano: questi è Mar Ivanios. Ed egli nutri un grande progetto, un grande sogno: l’ unità.

Mar Ivanios, interpellato nel 1925 dal grande Patriarca siro cattolico, Rahmani, contatta Roma. Scrive nel 1926 diversi memorandum, fa della proposte. Il suo sogno è chiaro: ristabilimento della piena comunione con Roma; accettazione del primato romano da una parte e dall’atlra il mantenimento dei propri riti, delle tradizioni antiche, della propria gerarchia, della struttura sinodale e della propria giurisdizione su tutti i fedeli siro-malankaresi. Un progetto grandioso, ecumenico, unitario.

Le trattative non furono facili. Dopo tanti tentativi, Roma significa, il 4 luglio 1930 la propria decisione, e il 20 settembre 1930 Mar Ivanios e il suo fedele compagno, Mar Theophilos, sono ricevuti nella Chiesa Cattolica, davanti a Mar Benziger O.C.D, Vescovo di Quilon. Con loro erano un sacerdote, un diacono e un laico. Cosi nacque la piccola Chiesa siro-malankarese. Tra parentesi, io ero nato due giorni prima, il 18 settembre 1930.

Un anno dopo, erano gia in seno alla Chiesa nascente la piu gran parte dei membri dell’ Ordine dell’ Imitazione di Cristo, tutte le suore dell’Ordine, 35 sacerdoti eparchiali e quasi 4.500 fedeli.

Vent’anni dopo, nel 1950, i fedeli avevano raggiunto il numero di 65.000 ed oggi sono quasi 500.000.

La struttura ecclesiale iniziò con due ordinariati, uno a Trivandrum e l’altro a Tiruvalla. La Chiesa siro-malankarese fu in seguito eretta in Metropolia detta di Trivandrum, con eparchia suffraganea di Tiruvalla. Col tempo, tre altre eparchie si aggiunssero: Bathery nel 1978, Marthandom nel 1996, Muvattupuzha nel 2003, mentre per la diaspora negli Stati Uniti d’ America e nel Canada venne nominato un Vescovo Visitatore Apostolico nell’ anno 2001.

Ma quello che Mar Ivanios e Mar Gregorios non hanno potuto ottenere da Roma, il loro successore Cyril Mar Baselios lo ha ottenuto a pieno diritto.

All’atto della nomina a capo della Congregazione per le Chiese Orientali, la mia prima preocupazione è stata quella di riconoscere i meriti

delle due Chiese orientali in India e di dare loro lo statuto giuridico che meritavano.

Il primo passo fu di revocare tutte le riserve imposte al sinodo della Chiesa siro-malabarese. In occasione della celebrazione della CBCI, tenutasi a Trichur il 7 gennaio 2004, ho proclamato a nome della Santa Sede la concessione delle piene facoltà del Sinodo malabarese. Questa augusta decisione del Santo Padre fu salutata con grande gioia e soddisfazione da tutti i vescovi latini e orientali dell'India.

Quest' anno ho il piacere di partecipare alla gioia della seconda Chiesa orientale dell' India, la Chiesa siro-malankarese promossa ad Arcivescovado Maggiore.

Non fu del tutto facile giungere a questo felice traguardo. Bisognava interessare vari organismi della Curia, intraprendere tante consultazioni, riunioni, ottenere tanti nulla osta: due anni di arduo lavoro.

Grazie a Dio, l'iter fu espletato e tutti gli ostacoli furono superati, Il 10 febbraio scorso *L'Osservatore Romano* poteva annunciare la gioiosa notizia.

Oggi, la mia gioia è al colmo. Con tanta felicità e fierezza, sono lieto di consegnare le due bolle papali della elevazione della Chiesa siro-malankarese e del suo Capo. E così il mosaico dell' India diventa ancora più prezioso. Al suo interno vediamo la chiesa cattolica in fraterno dialogo con le altre confessioni cristiane e le altre religioni storiche di questo nobile Paese. Pari dignità nella communità cattolica tra latini e orientali; e tra gli orientali pari onore tra malabaresi e malankaresi, anche se diverso è il loro numero e la loro storia. Fratelli, tutti amati dallo stesso Signore e parte dell'unica Chiesa.

Alle lodi e ai rallegramenti della sua cugina Elisabetta, che la dichiarava beata e madre del suo Signore, Maria, colma di grazia, glorificava il Signore ed esultava in Dio suo Salvatore, perchè aveva guardato all'umiltà della sua serva e grandi cose aveva operato in lei.

Carissimi amici della Chiesa siro-malankarese, mi sento molto vicino a voi e mi congratulo cordialmente. Saluto tutti e ciascuno in particolare.

- Saluto gli 8 membri del sinodo, le loro Eccellenze i Vescovi che guidano le eparchie della Chiesa siro- malankarese;
- saluto i 700 sacerdoti, che sono impegnati con tanto zelo in un efficace lavoro pastorale; e i 600 carissimi seminaristi;
- saluto i 2000 religiosi e religiose, che lavorano in tutti i campi della carità e della missione;

- saluto il mezzo millione di fedeli della Chiesa siro-malankarese sparsi in tutta l'India e nel mondo.

Mi sia permesso di rivolgere di tutto cuore un saluto e uno speciale pensiero gratulatorio al mio amico e compagno di studi al Pontificio Collegio Damasceno in Roma dal 1962-1964, il nuovo Arcivescovo maggiore della Chiesa siro-malankarese, S.B. Cyril Mar Baselios.

Un uomo molto conosciuto in India, a Roma e a livello internazionale.

Per due volte Presidente della Conferenza dei Vescovi di di tutta l'India, e ancora oggi.

- Vice Presidente della medisma Conferenza;
- Presidente della Conferenza dei Vescovi cattolici del Kerala;
- Membro permanente della Conferenza dei Vescovi cattolici di asia.

Il mio augurio è che egli sia vero " caput et pater", capo e padre della sua Chiesa, come indica il diritto canonico, capo che deve governare e padre che deve vegliare e amare. Il titolo di Arcivescovo maggiore dice tutto questo! Infatti il can. 152 del CCEO recita:" Quanto è detto nel diritta comune... dei Patriarchi, s'intende che vale anche... per gli "Arcivescovi Maggiori". Stesso onore, stessi diritti e stesse responsabilità.

Con lui e con tutti i Vescovi, sacerdoti, religiosi e laici della Chiesa siro-malankarese esalto, glorifico, ringrazio il Signore per tutte le grandi cose che ha compiuto in questa comunità ecclesiale.

Il Santo Padre, Papa Giovanni Paolo II, informato della mia visita a Trivandrum per partecipare a questa celebrazione mi aveva incaricato di trasmettere a tutti i presenti i suoi saluti ed auguri con la sua apostolica benedizione. "Dalla finestra della Casa del Padre" senz'altro egli gioisce con noi; vede e benedice l' amata Chiesa siro-malankarese.

Prima di lasciare Roma lunedì scorso ho avuto la gioia di una udienza privata co il nuovo amato Papa Benedetto XVI. Egli ha avuto parole di apprezzamento e incoraggiamento per i pastori e i fedeli siro-malankaresi.

Oggi ho l'onore di portare a questa assemblea, a tutta la Chiesa, e grande paese dell' India il suo saluto e la sua benedizione apostolica.

Carissimi amici della Chiesa miro-malankarese, l'elevazione della vostra Chiesa non solo vi fa onore, essa constituisce un dovere, un impegno grave!

Conservate il vostro slancio missionario, il vostro dinamismo apostolico, il vostro entusiasmo ecclesiale.

Mantenete intante le avite tradizioni; il patrimonio antiocheno: non dimenticate le vostre radici siriache e la vostra lingua liturgica.

A questo riguardo vorrei salutare un istituto che mi è molto caro, il SERRI, e mi piacerebbe trovare in ogni eparchia un numero sufficiente di sacerdoti conoscitori del siriaco per poter attingere alle ricchezze dello straordinario patrimonio della Chiesa sira.

Mi auguro che continuiate l' impegno, pronti sempre al dialogo, aperti alle altre Chiesa e comunità cristiane con spirito di fraternità e di comprensione. Esprimo il mio saluto alle Chiese sorelle ortodosse e protestanti qui presenti e a tutti i cristiani di S. Tommaso che vivono in India e nel mondo.

Mi auguro e accompagno l' augurio con speciale preghiera, che non desistiate mai di aprire spirito, mente e cuore alla cultura indiana, tanto ricca di tesori di umanesimo di civiltà e di pace. E, perciò, anch'io personalmente saluto tutto il nobile popolo indiano.

Sia lodato Gesù Cristo. Amen.

+ Ignace Moussa Card. Daoud
Patriarca emerito di Antiochia dei Siri, Prefetto

Keynote Message at the Enthronement Liturgy by His Beatitude Ignace Card. Moussa Daoud, Pontifical delegate, Patriarch Emeritus of Antioch, and Prefect of the Congregation for the Oriental Churches, Rome.

(in Malayalam)

മലങ്കര മേജർ ആർക്കിഎപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സിംഹാസന സ്ഥാപനവും മോറാൻ മോർ ബസേലിയോസ് കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ സ്ഥാനാരോഹണവും

14 മെയ് 2005.

സീറോ മലങ്കര സഭയെ സംബന്ധിച്ച് ഇന്ന് അവസ്മരണീയ ദിനമാണ്. സന്തോഷത്തിന്റെയും, വിജയത്തിന്റെയും, മഹത്വത്തിന്റെയും, നന്ദി പ്രകടനത്തിന്റേതുമായ ഒരു ദിവസം. ചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധേയവും, സഭാ പ്രയാണത്തിലെ നാഴിക കല്ലുമായ ഒരു ദിവസം.

പ്രിയമുള്ളവരെ,

2005 ഏപ്രിൽ 7-ാം തീയതി വ്യാഴാഴ്ചത്തെ ആഘോഷത്തിനുവേണ്ടി എല്ലാം ഒരുക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ, മഹാനായ ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പയെ ദൈവം തന്റെ അടുക്കലേക്ക് വിളിച്ചതിനാൽ നമുക്ക് ആഘോഷങ്ങൾ നടത്തുന്നതിന് കഴിയുമായിരുന്നില്ല.

നിങ്ങളുടെ മേജർ ആർച്ചു ബിഷപ്പും, തിരുവല്ലാ രൂപതാദ്ധ്യക്ഷനും, ഏപ്രിൽ 8 ന് റോമിൽ നടത്തപ്പെട്ട പരി. പിതാവിന്റെ കബറടക്ക ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിക്കുകയും സഭയോടും, ലോകത്തോടും ചേർന്ന് നിങ്ങളുടെ പേരിൽ പരി. പിതാവിന് അന്ത്യാഞ്ജലി അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അതിനുശേഷം പരിശുദ്ധാത്മാവ്, കർദ്ദിനാൾ പിതാക്കന്മാരെ കോൺക്ലേവിലേക്ക് നയിക്കുകയും താമസംവിനാ ബനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ എന്ന പേരിൽ പുതിയ മാർപ്പാപ്പയെ തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്ന സന്തോഷത്തിന്റെ വലിയ സദ്വാർത്ത നമുക്ക് ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു.

നമുക്ക് ദൈവത്തിന് നന്ദി അർപ്പിക്കാം. ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പയുടെ നിത്യ ശാന്തിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതോടൊപ്പം, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമിയായ ബനഡിക്ട് പതിനാറാമൻ പാപ്പായ്ക്ക് റോമിന്റെ മെത്രാനും ആഗോള സഭയുടെ ഇടയനും എന്ന നിലയിൽ അനുഗ്രഹ പ്രദമായ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുവാനുള്ള കൃപയ്ക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കാം.

മേജർ ആർക്കിഎപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭയായുള്ള സീറോ മലങ്കര സഭയുടെ ഉയർച്ചയും, സഭാദ്ധ്യക്ഷന്റെ, മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പായുള്ള സ്ഥാനാരോഹണവും കഴിഞ്ഞ കാലത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്റെയും, വരും കാലയളവിലെ പ്രതീക്ഷയുടെയും അടയാളവും, പ്രതീകവുമായി കാണുന്നു.

സഭയെയും, അതിന്റെ തലവനെയും, ഉയർത്തിയിരിക്കുന്ന ഈ ആഘോഷം മലങ്കര സഭയുടെ ഉത്ഭവത്തെയും, ആരംഭ കാലഘട്ടത്തെയും, കഴിഞ്ഞ 75 വർഷങ്ങളിലെ പ്രയാണത്തെയും നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

തീക്ഷ്ണമതിയായ ഒരു മനുഷ്യൻ, ഐക്യ ദാഹി, കാലത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളെ വായിക്കാൻ കഴിവുള്ള ഒരു വ്യക്തി, പ്രവാചകനടുത്ത ദീർഘ വീക്ഷണമുള്ള വ്യക്തിത്വം - ഇതൊക്കെയായിരുന്നു മാർ ഈവാനിയോസ് - അദ്ദേഹം ഐക്യത്തിലേക്കുള്ള വലിയൊരു പദ്ധതിയും സ്വപ്നവും തയ്യാറാക്കി.

മാർ ഈവാനിയോസ് 1925 ൽ സിറിയൻ കത്തോലിക്കാ പാത്രിയർക്കീസ് റഹ്മാനി മുഖാന്തിരം റോമുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു. 1926 ൽ പല മെമ്മോറാണ്ടവും, കത്തിടപാടുകളും നടത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വപ്നം സുവ്യക്തമായിരുന്നു. അതായത്, റോമുമായുള്ള സമ്പൂർണ്ണ കൂട്ടായ്മയുടെ വീണ്ടെടുപ്പ്. റോമിലെ മാർപ്പാപ്പയുടെ പരമാധികാരം അംഗീകരിക്കുന്നതോടൊപ്പം തനതായ റീത്ത് നിലനിർത്തുവാനും, പുരാതന പാരമ്പര്യവും, ഹൈരാർക്കിയും, സിനഡിന്റേതായ സംവിധാനവും, എല്ലാ മലങ്കരക്കാരുടെയും മേലുള്ള ഭരണപരമായ അധികാരവും അംഗീകരിക്കുകയെന്നതായിരുന്നു. എക്യുമെനിസത്തിന്റേതും, ഐക്യത്തിന്റേതുമായ മഹത്തായ ആ പദ്ധതി.

ഈ സംരംഭം അനായാസമായ ഒന്നായിരുന്നില്ല. നിരവധി ശ്രമങ്ങളുടെ അന്ത്യത്തിൽ 1930 ജൂലൈ 4, ന് റോം തനതായ തീരുമാനം എടുക്കുകയും 1930 സെപ്റ്റംബർ 20 ന്, മാർ ഈവാനിയോസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സതീർത്ഥൻ മാർ തെയോഫിലസും, കൊല്ലം മെത്രാൻ ബെൻസിഗർ ഒ. സി. ഡി യുടെ മുമ്പാകെ കത്തോലിക്കാ സഭയിലേക്ക് സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവരോടൊപ്പം ഒരു വൈദികനും, ഒരു ശെമ്മാശ്ശനും, ഒരു അല്മായനും ഉണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെ സീറോ മലങ്കര സഭ എന്ന ശിശു സാർവ്വത്രിക കൂട്ടായ്മയിൽ ഉടലെടുത്തു കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടു. എന്റെ ജന്മദിനം ഇതിനു രണ്ടു ദിവസം മുമ്പാണ്. അതായത് 1930 സെപ്റ്റംബർ 18.

ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ ബഥനി സന്ന്യാസി സന്ന്യാസിനി സമൂഹത്തിലെ ഭൂരിഭാഗം അംഗങ്ങളും, 35 രൂപതാ വൈദികരും, ഏകദേശം 4500 വിശ്വാസികളും ഈ സഭയോട് ചേർക്കപ്പെട്ടു.

20 വർഷത്തിനുള്ളിൽ, അതായത് 1950 ൽ വിശ്വാസികളുടെ എണ്ണം 65000 ആയി ഉയരുകയും ഇത് 5 ലക്ഷമായി വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുവനന്തപുരം , തിരുവല്ല എന്നീ രൂപതാ കേന്ദ്രങ്ങളോടെ സഭാ സംവിധാനം നിലവിൽ വന്നു. പിന്നീട് മലങ്കര സഭാ മെത്രാപ്പോലീത്തൻ പ്രവിശ്യ ആയി ഉയർത്തപ്പെടുകയും തിരുവനന്തപുരം അതിഭദ്രാസനമായും, തിരുവല്ല സഫ്രഗൻ ഭദ്രാസനമായും നിലവിൽ വന്നു. കാലത്തിന്റെ പ്രയാണത്തിൽ മൂന്നു പുതിയ രൂപതകൾ കൂടി കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടു. 1978 ൽ ബത്തേരി, 1996 ൽ മാർത്താണ്ഡം, 2003 ൽ മൂവാറ്റുപുഴ, 2001 ൽ അമേരിക്ക, കാനഡ, യൂറോപ്പ് മേഖലകളിലെ പ്രവാസികളായ മലങ്കര മക്കൾക്കു വേണ്ടി

മെത്രാൻ സ്ഥാനികനായ ഒരു അപ്പോസ്തോലിക സന്ദർശകനെ നിയമിക്കുകയുണ്ടായി.

ഭാഗ്യ സ്മരണാർഹനായ മാർ ഈവാനിയോസിനും, മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിനും റോമിൽ നിന്ന് നേടുവാൻ കഴിയാതിരുന്നത് അവരുടെ പിൻഗാമിയായ സിറിൽ മാർ ബസേലിയോസ് ഇന്ന് സമ്പൂർണ്ണമായ അധികാരവകാശങ്ങളാൽ നേടിയിരിക്കുന്നു.

പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ എന്റെ ആദ്യത്തെ നിശ്ചയം ഇന്ത്യയിലെ രണ്ട് പൗരസ്ത്യ സഭകൾക്കും അർഹമായ നൈയാമിക സ്ഥാനം ഉറപ്പ് വരുത്തുക എന്നതായിരുന്നു. ആദ്യമായി സീറോ മലബാർ സഭാ സിനഡിന്റെ മേൽ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പരിമിതികളെ നീക്കം ചെയ്യുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. 2004 ജനുവരി 7ന് തൃശൂരിൽ വച്ചു നടന്ന സി. ബി. സി. ഐ സമ്മേളനത്തിന്റെ അവസരത്തിൽ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെ പേരിൽ സീറോ മലബാർ സഭാ സിനഡിന് പരിപൂർണ്ണ അധികാരം നാം പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. പരി. പിതാവിന്റെ സുപ്രധാനമായ ഈ തീരുമാനം, നിറഞ്ഞ സന്തോഷത്തോടും, സംതൃപ്തിയോടുമാണ് ലത്തീൻ സഭയിലെയും, പൗരസ്ത്യ സഭകളിലെയും മെത്രാൻമാർ അംഗീകരിച്ചത്.

ഈ വർഷം, മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭയായി ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സീറോ മലങ്കര സഭയുടെ സന്തോഷത്തിൽ പങ്കു ചേരുന്നതിൽ എനിക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്.

സന്തോഷത്തിന്റെ ഈ പരിസമാപ്തിയിലേക്കുള്ള വഴി അനായാസകരമായിരുന്നില്ല. വത്തിക്കാൻ കാര്യാലയത്തിലെ വിവിധ മേഖലകളെ ബോധ്യപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. വിവിധങ്ങളായ അന്വേഷണങ്ങൾ, സമ്മേളനങ്ങൾ, സമ്മത പത്രങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടു വർഷങ്ങളിലെ കഠിനമായ പ്രയത്നം വേണ്ടി വന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ എല്ലാം നന്നായി ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഫെബ്രുവരി 10 ലെ L'osservatore Romano യിൽ ആ സന്തോഷ വാർത്ത പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെട്ടു.

ഇന്ന് എന്റെ സന്തോഷം അതിന്റെ പൂർണ്ണതയിൽ എത്തിനിൽക്കുന്നു. നിറഞ്ഞ സന്തോഷത്തോടുകൂടെ സീറോ മലങ്കര സഭയെ മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭയായും അതിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനെ മേജർ ആർച്ചു ബിഷപ്പായും ഉയർത്തുന്ന മാർപ്പാപ്പയുടെ (ഔദ്യോഗിക രേഖ) 'ബൂള' ഞാൻ ഏൽപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഇന്ത്യയുടെ രൂപഭംഗിചിത്രം (mosaico)കൂടുതൽ വിലയേറിയതാകുന്നു. അതിന്റെ ഉള്ളിൽ ഇതര ക്രൈസ്തവ വിശ്വാസികളോടും, മത വിഭാഗങ്ങളോടും, സാഹോദര്യ സംവാദത്തിൽ ഏർപ്പെടുന്ന കത്തോലിക്കാ സഭയെ കാണാൻ കഴിയുന്നു. കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ ലത്തീൻ സഭയെപ്പോലെ പൗരസ്ത്യ സഭകൾക്കും തുല്യ പ്രാമുഖ്യമാണുള്ളത്. പൗരസ്ത്യ സഭകളിൽ സീറോ- മലബാർ, സീറോ-മലങ്കര സഭകൾക്ക് വ്യത്യസ്തമായ അംഗബലവും ചരിത്രവുമാണുള്ളതെങ്കിലും തുല്യമായ സ്ഥാനമാണുള്ളത്. സഹോദരങ്ങളായവർ ഏവരും കർത്താവിനാൽ ഒരു പോലെ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവരും ഒറ്റ സഭയുടെ അംഗങ്ങളും ആകുന്നു.

തന്റെ ചാർച്ചക്കാരിയായ എലിസബത്ത്, സന്തോഷ സ്തുതികളാൽ മറിയത്തെ 'അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൾ, കർത്താവിന്റെ അമ്മ, കൃപ നിറഞ്ഞവൾ എന്നിങ്ങനെ പ്രകീർത്തിച്ചപ്പോൾ മറിയം കർത്താവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും അവനിൽ സന്തോ

ഷിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്തെന്നാൽ, അവളുടെ താഴ്മയെ നോക്കിക്കണ്ടു ശക്ത നായവൻ വലിയ കാര്യങ്ങൾ അവളിൽ പ്രവർത്തിച്ചു.

സീറോ- മലങ്കര സഭയിലെ സ്നേഹമുള്ള വിശ്വാസികളെ, ഞാൻ നിങ്ങളോട് ഏറെ സമീപസ്ഥനായിരുന്നു നിങ്ങളെ ഹൃദയപൂർവ്വം അഭിനന്ദിക്കുന്നു. നിങ്ങളേ വരെയും, ഓരോരുത്തരെയും ആശംസകൾ അറിയിക്കുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചും,

- സീറോ-മലങ്കര സഭയെ നയിക്കുന്ന സിനഡിലെ അംഗങ്ങളായ മെത്രാൻമാർക്ക് ഞാൻ ആശംസയർപ്പിക്കുന്നു.
- പ്രേഷിത പ്രവർത്തനത്തിൽ തീക്ഷ്ണതയോടെ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വൈദിക രെയും, സെമിനാരിക്കാരെയും ഞാൻ ഭാവുകം അറിയിക്കുന്നു.
- ഉപവി പ്രവർത്തനത്തിലും, പ്രേക്ഷിത മേഖലയിലും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സന്ന്യ സ്തർക്ക് ഞാൻ മംഗളം നേരുന്നു.
- ഇന്ത്യയിലും, ലോകത്തിന്റെ ഇതര ഭാഗങ്ങളിലും ഉള്ള അഞ്ചു ലക്ഷം മലങ്കര വിശ്വാസികളെ ഞാൻ ആശംസ അറിയിക്കുന്നു.

1962 മുതൽ 1964 വരെ റോമിലെ ഡമഷീനോ കോളേജിൽ എന്നോടൊപ്പം പഠിച്ച എന്റെ സ്നേഹിതനും, സതീർത്ഥ്യനുമായ സീറോ മലങ്കര സഭയുടെ മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് സിറിൽ മാർ ബസേലിയോസ്സിന് ഹൃദയംഗമായ ആശംസയും പ്രത്യേകമായ അഭിനന്ദനവും ഞാൻ അറിയിക്കുന്നു.

- ഭാരതത്തിലും, റോമിലും അന്താരാഷ്ട്രതലത്തിലും ഏറ്റവും അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യക്തി.
- രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഭാരത കത്തോലിക്കാ മെത്രാൻ സംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷ നായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട വ്യക്തി.

ഇന്ന്:

- പ്രസ്തുത മെത്രാൻ സംഘത്തിന്റെ ഉപാദ്ധ്യക്ഷനായി ചുമതല വഹിക്കുന്നു.
- കേരളത്തിലെ കത്തോലിക്കാ മെത്രാൻ സംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷനായിരി ക്കുന്നു.
- പൗരസ്ത്യ തിരുസംഘത്തിലെ സ്ഥിര അംഗമായി സേവനം ചെയ്യുന്നു.
- ഏഷ്യയിലെ കത്തോലിക്കാ മെത്രാൻ സംഘത്തിലെ അംഗമായിരിക്കുന്നു.

അദ്ദേഹം സഭയുടെ യഥാർത്ഥ തലവനും, പിതാവും ആയിരിക്കട്ടെയെന്നതാണ് എന്റെ ആശംസ. കാനോനിക നിയമസംഹിത അനുശാസിക്കുന്നതുപോലെ തല വൻ എന്ന നിലയിൽ ഭരിക്കുവാനും, പിതാവ് എന്ന നിലയിൽ ഉണർന്നിരിക്കുന്നവ നും, സ്നേഹിക്കുന്നവനും ആണ്. മേജർ ആർച്ചു ബിഷപ്പ് എന്ന സംഞ്ജ അതു മായി അനുബന്ധമായ എല്ലാം വ്യക്തമാക്കുന്നു. പൗരസ്ത്യ കാനോൻ സംഹിത യിലെ 152-ാം കാനൻ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 'പൊതു സംഹിതയിൽ പാത്രി യർക്കീസിനെ സംബന്ധിക്കുന്നവയെല്ലാം മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പിനും ബാധകമാ യിരിക്കും. ഒരേ ബഹുമാനവും, ഒരേ അധികാരവും, ഒരേ ഉത്തരവാദിത്വവും. ഇങ്ങനെ ഉയർത്തപ്പെടുകയും മഹത്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത മലങ്കര സഭയുടെ തലവ

നോടും, മറ്റു മെത്രാൻമാരോടും, വൈദികരോടും, സംഘാടകരോടും, വിശ്വാസിക ളോടും, ചേർന്ന് കർത്താവ് നിവർത്തിച്ച വലിയ കാര്യങ്ങൾക്ക് നന്ദി പറയുന്നു.

തിരുവനന്തപുരത്തേക്കുള്ള എന്റെ സന്ദർശനത്തെ സംബന്ധിച്ച് നേരത്തെ ഞാൻ പരി. പിതാവ് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമനോട് അറിയിച്ചപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും തന്റെ ആശംസയും, അപ്പോസ്തോലിക ആശീർവ്വാദവും നൽകുവാൻ എന്നെ ഭരമേൽപ്പി ക്കുകയുണ്ടായി. സ്വർഗ്ഗസ്ഥ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിലെ ജനാലയ്ക്കരുകിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം തീർച്ചയായും നമ്മോടൊപ്പം സന്തോഷിക്കുന്നു. ഏറെ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട സീറോ-മലങ്കര സഭയെ കാണുകയും, ആശീർവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

റോമിൽ നിന്നും പുറപ്പെടുന്നതിനു മുൻപ് കഴിഞ്ഞ തിങ്കളാഴ്ച പരി. പിതാവ് ബനഡിക്ട് പതിനാറാമനെ വ്യക്തിപരമായി സന്ദർശിക്കുവാൻ എനിക്ക് സാധിച്ചു. അദ്ദേഹം മലങ്കര സഭയിലെ ഇടയന്മാർക്കും, വിശ്വാസികൾക്കും തന്റെ മതിപ്പും, അനുമോദനവും, പ്രോത്സാഹനവും അറിയിക്കുകയുണ്ടായി.

ഇന്ന് ഈ കൂട്ടായ്മയ്ക്കും, സഭയ്ക്കാകമാനവും, ഭാരതത്തിനും പരി. പിതാ വിന്റെ അപ്പോസ്തോലികാശീർവാദവും, ആശംസയും നൽകുവാൻ ഞാൻ ആഗ്ര ഹിക്കുന്നു.

സീറോ മലങ്കര സഭയിലെ പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങളുടെ സഭയുടെ ഉയർച്ച ഒരു പുകഴ്ച മാത്രമല്ല, ഗൗരവപൂർവ്വമായ ഒരു ഉത്തരവാദിത്വവും, കടമയുമാണ്.

നിങ്ങളുടെ പ്രേഷിത ചൈതന്യവും, അപ്പോസ്തോലിക തീക്ഷ്ണതയും, സഭാ ത്മകമായ താൽപ്പര്യവും നിലനിർത്തുക.

നിങ്ങളുടെ വിലയേറിയ പാരമ്പര്യവും, അന്ത്യോക്യൻ പൈതൃകവും സംരക്ഷി ക്കുക. നിങ്ങളുടെ ആരാധനാക്രമത്തിന്റെ ഭാഷയായ സുറിയാനി വിസ്മരിയ്ക്കാ തിരിക്കുക.

ഈ ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ ഞാൻ അതിയായി സ്നേഹിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ SEERI എന്ന സ്ഥാപനത്തെ ഞാൻ അനുമോദിക്കുന്നു. എല്ലാ ഭദ്രാസനങ്ങളിലും സുറി യാനി ഭാഷയിൽ അവഗാഹം ഉള്ള, സുറിയാനി പൈതൃകത്തിന്റെ മഹത്വം അറിഞ്ഞ കുറെ വൈദികർ ഉണ്ടാകണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

നിങ്ങളുടെ എക്യുമെനിക്കൽ സംവാദങ്ങൾ തുടരട്ടെ എന്നു ഞാൻ ആശംസി ക്കുന്നു. തുറന്ന മനോഭാവത്തോടെ ഇതര ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങളെ ഉൾക്കൊണ്ട് സാഹോദര്യ അരൂപിയിൽ സംവാദം നടത്തുക, ഇന്ന് ഇവിടെ സമ്മേളിച്ചിരിക്കുന്ന സഹോദര സഭകളായ ഓർത്തഡോക്സ്, പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് സഭാ വിഭാഗങ്ങൾക്കും, ഭാര തത്തിലും, ലോകമാസകലമുള്ള മാർത്തോമ്മോ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും ഭാവുകം അറി യിക്കുന്നു.

ശ്രേഷ്ഠവും വിലയേറിയതുമായ ഭാരത സംസ്ക്കാരത്തിൽ നിന്നും നിങ്ങളുടെ ആത്മാവും മനസ്സും ഹൃദയവും തിരിയ്ക്കെരുതെന്ന് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും, പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആയതിനാൽ ഭാരതത്തിലെ മാന്യമഹാ ജനങ്ങൾക്ക് എന്റെ പ്രത്യേകമായ ആശംസകൾ ഞാൻ അർപ്പിക്കുന്നു.

യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ വന്ദ്യനാമം എന്നും പുകഴ്ത്തുപ്പെടുമാറാകട്ടെ, ആമ്മീൻ.◆

PUBLIC MEETING

Welcome Address by His Excellency Thomas Mar Koorilos

Secretary of the Holy Synod of the Syro-Malankara Catholic Church

ഈ സമ്മേളനത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷ പദം അലങ്കരിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ പ്രിയങ്കര നായ കർദ്ദിനാൾ വർക്കി വിതയത്തിൽ പിതാവെ,

മലങ്കര സഭയുടെ അഭിമാന ഭാജനമായ ഞങ്ങളുടെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട കാതോലിക്കാ ബാവ തിരുമേനി സിറിൽ ബസേലിയോസ്,

ഇൻഡ്യയിൽ പരിശുദ്ധ സിംഹാസനത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായിരിക്കുന്ന അഭിവന്ദ്യ പെദ്രോ ലോപസ് തിരുമേനി,

പ്രിയപ്പെട്ട ആർച്ചുബിഷപ്പുമാരെ, പിതാക്കന്മാരെ,

സ്നേഹം നിറഞ്ഞ വികാരി ജനറാളന്മാരെ,

സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ജനറാളന്മാരെ,

പ്രിയപ്പെട്ട വൈദിക സഹോദരന്മാരെ,

മദർ ജനറൽസ്, പ്രിയപ്പെട്ട സിസ്റ്റേഴ്സ്,

സ്നേഹം നിറഞ്ഞ സെമിനാരി വിദ്യാർത്ഥികളെ,

ഏറ്റവും സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ദൈവജനമെ,

First of all, I now communicate our heartfelt thanks to our Cardinal Moussa Daoud, which I have prepared in Italian.

Vorrei salutare nostro illustre ospite di oggi - Sua Eminenza Beatissima Cardinale Moussa Daoud con qualche parola Italiane.

Siamo molto felici perchè lei ci ha onarato della sua presenza in presiedendo, in questa particolare circostanza, la funzione liturgica della elavazione della Chiesa siro-malankarese ad arcivescovado maggiore, e il suo Capo a Catholicos. Nel nome di tutti coloro che qui sono radunati porgo a Sua Beatitudine il nostro cordiale ben venuto. Conosciamo la fatica sostenuta per far giungere a questo nuovo stato la nostra chiesa malankarese. Il santo padre Giovanni Paulo II ha affermato che la nostra chiesa ha dimostrato maturità nella fede a

nella missionarità. È quindi molto bello ed importante che essa riceva questo riconoscimento, che il nostro padre Mar Ivanios avveva già chiesto a Roma nel 1928. Come lei ha accenato, quello che gli altri pastori non hanno potuto ottenere da Roma, il loro successore Cyril Mar Baselios ha ottenuto a piena diritto. Sua Eminenenza ha lavorato assiduamente per due anni al fine di raggiugere una decisione così favorevole e questo anche grazie all' amicizia che ha dimostrato verso di noi ed in particolare vesro il nostro Catholicos Mar Baselios. Eminenza le siamo grati e ci sentiamo molto onorati di questo. La sua presenza e considerazione ci dona fiduccia e ci incorraggia a proseguire il nostro lavoro.

Come gli apostoli la sua visita ha invigorato la nostra fede e specialmente in ciò che abbiamo ricevuto dall' apostolo San Tomaso attraverso la tradizione Siro-Antiochene. Ricordo che quando la sede del Catholicos fu installata a Niranom nel 1912, venne a presiedere il Patriarca di Antiochea per i giacobiti Moran Mor Abdul Messia. Ora il S. Padre, capo della Chiesa universale manda lei in qualità di Prefetto della Congregrazione delle Chiese Orientali e Patriarca emerito dei Siro-Cattolici, per presiedere questa elevazione della Chiesa siro-malankarese. Non è una sorpressa, non è una coincidenza, ma una grande meraviglia dello Spirito Santo che aspettiamo in questi giorni della novena di Pentacoste.

Vorrei manifestare i nostri sentimenti di gioia nell rinnovare l'obedienza al nostro Papa Benedetto XVI che conosce bene la fede e la riccheza spirituale della nostra chiesa malankarese.

Ci sentiamo incapaci di trovare le parole giuste per ringraziare lei Eminenza per questa visita, per questa occasione di grazia ricevuta.

A nome del nostro Sinodo con il Catholicos, a nome del nostro Stato del Kerala, India e a nome del nostro popolo, a nome di tutti coloro che nella Chiesa nutrono riconoscenza, devozione, e amore per la sua cara persona le diciamo di tutti cuore grazie per essere venuto. Eminenza, sia sempre il benvenuto tra noi.

നമ്മെ സംബന്ധിച്ച് ഏറ്റവും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതായ ഒരു ദിവസം സമാഗതമായിരിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ ഭാഗ്യ സ്മരണാർഹനായ മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി 1928 ൽ റോമാ സഭയിലെ പരി. പിതാവിനോട് അപേക്ഷിച്ചത് ഇന്ന് ഈ വേളയിൽ ഇതാ കരഗതമായി. നാം ഇത് വിനയത്തോടെ ഏറ്റെടുക്കുകയാണ്. നമുക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട വന്ദ്യനായ ബാവാ തിരുമേനിയെ അനുമോദിക്കാൻ നാം ഇവിടെ കൂടിയിരിക്കുകയാണ്. നമുക്കറിയാം ബാവാ തിരുമേനിയിലൂടെ നാം കാണുന്നത് നമ്മുടെ എല്ലാ പിതാക്കന്മാരെയുമാണ്. മൺമറഞ്ഞവരായ നമ്മുടെ എല്ലാ വൈദി

കരെയും, സന്യാസീ സന്യാസിനികളെയും നമ്മുടെ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരെയും നമ്മുടെ ശക്തരായ ദൈവജനത്തെയുമാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇന്നു മുതൽ നമുക്ക് നൽകപ്പെട്ട ഈ ദൈവിക ദാനത്തെ നന്ദിയോടെ ഓർത്തുകൊണ്ട്, ഇത്ര ക്ലേശമേറിയ, വെയിലും, ചൂടും ഒക്കെ സഹിച്ചുകൊണ്ട് ഈ അവസരത്തിൽ നാം എല്ലാവരും ഒത്തൊരുമിച്ച് കൂടിയിരിക്കുന്നതായ ഈ വേളയിൽ നാം നമ്മുടെ അതിഥികൾക്ക് സ്നേഹത്തോടെ സ്വാഗതം ഓതുകയാണ്.

ഇന്നത്തെ ഈ മീറ്റിംഗിൽ അദ്ധ്യക്ഷപദം അലങ്കരിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് കർദ്ദിനാൾ വർക്കി വിതയത്തിൽ പിതാവ് നമ്മുടെ ഏവരുടെയും വലിയ സ്നേഹിതനാണ്. നമ്മുടെ ബാവാ തിരുമേനിയെ ആദ്യമായിട്ട് കാതോലിക്കാ എന്നു സംബോധന ചെയ്തത് അദ്ദേഹമാണ്. ഈ വാർത്ത അറിയിച്ച ഉടനെതന്നെ കർദ്ദിനാൾ വർക്കി വിതയത്തിൽ പിതാവ് ഫോൺ വിളിച്ച് ബസ്സേലിയോസ് പിതാവിനോട് പറഞ്ഞു പിതാവെ ഞാൻ അങ്ങയെ കാതോലിക്കാ ബാവാ എന്ന പേരു വിളിക്കാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞ് അങ്ങനെ സംബോധന ചെയ്യുകയുണ്ടായി. പ്രിയപ്പെട്ട പിതാവെ, സീറോ മലബാർ സഭ മലങ്കര സഭയെ എന്നും വളർത്തിയിട്ടുണ്ട്. സീറോ മലബാർ സഭയിലൂടെ മലങ്കര സഭയ്ക്ക് കൈവന്നിട്ടുള്ള നിരവധിയായ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കും അങ്ങയുടെ മുൻപിൽ ചെറിയ വാക്കുകളാൽ നന്ദി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഈ മഹനീയ സദസ്സിൽ അദ്ധ്യക്ഷ പദം അലങ്കരിക്കുന്ന അങ്ങേക്ക് ഊഷ്മളമായ സ്വാഗതം ഞങ്ങൾ അർപ്പിക്കുന്നു.

This felicitation meeting will be inaugurated by our dear Nuncio, His Grace Pedro Lopez Quintana. He is always a friend of the Malankara Church. He knows India, he knows every person, he knows the Church and we are so glad that it is because of his real effort and his decision that today we got this great honour. Our dear Nuncio, we don't know how to thank you, we lack words, but we, on behalf of the whole Church and on behalf of the our dear Catholicos and all of us, we extend to your Grace a hearty Welcome!

നമ്മുടെ സൂസൈപാക്യം തിരുമേനി ഇവിടെ ഇന്ന് എത്രയും മനോഹരമായ ഒരു സുവിശേഷ സന്ദേശം, നൽകി നമ്മെ അനുഗ്രഹിച്ചു. നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട പിതാവിനെ ഞാൻ പ്രത്യേകമായി സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ എല്ലാ പിതാക്കന്മാരും ഇവിടെ സന്നിഹിതരാണ്. അവരെല്ലാവരെയും ഒറ്റവാക്കിൽ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട വൈദിക സഹോദരങ്ങൾ, പ്രിയപ്പെട്ട സന്ന്യാസീ സന്ന്യാസിനികൾ, നമ്മുടെ ഏറ്റം പ്രിയപ്പെട്ട ദൈവജനം, നിങ്ങൾ എല്ലാവരെയും ദൈവനാമത്തിൽ ഞാൻ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു.

നമ്മുടെ സഭയെ കർത്താവ് അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനിയും നമുക്ക് ദൈവം നല്കിയ ഉത്തരവാദിത്വം മേൽക്കുമേൽ ശുഷ്കാന്തിയോടെ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ നമുക്കേവർക്കും സജ്ജമാകാം. അതിന് കർത്താവ് കനിയട്ടെ. പരി. അമ്മയുടെ എല്ലാവിധമായ മാദ്ധ്യസ്ഥം യാചിച്ചുകൊണ്ട് നമുക്കേറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട നമ്മുടെ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ മുൻപിൽ നാമേവരുടെയും സന്തോഷവും, സ്നേഹവും ആദരവും പ്രകടിപ്പിച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ നിർത്തുന്നു. എല്ലാവർക്കും സ്വാഗതം. ◆

His Eminence Ignace Moussa Card. Daoud
Message in Italian (original)

**CONGREGATIO
PRO ECCLESIIS ORIENTALIBUS**

MAY 14, 2005
TRIVANDRUM

Venerato fratello Cyril Mar Baselios, nuovo Arcivescovo Maggiore,
Confratelli Vescovi, Distinte Autorità, fratelli e sorelle nel Signore,

Ero partente da Roma per 1'India quando la sofferenza del Papa Giovanni Paolo si aggravo a tal punto da indurci a rimandare il desiderato viaggio. II 2 aprile, infatti, i1 Signore chiamò a Sé i1 servo fedele, papa di Roma e nostro padre comune. Lo abbiamo salutato con immensa gratitudine in un pellegrinaggio attorno alle sue apoglie mortali che mai Roma e i1 mondo videro in passato.

Ora la mia visita si sta felicemente compiendo.

Mentre siamo certi che i1 Pontefice Defunto veglia su di noi, ho la gioia di portarvi i1 saluto affettuoso e la benedizione apostolica del nuovo Papa Benedetto XVI. Gli auguriamo ogni bene nel Signore, con la stima e la devozione dei figli. Per lui preghiamo 1' Onnipotente perché lo consevi e gli doni salute, serenità e fecondità nel suo alto compito di " servo dei servi di Dio".

Come Prefetto della Congregazione per le Chiese Orientali mi sono sempre impegnato a conoscere da vicino, ad amare e a mettermi al servizio delle amate Chiese Orientali.

Considerandole tutte di pari dignità, e dunque degne di uguale sollecitudine,

mi sono però domandato quali sono il posto, le caratteristiche e specialmente la vocazione di ognuna di esse, secondo la specifica individualità di ciascuna in seno alla Chiesa Universale.

Ma oggi, senza dimenticare o minimizzare la missione di ciascuna, mi sento proteso verso quella che è stata elevata ad Arcivescovado Maggiore: la Chiesa Siro Malankarese.

Per la fausta occasione desidero rendere omaggio a questa Chiesa e riflettere sulle sue origini, sul suo cammino e sulla sua vocazione.

1. Se consideriamo 1'origine e la data di erezione della Chiesa Siro-Malankarese, bisogna riconoscere che essa è 1 ultima arrivata, la più recente delle Chiese Orientali Cattoliche. E' nata il 20 settembre 1930, con l'accoglienza in seno alla Chiesa Cattolica di cinque persone, che rappresentavano una comunità molto piccola: due vescovi (Mar Ivanios, Mar Theofilos) , un sacerdote, un diacono e un laico.

E' una Chiesa che non ha ancora compiuto 75 anni. Ha due giorni meno di me. E forse troviamo in questa assamblea qualcuno che ricorda personalmente l'atto di erezione.

2. Se consideriamo il cammino ecclesiale, dobbiamo affermare che questa minuscola Chiesa ha conosciuto una rapida crescita. In un anno è passata a 4.500 persone. In vent' anni a 65.000. Oggi conta 5 eparchie, 8 vescovi, 700 sacerdoti, 2.000 religiosi e religiose, numerosi seminaristi e quasi 500.000 fedeli.

La Santa Sede ha guidicato che era abbastanza matura per un riconoscimento definitivo: l' elevazione ad arcivescovado maggiore.

3. Molto potremmo dire sulla nuova Chiesa Arcivescovile Maggiore. Mi limito a sottolineare tre note che la distinguono.

a) E' una Chiesa nata da un grande desiderio di unità e mantiene una viva propensione verso l ' unità,

Un uomo, un sogno, un'occasione sono all'origine di questa meravigliosa avventura.

L'uomo era Mar Ivanios; uomo di scienza, di riflessione e di buona volontà.

ll sogno: il rinnovamento spirituale ed ecclesiale della sua chiesa.

L'occasione viene offerta dal sinodo del l novembere 1926, nel quale Mar Ivanios fu incaricato di trattare con le Autorità Romane.

ll risultato : l unità con Roma

ll desiderio di unità si mantenne lungo il cammino della Chiesa Siro-Malankaresse e produsse i suoi frutti. Vescovi, sacerdoti, fedeli ed istituzioni hanno sempre mostrato e tuttora nutrono verso il Papa grande rispetto, fedeltà, lealtà e sottomissione. ll Papa è il Successore di Pietro. Lui presiede alla carita. Lui è il supremo capo.

b) La Chiesa Siro-Malankarese è fortemente attaccata alle tradizioni orientali e al patrimonio antiocheno. Già Mar Ivanios aveva proposto nei suoi memorandum a Roma il mantenimento delle tradizioni orientali: riti e rituali antiocheni, gerarchia, struttura sinodale, giurisdizione su tutti i fedeli.

La Chiesa siro-malankarese ha voluto rimanere orientale, e forse è la più orientale tra le Chiese Orientali Cattoliche, o almeno la meno latinizzata. Non ha avuto nessuna crisi liturgica, dottrinale, canonica.

La fedeltà alle tradizioni dei padri sembra la sua grande forza.

La terza caratteristica della Chiesa Siro- Malankarese e la sua dimensione missionaria. La sua crescita non è dovuta solo alla adesione di membri provenienti dalla Chiesa ortodossa, bensì da fedeli indiani che hanno aderito a Cristo. Un'eparchia intera è formata da fedeli che non erano cristiani.

Sacerdoti , religiosi, religiose, laici svolgono un'azione missionaria ammirevole in Kerala, negli altri Stati dell' India e in diverse parti del mondo.

Cari fratelli e sorelle,

La nostra gioia per questa storica circostanza può esprimersi adeguatamente solo nella preghiera.

Due sono le intenzioni della nostra preghiera.

1) ll rendimento di grazie a Dio per quanto ha finora così felicemente operato nella Vostra Chiesa; per quanto vi ha donato attraverso la guida sapiente dei vostri pastori del passato e del presente. Tra i pastori che hanno già raggiunto la Pasqua eterna non posso dimenticare il tanto benemerito e venerato Benedict Mar Gregorios.

2) L'invocazione della sua benedizione sul futuro cammino. La fiducia che il Papa e la Chiesa Universale Vi hanno accordato con l'elevazione ad Arcivescovado Maggiore è ben meritata e sarà onorata dal Vostro impegno. Ne sono certo! Ma noi sappiamo che i singoli cristiani e le Chiese possono portare frutto solo con la grazia del Signore.

Per questo lo benediciamo e lo invochiamo, sostenuti dal salmo che dice: "Benediro il signore in ogni tempo!"

Amen! Alleluja!

Ad multos annos, Chiesa Siro-Malankrese, Dio ti conceda numerosi giubilei ed anniversari gioiosi e santi.

+ Ignace Moussa Card. Daoud
Patriarca emerito di Antiochia dei Siri, Prefetto.

Inaugural Address
by Pedro Lopez Quintana
Apostolic Nuncio in India

Your Beatitude Cyril Mar Baselios,
Major Archbishop Varkey Vithayathil,
My dear Bishops, priests, my dear brothers and sisters,

It is for me a great joy, a great privilege, to be with you this morning and to participate in this facilitation function meeting now. First of all, I wish to thank and greet His Beatitude Cyril Mar Baselios and the members of the Syro-Malankara Church for the kind invitation to me to take part in this function and to share the joy of the day.

Representing the Holy Father, I bestow upon each of you His apostolic blessing. I wish to offer my congratulation to His Beatitude who becomes the Major Archbishop of the Malankara Catholic Church. This high ecclesiastical title conferred upon him is certainly a tribute to the many years of his dedicated and tiresome service to the Church in India and particularly to the Malankara Catholic Church. Now he has been entrusted with another great responsibility to lead and guide this autonomous Catholic community; .i.e., the Syro-Malankara Catholic Church. Now after it has been elevated to the status of a Major Archiepiscopal Church, you are now being recognized by the Holy See as a full independent community. Now you are in communion with the Holy Father, you are a Church in the communion of the Catholic Church but not depending on any Church, only on the Holy Father. This is the sense of today's celebration. This is a note of recognizing the fruit of your maturity in faith. You can go along by yourself living according to your traditions, liturgy and your ecclesiastical and juridical institutions under the Holy Father and not under any other Churches of the East or West. You are a full fledged Church.

On my part, I congratulate His Beatitude Cyril Mar Baselios, the Major Archbishop-Catholicos. He has become the head of this particular Church in

the communion of the Catholic Church. I assure my ardent and continuous prayer, so that God gives him the wisdom and fortitude to exercise the duties and obligations as the Head and the Father of the Malankara Catholic Church.

The Malankara Catholic Church, as we all know, has a rich tradition and a long history. The history of the Malankara Church traces back to Apostle St. Thomas. Similarly, it posses a very ancient liturgical tradition. You are deeply rooted in the tradition of the Antiochene Church. It was at Antioch that the followers of Jesus were first called Christians. Cardinal Moussa Daoud is a member of this Church.

For more than sixteen centuries, you know very well, your community which received its faith from St. Thomas remained in communion with the See of Peter and then broke its communion. It was at that point a series of difficulties mostly political in nature intervened and interrupted that communion. And God never gives up the call to unity. And there were generous and courageous souls who listened to this call. Among the generous and courageous souls there stand out the luminous souls, Archbishop Mar Ivanios and Bishop Mar Theophilos. Mar Ivanios' wisdom and sensitivity to the cause of Christian unity culminated in the unique event of his entering into full communion with the Catholic Church in 1930.

Following this, Archbishop Mar Ivanios made a historic visit to pope Pius the XIth in 1932 which gave birth to the Syro-Malankara hierarchy. Today the long cherished dream of the Malankara hierarchy is fulfilled. The attainment of autonomy in internal governance was a process already started by Mar Ivanios. Mar Ivanios was the man who laid down the foundation stone and he was already preparing for this moment. Mar Gregorios continued this process and today His Beatitude Mar Baselios, thanks to his effort, has accomplished this process. Now we are in this moment; the Malankara catholic Church reached to the zenith of its glory. This is a process that all the three figures were collaborating and were preparing. Yes the Holy See is recognizing and acknowledging this glory.

Since 1930, the history of the Church has been a time of growth in vigorous Christian life and it was referred to us by our Late Holy Father Pope John Paul II. I remember the words that our Holy Father spoke to the Bishops of the Malankara Church during their Ad-limina visit. The Holy Father said: "You have become one of the fastest growing Catholic communities in the world. First thing, you have large numbers of vocations to the priesthood and to religious life. The new law of Christ which convince us to go beyond the bound-

aries of family, race, tribe, language, Nation is concretely manifested in your generosity towards others. The Holy Father fondly called the Malankara Church "the little flock." The words of the Holy Father which he prepared already two years ago are apt for today.

Many associations of the Malankara Catholic Church and the many social religious activities that you are undertaking are signs of the growing vitality of your Church. I am sure much of the credit of this growth and consolidation goes to His Beatitude Mar Baselios. His firm stand against all political, social and religious difficulties and challenges and his continuous effort to work for the growth of His Church and His people are praiseworthy. Therefore, with the sentiments of gratitude to God for the person of His Beatitude, I wish all of you every good wishes to take a firm resolve towards the future.

Now the Church does not reach a final goal, but you moved a step forward so that you are capable of seeing far away. Receive this invitation with more energy and more enthusiasm that never ends. The invitation that our late Holy Father John Paul II was addressing through out the Church: *Duc in Altum*, "go far away'. This idea of the Holy Father is a blue print for pastoral actions for the new millennium.

Remember the past with gratitude; we can do that with very particular sensitivity; to live in the present with enthusiasm; with joy and then look forward to the future with confidence.

I greet all civil and political authorities who are attending this ceremony and all friends of the Catholic Church, in particular, of the Syro-Malankara Church. Once again I thank you; His Beatitude, Major archbishop, and bishops, priests and religious and my dear people especially all those who have participated in this ceremony and in this function.

May God bless all of you. May, St. Thomas your Patron and our Mother, Most Holy Virgin Mary protect you and intercede for you..

Thank You

+ Pedro Lopez Quintana
Apostolic Nuncio in India

Presidential Message by His Eminence Varkey Card. Vithayathil

Major Archbishop of the Syro-Malabar Church
(in Malayalam)

അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസംഗം
മാർ വർക്കി വിതയത്തിൽ

അഭിനവ മേജർ ആർച്ചു ബിഷപ്പ് കാതോലിക്കാ ബാവ സിറിൽ മാർ ബസേലിയോസ്,

വേദിയിൽ ഇരിക്കുന്ന പിതാക്കന്മാരെ, വൈദികരെ,

പ്രിയ സിസ്റ്റേഴ്സ്,

പ്രിയ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരെ,

നമ്മുടെ പരിപാടികൾ തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞ് അഞ്ചര മണിക്കൂർ ആയി. എട്ടു മണിക്കു തുടങ്ങി ഒരു മണിയായി. അതുകൊണ്ട് ദീർഘമായ ഒരു അദ്ധ്യക്ഷ പ്രസംഗം പ്രതീക്ഷിക്കില്ല എന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത്. എന്റെ കടമ ഹ്രസ്വമായ ഒരു പ്രസംഗമാണ്.

ഇന്നു സീറോ മലങ്കര സഭയ്ക്ക് സന്തോഷത്തിന്റെ ഒരു ദിവസമാണ്. ഉല്ലാസത്തിന്റെ, ഉത്സവത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീതിയാണ് എല്ലായിടത്തും കാണുന്നത്. നമ്മൾ ഇന്നു കാലത്തു ഗംഭീരമായ ഒരു പ്രദിക്ഷിണം നടത്തി. കേരളത്തിന്റെ മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ ഉമ്മൻചാണ്ടി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്ത ഗംഭീരമായ ഒരു പ്രദിക്ഷിണം. അതുപോലെ തന്നെ ഏതാണ്ട് നാലു നാലര മണിക്കൂർ നീണ്ടു നിന്ന ഇവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷകൾ, വളരെ മനോഹരമായ പരിപാടിയിലാണ് ഇന്നു നമ്മൾ സംബന്ധിച്ചത്. സീറോ മലങ്കര സഭയ്ക്ക് ഒരു മേജർ ആർച്ചു ബിഷപ്പിനെ ലഭിച്ചു. സഭ തന്നെ മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭയായി ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ഈ അവസരത്തിൽ സീറോ മലബാർ സഭയുടെ പേരിലും, എറണാകുളം- അങ്കമാലി അതിരൂപതകളുടെയും, എന്റെ വ്യക്തിപരമായ പേരിലും ഉള്ള സൗഹാർദ്ദമായ അനുമോദനം അർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഒരു പക്ഷേ നിങ്ങൾ ചോദിച്ചേക്കാം സീറോ മലബാർ സഭയ്ക്ക് എന്തുകൊണ്ടു 2000 വർഷം കാത്തുനിൽക്കേണ്ടി വന്നു മേജർ ആർച്ചു ബിഷപ്പിനെ കിട്ടാനായിട്ട് എന്ന്. 1930 ൽ ആഗോള സഭയിലെ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് കടന്നു വന്ന ഈ സഭയ്ക്ക്,

താരതമ്യേനെ ചെറിയ ഈ സഭയ്ക്ക് ഇത്രപെട്ടെന്ന് എങ്ങനെയാണ് ഒരു മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ കിട്ടിയത് എന്നും നിങ്ങൾ ചോദിച്ചേക്കാം. അതിനുള്ള ഉത്തരം ഞാൻ പറയാം. നിങ്ങളുടെ ആരാധനാ ക്രമത്തോടും നിങ്ങളുടെ സഭാ പാരമ്പര്യത്തോടുമുള്ള നിങ്ങളുടെ പ്രതിബദ്ധത, നിങ്ങളുടെ വിശ്വസ്തത, നിങ്ങളുടെ സഭാ പിതാക്കന്മാരും സഭാ മക്കളും തമ്മിലുള്ള ഐക്യം ഇതൊക്കെയാണ് ഇത്രപെട്ടെന്ന് നിങ്ങൾക്കൊരു മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പിനെ കിട്ടാൻ കാരണമായത്. കാലം ചെയ്ത ജോൺപോൾ രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പ പറഞ്ഞു 'സീറോ മലങ്കര സഭ ഇന്ന് ഇപ്പോൾ സാർവ്വത്രിക സഭയിൽ ഏറ്റവും ത്വരിതമായി പുരോഗമിക്കുന്ന ഒരു സഭ'യാണെന്ന്. ഇനിയും ഈ സഭയ്ക്ക് കൂടുതൽ വളർച്ചയുണ്ടാകട്ടെ എന്നു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ്. ഒന്നാമതായി മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമനം എന്നു വരികിലും നിങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യം പ്രകാരം തീർച്ചയായിട്ടും നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ കാതോലിക്കാ ബാവാ എന്നു നിങ്ങൾക്കു വിളിക്കാം. ചിലർ ഇതിനു തടസ്സമുണ്ടാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പക്ഷേ, അതൊന്നും വിജയിച്ചില്ല. കാരണം നിങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് എന്നൊരു സ്ഥാനമില്ല. കാതോലിക്കാ ബാവയേയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഏറ്റവും ഉചിതമായിട്ട് നിങ്ങൾ വിളിക്കേണ്ടത് മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് എന്നല്ല കാതോലിക്കാ ബാവ എന്നു തന്നെയാണ്. ഞങ്ങളുടെ സീറോ മലബാർ സഭയ്ക്ക് ഇത്തരം പാരമ്പര്യങ്ങൾ അറിയാത്തതിനാൽ മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് എന്നു വിളിയ്ക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യത്തോട് എപ്പോഴും വിശ്വസ്തത പാലിക്കണം.

നിങ്ങളുടെ ആദ്യത്തെ കാതോലിക്കാ ബാവയായിട്ട് ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുത് സിറിൽ ബസേലിയോസ് പിതാവിനെയാണ്. പിതാവിനെ ഇതിനായിട്ട് ദൈവം ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഒരു നല്ല കത്തോലിക്കാ കുടുംബത്തിൽ വളരാനുള്ള അനുഗ്രഹം ദൈവം അദ്ദേഹത്തിനു നൽകി. ഞാൻ ഇന്നലെ സിസ്റ്റേഴ്സിനെ കണ്ടു. അവർ നാലു പേരും പിതാവിന്റെ സഹോദരിമാരാണെന്ന് അവർ എന്നോടു പറഞ്ഞു. പിതാവിനു വന്ന സ്ഥാനലബ്ധി നിങ്ങളുടെയൊക്കെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമാണെന്ന്, ഈ കന്യാസ്ത്രീകളാണ് നമുക്ക് വേണ്ടിയൊക്കെ പ്രാർത്ഥിച്ച് നമ്മെ വളർത്തുന്നതെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ എങ്ങനെയായിരിക്കും സഹോദരിമാരുടെയും, സഹോദരന്മാരുടെയും സ്ഥാനമെന്ന് എനിക്കു പറയാനാവില്ല. ഏതായാലും ഈ ലോകത്തിൽ പിതാവ് ആരാധ്യനായ ഒരു പിതാവായിരിക്കും. കാതോലിക്കാ എന്നു പറഞ്ഞാൽ സാർവ്വത്രികമാണ്. സീറോ മലങ്കര സഭയിലും, സീറോ മലബാർ സഭയിലും, മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പിന് ചില അധികാരപരിധികൾ ഉണ്ടെങ്കിലും സഭാ മക്കൾ ലോകത്തിൽ, എവിടെയെല്ലാമുണ്ടോ, എല്ലാവരുടെയും തലവനും പിതാവും മാർ ബസേലിയോസ് പിതാവാണ്. അമേരിക്കയായാലും ശരി, ഗൾഫായാലും ശരി എല്ലാവരുടെയും തലവനും പിതാവുമാണ്. അദ്ദേഹം സി.ബി.സി.ഐ. പ്രസിഡന്റായിരുന്നു. ഒന്നിലധികം തവണ കെ.സി.ബി.സിയുടെ പ്രസിഡന്റായിരുന്നു. പിന്നെ ബത്തേരി മെത്രാൻ, ബഥനിയുടെ സുപ്പീരിയർ ജനറൽ, തിരുവനന്തപുരം മെത്രാപ്പോലീത്താ ഇങ്ങനെയെല്ലാം നല്ല ഭരണ പരിചയമുണ്ടാകാൻ ദൈവം ഇടയാക്കി. ഒരു നല്ല കാതോലിക്കാ ബാവയെ ദൈവം നിങ്ങൾക്കു നൽകിയതിനാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ എല്ലാവരേയും അനുമോദിക്കുന്നു.

നിങ്ങളുടെ സഭയ്ക്ക് പ്രഗത്ഭരായ മെത്രാന്മാരെയാണ് ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവ്. എത്ര ദീർഘവീക്ഷണമുള്ള, പ്രഗത്ഭനായ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തായായിരുന്നുവെന്ന് ഞാൻ തിരുവനന്തപുരത്ത് എന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം കഴിച്ചതിനാൽ എനിക്കറിയാം. ഞാൻ ഗ്രാജുവേഷൻ കഴിഞ്ഞു ഒരു സന്യാസ സഭയിൽ ചേരാൻ പോയപ്പോൾ മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹം വാങ്ങിയാണ് പോയത്. നിങ്ങളിൽ പലരും അന്നു കാണുകയില്ല. തിരുവനന്തപുരത്ത് വന്നതു കൊണ്ട് പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദിവ്യബലിയിൽ പങ്കു ചേരാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമി മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ. പിന്നെ ഇപ്പോൾ മൂന്നാമത് മെത്രപ്പോലീത്താ. ഇവരെയൊക്കെ സഭയുടെ ഭരണത്തിനായി ദൈവം പ്രത്യേകം ഒരുക്കിയവരാണ് എന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. അവരെയൊക്കെ, കാലം ചെയ്തവരെയൊക്കെ നാം പ്രത്യേകം സ്മരിക്കണം. ഇത്തരുണത്തിൽ പുനരൈക്യത്തിന്റെ പിതാവായ മാർ ഈവാനിയോസ് പിതാവിനെ പ്രത്യേകം ഓർക്കേണ്ടതാണ്. തുടക്കത്തിൽ അഞ്ചു പേർ മാത്രമായിരുന്നു എന്നു നമുക്കറിയാം. ഇന്നീ അഞ്ചു പേർ അഞ്ചു ലക്ഷത്തോളമുണ്ട്. ഇതിനൊരു കാരണം സഹോദര സഭയായ മലബാർ സഭയിലെ മെത്രാൻമാർ മാർ ഈവാനിയോസുമായി വളരെ സഹകരണത്തിലായിരുന്നതാണ്. വൈദികരെ അയച്ചുമൊക്കെ സഹായിച്ചത് ഞാൻ ബഹുമാനപൂർവ്വം ഓർക്കുകയാണ്. ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം രക്തവും മാംസവുമായ 1653 ലെ കൂനൻ കുരിശുകൊണ്ട് വിഛേദിക്കപ്പെട്ട സഭയിലെ മക്കൾ തിരിച്ചു വരുകയെന്നത് ഞങ്ങൾക്കു സന്തോഷമാണ്. അത് എപ്പോഴും സന്തോഷമായിരിക്കും. സീറോ മലബാർ സഭയുടെ എല്ലാ പിന്തുണയും മലങ്കര സഭയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കും. നാം തമ്മിലുള്ള സ്നേഹബന്ധം എപ്പോഴും നിലനിൽക്കും എന്നാണ് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നത്.

സഭാ ഐക്യത്തെക്കുറിച്ച് മാർ ഈവാനിയോസ് ഒരിക്കൽ പറയുകയുണ്ടായി. 1653 ലെ കൂനൻ കുരിശ് കെട്ടിയ കയറ് പൊട്ടിച്ചത് നൂറ്റാണ്ടുകളായിട്ടുള്ള മാർത്തോമാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ കണ്ണുനീരിന്റെ നനവുകൊണ്ടാണെന്നാണ്. അപ്പോൾ കയറു മുഴുവൻ പൊട്ടിയിട്ടില്ല. കുറേ നാരുകൾ മാത്രമേ പൊട്ടിയിട്ടുള്ളൂ. അതു മുഴുവൻ പൊട്ടണം. അതുകൊണ്ടു നമ്മൾ ഇതിനു വേണ്ടി കരയണം, പ്രാർത്ഥിക്കണം. നമ്മൾ കരഞ്ഞു പ്രാർത്ഥിക്കണം. ഏതു സഭയിൽ പെട്ടവരായാലും പ്രാർത്ഥിക്കണം. കർത്താവു സഭൈക്യത്തിനു വേണ്ടി ഹൃദയം നൊന്തു പ്രാർത്ഥിച്ചതു പോലെ. നമ്മെളെല്ലാവരും ഈ കൂനൻ കുരിശു കയറു മുഴുവനായിട്ട് പൊട്ടാനായി പ്രാർത്ഥിച്ചേ മതിയാകൂ. കർത്താവു ഉപയോഗിച്ച മാർഗ്ഗം പ്രാർത്ഥനയാണ്. 'പിതാവും ഞാനും ഒന്നായിരിക്കുന്നതു പോലെ നിങ്ങളും ഒന്നായിരിക്കണം'. എന്നു കർത്താവു പ്രാർത്ഥിച്ചു. നമ്മൾ മനംനൊന്തു പ്രാർത്ഥിക്കുക, തീർച്ചയായും ആ കയർ പൊട്ടും.

ക്രിസ്തു ഒരു സഭയേ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളൂ. കത്തോലിക്കാ സഭകൾക്കെല്ലാം ഒരേ വിശ്വാസവും, ഒരേ കൂദാശകളും, ഒരേ പരമാധികാരവും ഉള്ള ഇടയനുമാണുള്ളത്. പല അപ്പസ്തോലന്മാർ സ്ഥാപിച്ച പല സഭകളുണ്ട്. ഈ സഭകളിലൊക്കെ പല ആരാധനാക്രമങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും വിശ്വാസം ഒന്നേയുള്ളൂ. കർത്താവു സ്ഥാപിച്ച കൂദാശകളേ ഉള്ളൂ. ഒരു പാരമ്പര്യമേ ഉള്ളൂ. പത്രോസ് എന്ന പാറയിൽ പണിയ

പ്പെട്ടതാണ് സഭ. അപ്പോൾ നമ്മുടെ ഒരു സമീപനം എങ്ങനെ നമുക്ക് ഈ എല്ലാ സഭകളിലും ഒരേ വിശ്വാസവും, ഒരേ പരമാധികാരവും ഒരേ കൂദാശകളും ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും

ഒരു കാര്യം ഞാൻ സൂചിപ്പിക്കുകയാണ് മാർത്തോമാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു നാം പറയുമ്പോൾ നമുക്കൊരു വംശനാശം വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. കാരണം നമ്മുടെ കുടുംബങ്ങളിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ കുട്ടികളേ ഉള്ളൂ. പതിനായിരക്കണക്കിനാളുകൾ കേരളത്തിന് പുറത്തു പോകുകയാണ്. ഒരു തരത്തിൽ നാം പറയുകയാണ് നമുക്ക് വംശനാശം വന്നു കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. 1959 ലെ വിമോചന സമര സമയത്ത് ജവഹർലാൽ നെഹ്റു പറഞ്ഞു Catholic Church in Kerala is a force to reckon with. കേരള കത്തോലിക്കാ സഭ നാം കണക്കിലെടുക്കേണ്ട ഒരു ശക്തിയാണ്. എനിക്കു തോന്നുന്നത് ആ ശക്തി ഇന്നു വളരെയധികം കുറഞ്ഞു വരികയാണെന്നാണ്. വളരെ ഖേദത്തോടെ ഞാൻ പറയുകയാണ് മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ എണ്ണം കുറഞ്ഞു വരികയാണ്. കേരളത്തിൽ നമ്മുടെ ശക്തിയും നമ്മുടെ സ്വാധീനവുമൊക്കെ ഇനിയും കുറയും. നമ്മുടെ സ്വാർഥതയും ഇതിനു കാരണമാകും. മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേക്ക് പോകുന്നവർ തൊഴിൽ അന്വേഷിച്ചും, പണം അന്വേഷിച്ചുമാണ് പോകുന്നത്. എന്നാൽ എവിടെപ്പോയാലും ഓരോരുത്തരും മലങ്കര സഭയുടെ മിഷനറിമാരാണെന്ന കാര്യം മറക്കരുത്. സിറിൽ പിതാവ് പലപ്പോഴും മെത്രാൻ സംഘത്തിൽ പറയും ഞങ്ങൾക്ക് സീറോ മലബാർ സഭയിലെപ്പോലെ അച്ചന്മാർ അധികമില്ലെന്ന്. മിഷനറിമാർ ഒന്നുമില്ല. പക്ഷേ അത് ഒരർത്ഥത്തിൽ ശരിയല്ല. നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും മിഷനറിമാരാണ്. എവിടെപ്പോയാലും നിങ്ങൾ മിഷനറിമാരാണ്. നിങ്ങളുടെ ജീവിതസാക്ഷ്യം വഴി നിങ്ങൾ മിഷനറിമാരായിരിക്കണം. അച്ചന്മാരും കന്യാസ്ത്രീകളും വേണ്ടത്ര ഇല്ലെങ്കിൽ തന്നെയും നിങ്ങൾ അമേരിക്കയിൽ പോയാലും, ഗൾഫിൽ പോയാലും നിങ്ങൾ മിഷനറിമാരാണ്. നിങ്ങളത് ഒരിക്കലും മറക്കരുത്.

ഇവിടെ തിരുവനന്തപുരത്ത് മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പും രണ്ടു മെത്രാന്മാരും, സീറോ മലബാർ, ലത്തീൻ എന്നിങ്ങനെ പല സഭകളുമുണ്ട്. പക്ഷേ നമ്മളിൽ ഈ വൈവിധ്യം ദൈവ പരിപാലനയിൽ ഉണ്ടായതാണ് എന്നറിയണം. സഭകൾ ദൈവത്തിന്റെ കൽപ്പനയാണ്. ദൈവ പദ്ധതിയാണ്. ഈ സഭകൾ, ഇതിലെ അംഗങ്ങൾ പരസ്പരം സ്നേഹത്തിൽ ഒന്നിക്കപ്പെടണം. പരസ്പരം സ്നേഹിക്കുകയും ബഹുമാനിക്കുകയും വേണം. അതാണ് കർത്താവിന്റെ നിശ്ചയം. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ഈ മലങ്കര സഭയിലും മറ്റു സഭകളിലുമൊക്കെ ഇതിന്റെ അംഗങ്ങൾ സ്നേഹത്തിൽ ഒന്നിക്കപ്പെടണം. പരസ്പര സ്നേഹം, ബഹുമാനം, പരസ്പര സഹായം ഇതിൽ ഒന്നിക്കപ്പെടണം എന്നുള്ളതാണ് കർത്താവിന്റെ നിശ്ചയം. അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ഈ മലങ്കര സഭയിലും മറ്റു സഭകളിലുമുള്ള ബന്ധത്തിലും ഒക്കെ സ്നേഹവും അതുപോലെ ഐക്യവും വളരട്ടെയെന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടു പുതിയ കാതോലിക്കാ ബാവായ്ക്കും, മലങ്കര സഭയ്ക്കും ഒന്നു കൂടി എല്ലാ ആശംസകളും അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും ഞാൻ എന്റെ വാക്കുകൾ ഉപസംഹരിക്കുന്നു. ◆

Message by His Beatitude Moran Mor Cyril Baselios after his Enthronement as Major Archbishop-Catholicos of the Syro-Malankara Catholic Church
(in Malayalam)

മോറാൻ മോർ സിറിൽ ബസേലിയോസ്
കാതോലിക്കാ ബാവാ സ്ഥാനാരോഹണാനന്തരം
ചെയ്ത പ്രസംഗം

അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനി,
വന്ദ്യ പിതാക്കന്മാരെ,
ബഹു. മോൺസിഞ്ഞോർമാരെ,
വന്ദ്യ വൈദികരെ, സിസ്റ്റേഴ്സ്,
പ്രിയ മാതാപിതാക്കളെ, സഹോദരീ സഹോദരന്മാരെ,
സുഹൃത്തുക്കളേ,

ഇതൊരു ചരിത്ര മുഹൂർത്തമാണ്. വളരെ പ്രധാനമായ ഒരു സന്ദേശം നാം ഇവിടെ നിന്നും ഏറ്റു വാങ്ങി പോകേണ്ടതാണ്. അതോടൊപ്പം ഈ മഹാസംഗമത്തിനു വന്ന എല്ലാ വിശിഷ്ട അതിഥികളെയും നമ്മുടെ വിശ്വാസ സമൂഹത്തെയും പ്രത്യേകമായി എടുത്തു പറഞ്ഞ് നന്ദി പറയുക എന്ന കർത്തവ്യവും എന്നിൽ നിക്ഷിപ്തമാണ്.

ഇത് വലിയൊരു സന്ദർഭമാണ്. നമ്മുടെ മലങ്കര സഭയുടെ വലിയൊരു സ്വപ്നമാണ് ഇന്നു നമുക്ക് നിറവേറ്റി കിട്ടിയത്. ഏതാണ്ടു രണ്ടായിരം വർഷത്തെ നമ്മുടെ അഭിലാഷവും, അഭിനിവേശവും, സർവ്വോപരി നമുക്ക് ലഭിച്ച കൃപയുമാണ് നമ്മെ ഈ മുഹൂർത്തത്തിലേക്ക് നയിച്ചത്. രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് നമ്മുടെ മലങ്കര സഭയിൽ നാം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നത്. ഒന്നാമതായി; നമ്മുടെ സ്വതന്ത്ര സഭാ വ്യക്തിത്വം. 'മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായ നമ്മുടെ സഭ' എന്ന ഡിക്രിയിൽ രണ്ടു മൂന്നു തവണ പരി. പിതാവ് ഇക്കാര്യം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ കാലം മുതൽ ഇവിടെയൊരു ക്രൈസ്തവ സമൂഹം വളർന്നുവന്നു. ആ സമൂഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ അവകാശവും, അഭിലാഷവും, ആഗ്രഹവും ഈ സഭ അതിന്റെ ജീവിതം, സ്വതന്ത്രമായി നയിക്കണം എന്നതായിരുന്നു. നമ്മുടെ മലങ്കര സഭ മറ്റൊരു സഭയ്ക്കും കീഴ്പ്പെടുത്തപ്പെട്ടതല്ല. നമ്മൾ ദൈവത്താൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു സമൂഹമാണ്, ദൈവദത്തമായ ദൗത്യം നിറവേറ്റാൻ ഒരുക്കപ്പെട്ട ഒരു സമൂഹം. അതിനു വ്യാപകമായ മനുഷ്യ സമൂഹത്തോട്

ഏറ്റവും വലിയ ഒരു പ്രതിബദ്ധതയുണ്ട്, കടമയുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് അതിന്റെ ജീവിതം, സഭാ ജീവിതം അതു സ്വതന്ത്രമായി രൂപപ്പെടുത്തി ആ കർത്തവ്യം നിറവേറ്റണം എന്നുള്ള ആഗ്രഹം അതിന് ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതായിരുന്നു ഏറ്റവും പ്രധാന സംഗതി.

രണ്ടാമത്തെക്കാര്യം നമ്മൾ ഒറ്റപ്പെട്ട ഒരു സമൂഹമല്ല എന്നുള്ള ബോധ്യമാണ്. ആഗോള വ്യാപകമായ ക്രൈസ്തവ സഭാസമൂഹത്തോടുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധം പ്രധാനമാണ്. പക്ഷേ അതിനേക്കാളുപരി ആഗോള വ്യാപകമായ മനുഷ്യ സമൂഹത്തിൽ ഒന്നായിരിക്കണം എന്നുള്ളതാണ്. സഭ ഒന്നായിരിക്കുന്നതിന്റെ ലക്ഷ്യവുമതാണ്. സഭ ഈ സമൂഹത്തെയാണ് ഓർക്കുന്നതിന് ശ്രമിക്കുന്നത്. അപ്പോൾ നമ്മുടെ ഉൾസ്വാതന്ത്ര്യം, നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വം എന്നൊക്കെ പറയുന്നത് സാർവ്വത്രികമായ ഈ ബന്ധത്തിലാണ് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്.

നമ്മുടെ ഉൾസ്വാതന്ത്ര്യം, നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വം നമുക്ക് പരാമർശിക്കാം. മറ്റു സമൂഹങ്ങളോടു നമുക്കുണ്ടായ ബന്ധം മൂലം അതിനു തകർച്ച ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതു സഭയിൽ മാത്രമല്ല നമ്മുടെ വ്യാപകമായ സമൂഹത്തിലും ആ തകർച്ച ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മറ്റു സംസ്ക്കാര അധീശത്വങ്ങൾ കടന്നുവന്നിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ നമ്മുടെ തനിമയ്ക്ക് കുറവു സംഭവിച്ചു. അതിന്റെ ഒരു പ്രതിഫലനം സഭയിലുമുണ്ടായി. ഇതു നമുക്ക് ചരിത്രത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ വ്യക്തിത്വം സമർത്ഥിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ നാം ഒറ്റപ്പെടാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട്. അതാണ് നമ്മുടെ കൂട്ടായ്മയുടെ നഷ്ടം. നമ്മൾ നാല്, അഞ്ചു നൂറ്റാണ്ടുകൾ വരെ ഭാരത സഭയായിട്ട് വളർന്നു വന്നു. സുറിയാനി സഭകളുമായിട്ട് നമ്മൾ ബന്ധപ്പെട്ടു വളർന്നു. അത് അതിന്റെ വളർച്ചയെ ഒരു വിധത്തിൽ സ്വാധീനിക്കുന്നതിനിടയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതിനു ശേഷം 16 -ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പാശ്ചാത്യ സഭകളുമായിട്ട് നമ്മൾ ബന്ധപ്പെട്ടപ്പോൾ അവിടെയും നമ്മുടെ തനിമയ്ക്ക്, കുറവ് സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ തനിമ പിടിച്ചു നിർത്താൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് നാം അകന്നു എന്നുള്ളതാണ് ചരിത്ര സത്യം. ഇതാണ് നമ്മുടെ സഭാ പിതാക്കന്മാരെ വേദപ്പെടുത്തിയത്.

ഈ രണ്ടു മൂല്യങ്ങൾ ഒരുമിച്ച് നമുക്ക് നിലനിർത്താൻ സാധിക്കുമോ? മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി മലങ്കര സഭയിലെ ഏറ്റവും പ്രഗത്ഭനായ മെത്രാൻ എന്ന നിലയ്ക്ക് അതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, 'നമ്മുടെ വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്തണം. അതേ സമയം നമ്മുടെ കൂട്ടായ്മയും നിലനിർത്തണം'. ഇതിനുള്ള ഒരു പോംവഴിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം ആഗോള വ്യാപകമായ ഒരു അപ്പൊസ്തോലിക ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ടതും ആ സമൂഹം വഴി ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ ക്രൈസ്തവ സമൂഹങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടാൻ ശ്രമം നടത്തിയതും. ഇതിനു നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ ആശീർവ്വാദം ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, എല്ലാവരും എപ്പോഴും ഒരു പോലെ ചിന്തിച്ചില്ല എന്നുള്ളതാണ് നമുക്കുണ്ടായ കുറവ്. അങ്ങനെ നമ്മുടെ മലങ്കര സഭയിൽ വിഭജനമുണ്ടായി. ആശയങ്ങളും, ആദർശങ്ങളും മാറുമ്പോൾ വിഭജനമുണ്ടാകും. മനുഷ്യൻ ഉള്ളിടത്തോളം കാലം അതിനു സാധ്യതയുണ്ട്.

മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി സാർവ്വത്രിക സഭാസമൂഹത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം അന്നു വച്ച വ്യവസ്ഥകൾ വളരെ വ്യക്തമായിരുന്നു. 'ഞങ്ങളുടെ അപ്പൊസ്തോലിക സഭയുടെ പാരമ്പര്യങ്ങൾ, മൂല്യങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ആദർശങ്ങൾ,

ഞങ്ങളുടെ സഭാ ജീവിത നിഷ്ഠകൾ, വേദികൾ ഞങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കും; അതേ സമയം ആഗോള വ്യാപകമായ ക്രൈസ്തവ സമൂഹത്തിന് നേതൃത്വം കൊടുക്കുവാൻ കർത്താവായ യേശു ക്രിസ്തു കൽപ്പിച്ചരുളിയ സഭാത്മക പദ്ധതി ഞങ്ങൾ അംഗീകരിക്കും'. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ് പ്രധാനമായും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇതാണ് പുനരൈക്യത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥ. അങ്ങനെയാണ് മലങ്കര സഭ ഒരു നവോത്ഥാനത്തിലേക്ക് അല്ലെങ്കിൽ സഭാ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ തലത്തിലേക്ക് കടന്നു വന്നത്.

മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭ വളർന്നു. ഈ രണ്ടു മാനങ്ങൾ ശക്തിപ്പെടുത്തി. അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും നമ്മൾ പലപ്പോഴും പറയും മലങ്കര സഭ 1930 ൽ തുടങ്ങിയതാണെന്ന്. വളരെ തെറ്റായ ഒരു ധാരണയാണത്. മലങ്കര സഭയ്ക്ക് 2000 കൊല്ലത്തെ ചരിത്രമുണ്ട്. ചരിത്ര ഗതിയിൽ പല ഘട്ടങ്ങളിലൂടെ നാം കടന്നുപോയി എന്നേയുള്ളൂ. അതിന്റെ ചരിത്രം ഏറ്റവും പുരാതനമാണ്, പ്രാചീനമാണ്, അപ്പോസ്തോലികമാണ്. മലങ്കര സഭയുടെ പുരാതനമായ വിശ്വാസ മൂല്യങ്ങൾ നാം പരിരക്ഷിച്ച് വളർത്തിയെടുക്കുകയും സാർവ്വത്രികമായ അതിന്റെ കൂട്ടായ്മ നിലനിർത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതു രണ്ടുമാണ് മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭ പരിരക്ഷിക്കുന്നത്.

മലങ്കര സഭയുടെ വളർച്ചയുടെ ഒരു പ്രത്യേക ഘട്ടമാണ് ഇപ്പോൾ. സ്വയംഭരണാവകാശവും സ്വയംഭരണ ക്രമവുമുള്ള സ്ഥിതി. നമുക്ക് സ്വന്തമായ സഭാതലവൻ ഉള്ളപ്പോഴും ലോകമെമ്പാടുമുള്ള സഭയോട് കൂട്ടായ്മയുള്ള ഒരു സഭയായിരിക്കണം നാം എന്നതായിരുന്നു നമ്മുടെ ആഗ്രഹം. 2005 ഫെബ്രുവരി മാസം 10 ന് മലങ്കര സഭ കത്തോലിക്കാ കൂട്ടായ്മയിലുള്ള ഒരു സ്വയം ഭരണ സഭയായി ആഗോളവ്യാപകമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്തൻ സഭയായിരുന്ന മലങ്കര സഭ പാത്രിയർക്കാ അധികാരമുള്ള ഒരു മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ അഥവാ കാതോലിക്കേറ്റ് ആയി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു.

സ്വയംഭരണം എന്നതിന് ഗ്രീക്ക് വാക്ക് എടുത്താൽ autonomos എന്നു പറയാം. സ്വയം തീരുമാനത്തിന് കഴിവുള്ള സഭ (auto – സ്വന്തം, nomos – നിയമം), സ്വന്തം നിയമത്തിൽ നിൽക്കാനുള്ള കഴിവ് എന്നർത്ഥം. ഇതിന്റെ ലത്തീൻ വിവർത്തനമാണ് sui iuris. അതിന് തുല്യമായ ഇംഗ്ലീഷ് വാക്ക് കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടില്ല. സാധാരണയായി autonomous എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിൽ പറയുന്നു. കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ 21 സഭകൾ സ്വയംഭരണ (sui iuris) സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവയാണ്. അതിൽ കുറെയെണ്ണം പാത്രിയർക്കൽ സഭകളാണ്. അതിൽ മൂന്നെണ്ണം മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭകളാണ്. മലങ്കര സഭ ഇപ്പോൾ ഈ രണ്ടാമത്തെ ഗണത്തിലാണ്. മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് എന്ന കാനോനിക സംജ്ഞയാണ് നാം നമ്മുടെ പാരമ്പര്യ പ്രകാരം കാതോലിക്കോസ് എന്നു പറയുന്നത്. മലങ്കര സഭയെക്കുറിച്ച് അറിവുള്ളവർക്ക് മനസ്സിലാകും നമ്മുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച് മലങ്കര സഭയിൽ ആ സഭയുടെ തലവൻ അടുത്തകാലത്ത് അറിയപ്പെടുന്നത് കാതോലിക്കോസ് എന്നാണ്. അതാണ് കർദ്ദിനാൾ വർക്കി തിരുമേനി ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചത്.

എന്നാൽ ഇവിടെ ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഉണ്ടെന്ന് നമുക്കറിയാം. നമ്മുടെ മലങ്കര സഭ മുഴുവൻ ഈ സാർവ്വത്രിക കൂട്ടായ്മയിലേക്കു കടന്നു വന്നിട്ടില്ല. ഏതാണ്ടു മുപ്പത് ലക്ഷം സഹോദരങ്ങൾ ഈ കൂട്ടായ്മയിൽ ഉൾച്ചേരാത്തവരാണ്. അപ്പോൾ അവർ മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ഈ പുതിയ അഭിനിവേശം അല്ലെങ്കിൽ ഈ പുതിയ കടന്നു വരവിനെപ്പറ്റി മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാത്തവരാണ്.

അതുൾക്കൊള്ളാൻ സാധിക്കാത്തവരും ഉണ്ട്. അവരോട് എന്താണീ നടക്കുന്നത് എന്നു പറയാൻ നമുക്ക് കടമയുണ്ട്. മനോരമ ഈ സംഭവങ്ങളൊക്കെ വളരെ മനോഹരമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. മറ്റെല്ലാ പത്രങ്ങളും ഈ വാർത്തകൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ചില സഹോദരങ്ങൾക്കു കുറെ ആകുലതകൾ ഉണ്ട്. പാത്രിയർക്കാ വിഭാഗം അത്രയും ആകുലപ്പെട്ടിട്ടില്ല, മലങ്കര സഭയ്ക്കു വന്നിരിക്കുന്ന ഈ പുതിയ സംവിധാനത്തിൽ. മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയെ ഒരു മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ സഭയായിട്ട് ആഗോള വ്യാപകമായ കത്തോലിക്കാ സഭ ഉയർത്തിയെങ്കിൽ അതൊരു വെല്ലുവിളിയായിട്ടെടുക്കരുത്. ഇത് ഒന്നിന് ബദലായിട്ടുള്ളതല്ല. ഇത് മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ വളർച്ചയുടെ ഒരു ഘട്ടമാണ്. അതു മുന്നോട്ടു വളരണം. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ, വളരെ വ്യക്തമായിട്ട് പറഞ്ഞാൽ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ കതോലിക്കാ ബാവയെ പരാമർശിച്ച് നടത്തിയ ഒരു സംഭവമല്ലിത്. പരി. പിതാവിന്റെ ഉദ്ദേശവും അതല്ല. മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ അതിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് ഉപകരിക്കത്തക്ക രീതിയിൽ ഒരു തലവനേയും പിതാവിനേയും അവർക്ക് കൽപ്പിച്ചരുളിക്കൊടുത്തു. അത് മറ്റാരെയും വെല്ലുവിളിക്കാനല്ല. ആരുടെയും ബദലുമല്ല. മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയിലെ കാതോലിക്കാ ബാവ ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ പിൻതുടർച്ചക്കാരൻ അല്ല എന്നു ഞാൻ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിക്കട്ടെ. അതു പോലെ തന്നെ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗത്തിലെ ശ്രേഷ്ഠ കാതോലിക്കാ ബാവായുടെ പിൻഗാമിയുമല്ല.

പരിശുദ്ധ പിതാവ് മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ വളർച്ചയ്ക്കു വേണ്ടി അതി പുരാതനമായ ഒരു സംവിധാനം, പ്രത്യേകിച്ച് സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിലെ സംവിധാനം നമുക്ക് നൽകി എന്നേ ഉള്ളൂ. നമുക്കത് നൽകാൻ കാര്യം നമ്മൾ സുറിയാനി പാരമ്പര്യം അനുഗമിക്കുന്നവർ ആയതുകൊണ്ടാണ്.

നമ്മുടെ ആരാധനാ ക്രമം അന്ത്യോഖ്യൻ പാരമ്പര്യത്തിൽ നിന്നും നാം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഇന്ന് ഇപ്പോൾ കുർബാന ചൊല്ലിയ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കുർബാന കണ്ടോ? അവർ അന്ത്യോഖ്യായിലെ ആദ്യത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പിൻഗാമികളാണ്. അവർ ചൊല്ലുന്ന കുർബാനയാണ് നമ്മൾ ചൊല്ലുന്നത്. അവരും നമ്മുടെ കേരളത്തിലെ പാത്രിയർക്കീസ് വിഭാഗവും കാതോലിക്കാ വിഭാഗവും കുറച്ചൊക്കെ മാർത്തോമ്മാ വിഭാഗവും ഉപയോഗിക്കുന്ന ആരാധനാക്രമമാണ് ഇത്. അതു പൊതുമുതലാണ്. അതാണ് നമുക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. അതിനോടു ചേർത്ത് അതി പുരാതനമായ സംവിധാനങ്ങളാണ് നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് നൽകിയത്. ഇങ്ങനെ ഒരു സംവിധാനം നമുക്ക് നൽകിയത് ഈ പാരമ്പര്യം നമുക്കുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. മലബാർ സഭയ്ക്ക് മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്ക്കോപ്പൽ പദവി നൽകിയപ്പോൾ അവർ അന്ത്യോഖ്യൻ പാരമ്പര്യത്തിൽപെട്ടവർ അല്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് മലബാർ സഭയുടെ തലവനെ കാതോലിക്കോസ് എന്നു വിളിക്കാതിരുന്നത്. മേജർ ആർക്കി എപ്പസ്ക്കോപ്പ പദവി അന്ത്യോഖ്യൻ പാരമ്പര്യത്തിൽ പാത്രിയർക്കീസിനു തൊട്ടു നിൽക്കുന്ന 'കാതോലിക്കോസ്' പദവിയാണ്. അതു നമ്മളാണ് വിശദീകരിച്ച് പ്രസ്താവിച്ചത്.

ഇത് ഒരു വിധത്തിലും ഇവിടെ ഒതുങ്ങി നിൽക്കാൻ പോകുന്നില്ല. ശ്ലീഹന്മാരുടെ നടപടികളിൽ ഗമാലിയേൽ പറയുന്നതുപോലെ ഇത് ദൈവത്തിൽ നിന്ന് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പദ്ധതി ആകയാൽ ഇത് മുന്നോട്ടു തന്നെ പോകും. കത്തോ

ലിക്കാ സഭയിൽ ആഗോള വ്യാപകമായ നമ്മുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ ഇതു വളരും. ഇതു മനസ്സിലാക്കാൻ നമ്മൾ ശ്രമിക്കണം. നിങ്ങൾ വായിച്ചിരിക്കാം കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ കാനോനകളനുസരിച്ചല്ല മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്ക് ഈ സ്ഥാനം ലഭിച്ചതെന്ന്. കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ രണ്ടു കാനോന സംഹിതകളാണ് ഉള്ളത്. ഒന്ന് ലത്തീൻ സഭയ്ക്കുള്ളത്. 1983 ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതാണിത്. ലത്തീൻ സഭയുടെ കാനോൻ അനുസരിച്ചല്ല മലങ്കര കത്തോലിക്കാ സഭയ്ക്ക് ഈ പദവി നൽകപ്പെട്ടത്. എന്നാൽ, കത്തോലിക്കാ സഭയിൽ പൗരസ്ത്യ സഭകളുടെ ഒരു കാനോൻ ഉണ്ട്- Code of Canons of the Eastern Churches. അത് 1991 ൽ ആണ് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചത്. അതിന്റെ ക്രോഡീകരണ കമ്മിറ്റിയിൽ ഒരംഗമായിരുന്നു ഞാൻ. ഈ പറയുന്ന കാനോൻ സംഹിത പൗരസ്ത്യ സഭകൾക്ക് പൊതുവായി കൊടുത്ത കാനോനയാണ്. 21 പൗരസ്ത്യ സഭകൾക്ക് പൊതുവായി. ഈ പൊതു കാനോനാകളുടെ കൂടെ പ്രാദേശിക സഭകളുടെ പ്രത്യേക കാനോനകളും ചേർത്ത് കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പൗരസ്ത്യ കാനോനകൾ പൂർണ്ണമാകുന്നു. ഈ സമ്പൂർണ്ണ നിയമ സംഹിതയുടെ പ്രാബല്യമുള്ള ഒരു സംവിധാനമാണ് നമുക്ക് ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത്. അത് നാം മുന്നോട്ട് വളർത്തി എടുക്കണം. പരി. പിതാവ് പൂർണ്ണമായ അധികാര അവകാശങ്ങളാണ് നമുക്ക് നൽകിയത്, with all rights and obligations of the Archiepiscopal Church; യാതൊരു Reservation നും കൂടാതെ. മലബാർ സഭയ്ക്ക് ഈ പദവി നൽകിയപ്പോൾ ഒന്നു രണ്ടു കാര്യങ്ങളിൽ റിസർവേഷൻസ് ഉണ്ടായിരുന്നു. മലങ്കര സഭ ആദ്യം മുതൽ ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നത് ആഗോള സഭ സന്തോഷത്തോടെ, സ്വമനസ്സോടെ നൽകിയിരിക്കുകയാണ്.

നമ്മുടെ മലങ്കര സഭയിൽ ഓർത്തഡോക്സ് വിഭാഗത്തിന് മാർ ഈവാനിയോസ് തിരുമേനി നേതൃത്വം എടുത്ത് എന്തിനാണ് കാതോലിക്കേറ്റ് സ്ഥാപിച്ചത്? എന്താണ് അതിന്റെ ഉദ്ദേശം? നമ്മൾ ഒരു സ്വതന്ത്രസഭയായിരിക്കണം; പാത്രിയർക്കീസിന്റെ അധികാരത്തിൻ കീഴിൽ ഈ സ്വാതന്ത്യം നമുക്ക് ലഭിയ്ക്കുകയില്ല. ഇതിനുള്ള പദ്ധതിയാണ് കാതോലിക്കേറ്റ്. അത് നമ്മൾ സ്ഥാപിച്ചെടുത്തു. അതിന്റെ ചരിത്രമൊന്നും ഞാൻ പറയുന്നില്ല. കത്തോലിക്കാ സഭ, പരി. പിതാവ് നമ്മുടെ വളർച്ച പഠിച്ച് നമ്മുടെ ആവശ്യം മനസ്സിലാക്കി നമുക്ക് സമ്പൂർണ്ണ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിരിക്കുന്നു. മറ്റാരുമായും വഴക്കടിക്കാനും, വലുപ്പം പറയാനും ബദലു പറയാനും അല്ല. നമ്മുടെ സമ്പൂർണ്ണ വളർച്ചയ്ക്കാണിത്.

കോടിക്കണക്കിന് പണം ചെലവാക്കി, കാതോലിക്കാ സ്ഥാനം അംഗീകരിച്ച് കിട്ടാൻ കേസു കളിയ്ക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നിട്ട് അംഗീകരിച്ചു കിട്ടിയോ? കഷ്ടിച്ച് 20 ലക്ഷം ആളുകൾ അംഗീകരിച്ചു. ബാക്കി 20 ലക്ഷം അംഗീകരിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ 110 കോടി വിശ്വാസികൾ കാത്തോലിക്കാ സഭയിലെ വിശ്വാസികൾ നമ്മുടെ കാതോലിക്കാ സ്ഥാനം മേജർ ആർക്കി എപ്പസ്ക്കോപ്പൽ സ്ഥാനം അംഗീകരിച്ചു. ഒരു കേസും പറഞ്ഞില്ല. ഒരു പൈസയും ചെലവാക്കിയില്ല. ചെലവാക്കാനും ഇല്ല. എന്നാൽ ഈ ആഗോള വ്യാപകമായ അംഗീകാരം നമുക്കു കിട്ടിയത് സന്തോഷത്തോടും നന്ദിയോടും കൂടി സ്വീകരിക്കണം. ഞാനിത്രയും പറഞ്ഞത് ആരെയും വേദനിപ്പിക്കാനോ മുറിപ്പെടുത്താനോ അല്ല, നമുക്ക് നമ്മെത്തന്നെ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാണ്.

പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരീ സഹോദരന്മാരേ, ഈ കാര്യങ്ങൾ വളരെ ആഴമായിട്ട്

പഠിക്കേണ്ടതാണ്. മലങ്കര സഭ ഒരു വഴിത്തിരിവിൽ ആണെന്നു പറയുന്നതിൽ ഒട്ടും സംശയിക്കേണ്ട. സന്മനസ്സുള്ളവർ ഈ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാകുകയും നമ്മുടെ പുരോഗതിയുടെ വളർച്ച മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യും. മലങ്കര സഭയെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് ഇത് ഏറ്റവും വലിയ ഒരു സന്ദർഭമാണ്. നമ്മൾ ധൈര്യപൂർവ്വം അഭിമാനത്തോടെ പറയണം മലങ്കര സഭയെ അതിന്റെ ഉന്നതിയിലേക്ക് നയിക്കുന്നതിനും അതിന്റെ ചരിത്ര ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനും നമ്മെക്കാൾ പ്രതിബദ്ധരായിട്ട് ആരും ഇല്ല എന്ന്. ഇതാണ് നമ്മുടെ പ്രത്യേകത. അതുകൊണ്ടു അതിനു നാം ഒരുങ്ങുക എന്നതാണ് പ്രധാനം.

ഞാൻ എല്ലാവർക്കും നന്ദി പറയുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഇവിടെ വന്ന അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ മൂസാ ദാവൂദ് തിരുമേനി ഏതാണ്ടു അഞ്ചു മണിക്കൂർ സമയം ദൈവാരാധനയിൽ നമ്മളോടൊത്തു ചെലവാക്കി. അതുപോലെ സീറോ മലബാർ സഭാദ്ധ്യക്ഷൻ മേജർ ആർച്ചു ബിഷപ്പ് വർക്കി വിതയത്തിൽ പിതാവ്, ഇന്ത്യയിലെ മാർപ്പാപ്പയുടെ പ്രതിനിധി അഭിവന്ദ്യ ലോപ്പസ് ക്വിന്താന തിരുമേനി, നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ, വൈദികർ, സിസ്റ്റേഴ്സ്, ഷെവലിയർമാർ, സഹോദരന്മാർ, മാതാപിതാക്കൾ എല്ലാവർക്കും ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു.

വേറൊരു സന്തോഷ വാർത്ത നിങ്ങളുമായി പങ്കുവയ്ക്കുന്നു: നമ്മുടെ മലങ്കര സെമിനാരി റോമിലെ ഒരു യൂണിവേഴ്സിറ്റിയുമായി അഫിലിയേറ്റു ചെയ്യുന്നതിന് നമ്മൾ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതു ലഭ്യമായെന്ന് അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ തിരുമേനി നമ്മെ അറിയിച്ചു. അതും പരസ്യമായി ഞാനറിയിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ആഘോഷങ്ങളുടെ പുറകിൽ പ്രവർത്തിച്ച അച്ചന്മാർ, സിസ്റ്റേഴ്സ്, അല്മായർ, എം. സി.എ. എം. സി. വൈ. എം.സംഘടനകൾ എന്നിവയെയെല്ലാം സഭയുടെ പ്രത്യേകമായ നന്ദി അറിയിക്കുന്നു. ജാഥകൾ നടത്തിയത്, ഭക്ഷണം കൊടുത്തത്, ഇവിടെ എല്ലാം ക്രമീകരിച്ചത് നമ്മുടെ മീറ്റിംഗുകൾ നടത്തിയത്, എന്നിവയെല്ലാം വലിയ പ്രയത്നത്തോടെയാണ്. റോമിൽ നിന്നു വന്നവർ അത്ഭുതത്തോടെ പറയുകയാണ് 'ഇതെങ്ങെനെ സാധിച്ചു'. അതുപോലെ പതിനായിരക്കണക്കിന് വിശ്വാസികൾ ഇവിടെ കടന്നു വന്നത് നമ്മുടെ സഭയോടുള്ള സ്നേഹമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ദൈവം നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള ഉൾബോധത്തിന് ദൈവത്തിന് നന്ദി പറയാം. ഇതിനെല്ലാം ദൈവത്തിനു സ്തുതി; ഒപ്പം നന്ദിയും പറഞ്ഞു കൊണ്ടു ദൈവത്തിന് സ്തോത്ര ഗീതം ആലപിക്കാം. എന്നോട് കാണിച്ച പ്രത്യേക സ്നേഹാദരവ് നിങ്ങളുടെ നന്മയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും അടയാളമാണ്. ഞാൻ അതിൽ ഒരു പ്രത്യേക ഘടകം അല്ല ഈ മേജർ ആർക്കി എപ്പിസ്ക്കോപ്പ, കാതോലിക്കാ ബാവാ സ്ഥാനം അഥവാ നമ്മുടെ സഭയുടെ ഉയർച്ച ഇവ അങ്ങേയറ്റം നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കുകയും, ആഗ്രഹിക്കുകയും, യത്നിക്കുകയും, ചെയ്തിട്ടുണ്ട് എന്നുള്ളത് സത്യമാണ്. പക്ഷെ അതു ദൈവമാണ് ഫലമണിയിച്ചത്. അതിന് ദൈവത്തിന് നന്ദി പറഞ്ഞു കൊണ്ടു ഞാനെന്റെ വാക്കുകൾ ചുരുക്കുന്നു. ◆

Message by His Beatitude Moran Mor Cyril Baselios Catholicos
(in English)

Your Beatitude the Cardinal,
Most Rev. Archbishops and Bishops,
Very Rev. Monsignori,
Rev. Fathers and Sisters,
Dear Parents, Brothers and Sisters,
Friends,

This is a moment of immense historic importance. We have to carry with us a very important message before we leave this place. Along with it, it is my bounden duty to express our profound gratitude to all the distinguished guests and the community of faithful, who are assembled here.

This is a great occasion. A long cherished dream of our Malankara Church is fulfilled today. It was our ardent desire and earnest aspiration and above all the grace we received during the past 2000 years that have led us to this auspicious occasion. There were two things that the Malankara Church longed for. The Holy Father has reiterated in his Decree two or three times that "Our Church was founded by St. Thomas, the Apostle". Thus, a Christian community developed here from the time of St. Thomas. The greatest right and earnest aspiration of that community was that it enjoyed full freedom in its life and activities. Our Malankara Church was not subject to any other Church. We are a community specially chosen by God, a community that was prepared and destined to carry out a God-given mission. It has an obligation and commitment to humanity at large. Hence it has the desire to fulfill that obligation forming an ecclesial life of its own. This is the most important thing.

The conviction that we are not an isolated community is another important aspect. Our relationship with the universal Christian Church is very important. But over and above that, we aim at the unity of the Church and the unity of the human society all over the world. The Church is striving to make this society united. Thus our internal freedom and individuality exist in this universal relationship.

Hence, the first thing is our own freedom, our personality. Due to our relationship with other communities, damage occurred to this in the past. This is true not only with regard to our Church but also to our community at large. Thus cultural hegemonies did creep into our society and they caused damage to our uniqueness. A reflection of the same has happened in our Church also. This could be seen in the past history. We had been isolated whenever we tried to establish our own personality. That is the loss of our communion. We grew up as one Indian Church till the 4th or 5th Centuries. We prospered in communion with the Syrian Churches. This has in some way influenced its growth. After that in the 16th Century, when we entered into relationship with the Western Church, there too had occurred decline to our originality. The historic truth is that when we tried to retain our originality, we separated ourselves from others. This is what pained our Church Fathers.

Could these two values be upheld together? As the most resourceful Metropolitan of the Malankara Church, when Mar Ivanios prayerfully considered about it, he arrived at the conclusion that the Malankara Church should preserve its personality and at the same time its communion with the other Churches. It is as means for achieving this goal that he entered into communion with the universal Christian Church and through that he tried to establish communion with all other Christian communities. He had the blessings and cooperation of all our Fathers for that. But the great drawback we had was that all did not think consistently under changing circumstances. Thus divisions occurred within the Malankara Church. Difference of ideas and ideals will always lead to divisions and dissensions. There is possibility for this as long as humanity exists.

The conditions His Grace Mar Ivanios laid at the time of his communion with the Universal Church were specific and clear: “We will preserve the traditions of our Apostolic Church, its values and ideals, our ecclesial life-phases and areas; at the same time, we will abide by the truth Jesus Christ, our Lord had commanded to give leadership to the Universal Christian Community”. These were the only two conditions he stated for the reunion. It is thus that the Malankara Church entered into its renewal or a new phase of its life.

The Malankara Church steadily grew and it strengthened both these dimensions. Knowingly or unknowingly we used to say often that the Malankara Church took its origin in 1930. This is a very wrong concept. The Malankara Church has a history of 2000 years. Only, we passed through various

phases in the course of its history. Its history is very old, ancient and apostolic. We have preserved and developed its ancient faith-values and have maintained its communion with the Universal Church. Both these are its glory.

This is a special phase of the growth of the Malankara Church. The long cherished desire that our Church should be autonomous, having its own head and at the same time it should have communion with the Universal Church, has now been fulfilled. Yes, on 10 February 2005, the Malankara Church has been universally accepted as a full autonomous Church in communion with the Catholic Church. In other words, the Malankara Church, which was an Archiepiscopal (Metropolitan) Church, is accepted as a Major Archiepiscopal Church or Catholicate, having the authority of the Patriarch.

The Greek equivalent for 'Freedom of Rule' is 'autonomous' (auto= own; nomous = rule), i.e., that which is capable of living on its own norms. Its Latin version is "*Sui Iuris*". An equivalent word to this in English is yet to be coined. Generally, the same word 'autonomous' is used in English also. There are 21 Eastern Churches in communion with the Catholic Church, which are autonomous; some of which are Patriarchal Churches; three are Major Archiepiscopal Churches. Now the Malankara Catholic belongs to the second group. According to our tradition, the Major Archbishop is called the Catholicos. Those who are accustomed to the traditions of the Malankara Church will understand that the head of the Malankara Catholic Church is known as Catholicos. That is what His Eminence the Cardinal also has announced.

But we know there are certain problems here. The entire Malankara Church has not entered into this communion. There are about thirty hundred thousands of our brethren, who have not come to this communion. Then, they perhaps are not able to understand the new status, the Malankara Catholic Church has entered into or they may find it difficult to accept the same. It is our duty then to explain to them what is being taking place here. The Manorama Daily is introducing these things beautifully. Likewise the others News Papers too. But our brethren, especially the faithful of the Orthodox Church, have some anxieties. Those who belong to the Patriarch's section are not that worried. This new elevation of the Malankara Catholic Church to the Major Archiepiscopal status by the Universal Catholic Church should not be considered as a challenge. It is not in opposition to any other Church. This is the stage of the growth of the Malankara Catholic Church. It ought to grow. In other words, frankly speaking, it has no reference to the Catholicos of the Malankara Orthodox Church. The Holy Father has no such relationship with

it. He granted to the Malankara Catholic Church a Head and Father with the intention of promoting its growth. It is neither to challenge any one nor to substitute any one. The Catholicos of the Malankara Catholic Church is not the successor of the Catholicos of the Orthodox Church. Similarly he is not the successor of the Catholicos of the Patriarch Section. The Holy Father has simply granted to us a status according to an ancient custom, especially a custom of the Syrian tradition, for the growth and development of the Malankara Catholic Church. The reason for granting this to us is that we follow the Syrian traditions.

We adopted our Liturgy from the Antiochene traditions. You watched the Patriarch offering Holy Mass this morning. He is the descendant of the first Christians of Antioch. We offer the same Holy Mass as they do. We did not take it as loan from anywhere else. They as well as the Patriarch Group, the Orthodox and a certain section of the Mar Thomites of Kerala use this same liturgy. That is our common heritage. The same we too have inherited. Hence it is nothing new. We are granted this status also in accordance with our ancient tradition. When the Syro-Malabar Church was raised to the Major Archiepiscopal Church, its head was not called Catholicos because they do not follow the Antiochene tradition. The Major Archiepiscopal status in the Antiochene tradition is the Catholicos, a rank that stands quite close to the Patriarch. It is we, who made this clear.

This, in no way, is going to stop here. Since this is a plan of God handed down to the Church, it will proceed according as it is written in the Acts of the Apostles to have been said by Gamaliel. Hence it will go forward. Our communion within the Universal Catholic Church will surely prosper. We ought to understand this. You might have learnt that the Malankara Catholic Church has received this status not as per Code of the Latin Catholic Church. There are two Codes of Canons in the Catholic Church. The one for the Latin Church was published in 1983. The Malankara Catholic Church is raised to this status not according to the Canons of the Latin Code. But there is another Code of Canons in the Catholic Church for the Eastern Churches. That was published in 1991. I was also a member of the committee for the codification of these Canons. These Canons are common to all the Eastern Churches, i.e., common to all the 21 Eastern Churches. The Canons for the Eastern Churches in the Catholic Church become complete only when the particular laws of the Individual Churches are added to the afore-said common Canons. We have now a system where the complete Code of Canons is in force.

We have to foster and develop that. The Holy Father has granted to our Church all the rights and obligations of the Major Archiepiscopal Church without any reservation. When the Syro-Malabar Church was raised to this status, there were two things reserved to the Holy See. With regard to the Malankara Church, what we demanded from the very beginning, the Universal Church granted to us gladly and voluntarily.

Why did Mar Ivanios establish the Catholicate in the Orthodox Group of the Malankara Church? Chiefly so that our Church should be independent; for under the authority of the Patriarch, we would never be independent. Catholicate was a scheme for the realization of that independence. The same we got established. We don't have time to go into it in detail now. But in this case the Catholic Church, the Holy Father in particular, has acknowledged our growth, understood our need and has granted us complete autonomy. This is intended solely for our growth and not to fight with any one else, nor to challenge any one.

Our brethren have spent crores of Rupees for litigation to assert the legitimacy of their Catholicate. Did they succeed? Hardly Twenty Hundred Thousands have accepted the same and the rest have yet to accept the same. But the entire 110 Crores of Faithful of the Catholic Church have accepted the Major Archiepiscopal-Catholicate status of our Church. We didn't litigate. We didn't spend a pie for that cause. But the universal acceptance we received should be acknowledged with felicity and gratitude. I narrated these things not with the intention of hurting any one. Let us examine ourselves.

Dear Brothers and Sisters, this is some thing we have study deeply. There is no hesitation in saying that the Malankara Church is at a turning point. Those who have good will shall understand these things and shall acknowledge our growth towards progress. This is a great opportunity for those who love the Malankara Church. We should declare boldly and with self-esteem that there is no one more committed than ourselves to lead the Malankara Church towards its perfection and to fulfill its historical mission. This is our speciality. Hence it is imperative that we have to prepare ourselves for the same.

We express our gratitude to every one. His Eminence Moussa Cardinal Daoud, who came down on this occasion has spent about 5 hours in the celebration of the Liturgy. So also the Head of the Syro-Malabar Church, His Eminence Major Archbishop Varkey Vithayathil, Most Rev. Archbishop Lopez Quintana, Papal Delegate in India, Archbishop Soosa Pakiyam, Bishops, Priests,

Sisters, Chevaliers, Rev. Brothers and Parents. Our heart-felt gratitude to all of you.

There is yet another glad news, we wish to share with you. We were trying to get our Malankara Seminary affiliated to one of the Universities in Rome. His Eminence, the Cardinal has informed us that it has been achieved. Here we announce the same publicly.

We also convey the special thanks of the Church to all those who endeavored for the success of these celebrations, the Priests, Sisters, Laity, the Members of the M.C.A. and M.C.Y.M. Besides, there are others, who prepared the Liturgy, organized the Rally, the Food, this Felicitation Meeting. All these were arranged with careful planning and sparing no pains. Those who came from Rome and other places remarked in surprise "How did it take place!" If tens of thousands of faithful have assembled here for this function, it manifests nothing but their sincere love for our Church.

Let us give thanks to God for this great awareness that He has called us all. Let us praise God for all these and sing hymns of gratitude to Him. The affectionate regards you have shown towards me, is a sign of your love and benevolence. I have nothing to glory in this. As His Grace, Most Rev. Susa Pakiyam said, 'God makes the choice'. It is true that we acknowledge the dignity of the Major Archiepiscopa, the raising of our Church to the Major Archiepiscopal state and that we ardently desired the same and relentlessly worked for it. But it is God, who fructified all these. Expressing our profound gratitude to God for the same, we conclude.

May God bless us all. ◆

Message : His Eminence Moussa Card. Daoud
Prefect of the Congregation for the Oriential Churches,
to the Religious and Seminirians
(in Italian)

CONGREGATIO
PRO ECCLESIIS ORIENTALIBUS

MESSAGE

India - St. Mary Malankara Seminary - Trivandrum
Ai religiosi e ai seminaristi

Venerato Arcivescovo Maggiore, Cyril Mar Baselios,

Ecc. mi fratelli Vescovi,

Rev. mi Rettore, Educatori e Professori,

carissimi seminaristi, sacerdoti, religiosi e religiose della Chiesa Arcivescovile Maggiore Siro-malankarese,

Ho ardentemente desiderato di condividere con voi l'immensa gioia per la elevazione della Chiesa ad Arcivescovado Maggiore. Siano rese grazie a Dio.

Rallegramenti al vostro Chiesa ad Arcivescovo Maggiore, ai vostri pastori e a tutti i fedeli. Rallegramenti, di tutto cuore, a voi, cari seminaristi, sacerdoti, religiosi e religiose.

Siete voi la piu preziosa ereditta e la piu cara promessa della vostra amata Chiesa. Si, voi, sia per il presente sia per l'avvenire.

Mi rivolgo prima ai consacrati e alle cosacrate per ricordare che le origini e la fioritura della Chiesa siro-malankarese sono legati ad una congregazione religiosa. Mar Ivanios mosse i primi passi dell'unione con Roma nel contesto

vitale e spirituale della Bethany Congregation. Le Daughters of Mary poi, fondate da Monsignor Joseph Kuzhinjalil, ebbero un ruolo essenziale negli inizi della missione. La vostra consistente presenza con 160 religiosi sacerdoti, 1922 religiose , 36 fratelli e 150 seminaristi e un segno della benevolenza divina e una resposibilità. Ecco la resposibilità: siate costruttori di unità con il generoso impegno missionario e con l'ascesi. Nutritevi alla tradizione spirituale orientale come si è espressa nella vostra Chiesa. abbiate sempre a cuore la carita sorgente di tutte le attivita assistenziali, educative, caritative.

Cari religiosi e religiose, ricordate la parola del vangelo: "A chi molto e stato dato molto sara chiesto" Cristo e la Chiesa vi amano moltissimo! Amate, anche voi, senza misura! Maria vi accompagna!

Ed ora la mia parola ai carissimi seminaristi.

1. Con la nascita della Chiesa siro-malankarese cattolica nel 1930 è nato il proposito di dotarla di un proprio seminario. Il seminario è il cuore di una Chiesa! Come avrebbe Potuto vivere e svilupparsi la Chiesa siro-malankarese senza un degno seminario?

La costituzione apostolica *Christo Pastorum Principi* dell' 11 giugno 1932 stabiliva l'urgente avvio del seminario per la formazione del clero malankarese.

Il Concilio Ecumenico Vaticano Secondo nel decreto *Optatam Totius* n. 1 avrebbe affermato: "In ogni nazione o rito patricolare deve essere stabilito un programma per la formazione dei presbiteri".

Nel 1980, giubileo d'oro della Chiesa siro-malankarese, si avverti come un impeto il bisogno di un Seminario Maggiore. Il Cardinale Prefetto della Congregazione per le Chiese Orientali diede un forte incoreggiamento e sostegno, era il cardinale Rubin. Nel 1983 il St. Mary Malankara Seminary, nella festa dei Santi Apostoli Pietro e Paolo , 29 giugno, venne inaugurato. Il Seminario ottenne la ricognizione della Santa Sede 1'8 settembre 1984.

Dedicato a Maria, Madre della Chiesa, il vostra Seminario ha scelto come motto: "To continue Jesus' mission of love ad service". Il suo scopo è quello di formare il clero siro-malankarese nella fede cattolica in accordo con la specifica tradizione orientale della vostra Chiesa. Esso è aperto ai seminaristi delle vostre eparchie e degli istituti religiosi.

L'8 febbraio 1986 il vostro seminario ricevette la straordinaria visita del

compianto Santo Padre Giovanni Paolo II. Fu lui a benedire la prima pietra dell'attuale edificio. E ad affermare nella memorabile omelia di quel giorno che il vostro seminario " è un segno della vostra vitalità . E offre grande speranza di ulteriore forza e consolidamento alla vostra Chiesa " (L'OR, feb 17, 1986). Qui si sono susseguite le visite dei prefetti della Congregazione per le Chiese Orientali: il card. Lourdusamy nel 1987 e il card. Silvestrini nel 1995.

2. Cari Seminaristi,

vi ho ricordato alcune tappe della vostra storia. La storia è maestra di vita. Ben lo sappiamo. E ci aiuta a costruire il presente e il domani.

Il vostro seminario vanta una casa degna, un numero elevato di seminaristi, degni educatori e di professori interni ed esterni. Un alto profilo di studi fondati su una sicura e aperta teologia orientale in un orizzonte di vasta e seria formazione culturale generale. Il vostro seminario pubblica anche la rivisita "Samiksha", ad ulteriore testimonianza del suo impegno culturale.

Mi congratulo con I' Arcivescovo Maggiore, i vostri Vescovi e i Superiori del Seminario e con tutto il Corpo Docente perchè avete ottenuto, grazie alle garanzie offerte, l'affiliazione alla Pontificia Università Urabniana. E' un altro traguardo che non doveva mancare ad una Chiesa Arcivescovile Maggiore. Felicitazioni!

Ma c' è una più grande consolazione. Ed è questa: la qualificata formazione culturale si unisce con armonia alla formazione umana e cristiana: alla formazione umana e cristiana; alla formazione alla vita comunitaria nella prospettiva sacerdotale- pastorale.

Rallegramenti, soprattutto, perchè in questa casa si lavora per formare i sacerdoti del domani. Si lavora con sacrificio. Nella preghiera e nel silezio. Come nella casa di Nazreth. Una famiglia anche la vostra posta sotto lo sguardo del Signore Gesù della vergine Santa e di San Giuseppe. Una famiglia che si raccoglie quotidianamente attorno alla Divina Liturgia per attingere alla sorgente della salvezza nel mistero eucaristico. Per attingere alla fonte la fedeltà alla sorgente della salvezza nel mistero eucaristico. Per attingere alla fonte la fedeltà alla tradizione della Chiesa siro-malankarese e dell' Oriente cristiano. Per attingere alla stessa fonte l'appartenenza convinta di Cristo pastore universale.

3. Cari seminaristi, non dimenticate due date che ho citato.

Il 29 giugno 1983 I' inaugurazione , nella festa di san Pietro. Il legame con

il Papa di Roma la gloria della vostra Chiesa che celebra i 75 anni dell' unione. E' la garanzia sicura di poter vivere la ricchezza della tradizione siro-malankarese nel solco luminoso dell'unica Chiesa Cattolica.

L'8 settembre 1984 , l'approvazione della Santa Sede. Era la festa della nascita di Maria Santissima. La Madre di Cristo e della Chiesa è la vostra speciale patrona. Lei, Donna Eucaristica, vi aiutera a realizzare il vostro motto:" To continue Jesus ' mission of love and service".

La mission del sacerdote è proprio questa: amore e servizio per tutta la vita a Cristo e ai fratelli.

Carissimi seminaristi, religiosi e religiose,

affido il mio augurio e la mia preghiera per voi alle parole dell' indimenticabile Santo Padre Giovanni Paolo rivolte ai giovani del mondo intero nella sua ultima domenica delle palme: parole piene di amore unite alla intensa sofferenza. "La gioia unita alla croce, riassume in sè tutto il mistero cristiano.. No abbiate paura! La gioia del Signore, crocifisso e risorto, sia la vostra forza, e Maria Santissima sia sempre al vostro fiano" (L' OR , marzo 21-22,2005)

Mentre riconoscenti chiediamo al Signore il riposo eterno per il grande Pontefice che tanto ha amato la vostra Chiesa da elevarla ad Arcivescovado Maggiore, preghiamo per il nuovo successore di Pietro, l'amatissimo Papa Benedetto XVI. Nell'omelia per l' inizio del ministero petrino del vescovo di Roma, sul tema della croce Egli ci ha donato queste memorabili parole: Il Dio che è divenuto agnello, ci dice che il mondo viene salvato dal Crocifisso e non dai crocifissori. Il mondo è redento dalla pazienza di Dio e non dalla impazienza degli uomini"

Siate profezia di questa pazienza d'amore. Essa mantiene la Chiesa viva e giovane, perchè sempre vivo e giovani è Cristo suo Capo.

Il Signore è risorto! E ci ha donato lo Spirito Santo! Amen! Alleluia!

+ Ignace Moussa Card. Daoud

Patriarca emerito di Antiochia de Siri, Prefetto

Message : His Eminence Moussa Card. Daoud
Prefect of the Congregation for the Oriential Churches,
to the Religious and Seminirians
(in English)

CONGREGATIO
PRO ECCLESIIS ORIENTALIBUS

To the Religious and the Seminarians of the Syro-Malankara Major Archi-episcopal Church, Trivandrum

Venerable Major Archbishop Cyril Mar Baselios,

Your Excellencies Bishops,

Very Reverend Rector, Professors, the non-teaching staff and the Seminarians,

Dear Religious Priests, Brothers and Sisters of the Major Archiepiscopal Syro- Malankara Catholic Church,

I wish to share with you the great joy in the elevation of your Church to the status of Major Archiepiscopal Church. Let us thank God for His care and providence on behalf of this Church.

Congratulations to your new Major Archbishop, to the pastors and to all the faithful of the Malankara Church. Greetings from the depths of my heart to you my dear religious and to the Seminarians.

You are a precious gift; one of promise for your venerable Church. You represent both the present glory and the future hope.

First, I wish now to address the consecrated religious priests and sisters and recall that the origin and the prosperity of the Syro-Malankara Church is greatly linked with its religious congregations. Mar Ivanios initiated the first steps of the re-union movement in the context of the Bethany Congregation. The Daughters of Mary Congregation founded by Monsignor Joseph

Kuzhinjalil played an essential role in the missionary endeavor of the Church. The contributions of the other religious congregations cannot ever be forgotten. Your vital presence consisting of some 160 religious priests, 1922 religious sisters, 36 brothers and 150 seminarians is a sign of divine favour, but also of a responsibility. This is the responsibility; you are the builders of unity with the generous missionary initiative, with ascetic zeal for the oriental tradition, which is expressed in your church. Love of Christ must be the heart of your educational and charitable activities.

Dear religious priests and sisters recall the words of the gospels: "To whom much is given, much will be asked". Christ and the Church love you very much. You too must love, without measurement. Mary will accompany you.

Now I wish to greet my dear seminarians.

With the birth of the Syro-Malankara Catholic Church in 1930, there emerged the proposal to establish a proper seminary. The seminary remains at the heart of a Church. the prosperity and the growth of the Syro-Malankara Church is especially linked to the establishment of its own seminary.

The apostolic Constitution, *Christo Pastorum Principi*, of June 11, 1932 confirmed the urgency to begin a seminary for the formation of the Syro-Malankara clergy.

The Second Vatican Council's decree, *Optatam Totius* n. 1, re-affirms that "In each nation or particular rite, a programme of priestly formation should be undertaken"

The initiative to begin a Major Seminary got special impetus at the time of the Golden Jubilee celebration of the Malankara Church in 1980. Wladslaw

Cardinal Rubin, the then Prefect of the Congregation for Oriental Churches, encouraged and supported these efforts. Thus, St. Mary's Malankara Seminary was formally inaugurated on June 29, 1983. The Seminary received recognition from the Holy See on September 8, 1984.

Dedicated to Mary, Mother of the Church, your seminary chose as its motto "To continue Jesus' mission of love and service". The focus of this seminary centers upon the formation of the Syro-Malankara Clergy in the Catholic faith, in accordance with the specific oriental tradition of your Church. This seminary remains open for the seminarians of your eparchies and for those of religious institutes.

On February 8, 1986, your seminary received the extraordinary privilege of a visit from the Pope John Paul II of joyous memory. He blessed the foundation stone for the new building of the Seminary. In his memorable homily

on that day, the Holy Father stated that "The establishment of the Major Seminary dedicated to Mary, the Mother of the Church, is a sign of your vitality. It offers great hope of further strength and consolidation". I too, recall the visits of my predecessors, the Prefects of the Congregation for Oriental Churches; Cardinal Lourdusamy in 1987, and Cardinal Silvestrini in 1995.

2. Dear Seminarians,

I have just recalled with you certain historical events in the evolution of your seminary. History is the master of life. We learn from the past and it helps us to construct the future.

Your seminary represents a dignified house; one with numerous seminarians and qualified educators, as well as resident and visiting professors. It reflects a highly developed curriculum of study; one which is founded upon the richness of oriental theology, while attesting to the important influence of a vast and serious cultural formation. Your seminary also publishes a distinguished quarterly "Aikya Samiksha" , which further attests to the caliber of your scholarship.

I congratulate each of you, together with your Major Archbishop, your Bishops, the superiors of the seminary and the professors, for in honour of your merits, you have obtained the further dignity of affiliation with the Pontifical Urbanian University. This is a goal, which is of crucial value to you as a Major Archiepiscopal Church. Again, sincere congratulations.

What all of this now demands from you is an added initiative. Yours must have a qualitative cultural formation that is united in harmony with human and Christian formation. What is needed at this time is pastoral formation of priests that is rooted in the nature and dynamics of community life.

You are encouraged always to remember that it is in this house that you work to form the priests of tomorrow. This work is sacrificial. Like the Holy Family in their house in Nazareth, you work in prayer and in silence. Your house receives the guidance and protection of Lord Jesus, the Blessed Virgin and St. Joseph. It is a family. And your family finds its unity and solidarity daily during the Divine Liturgy and at the Eucharistic Table. In this, you always affirm your orthodoxy and your oriental heritage. In this act of liturgical participation you achieve that loving oneness with the unique Catholic Church which has the Pope as its head; he who is Bishop of Rome, the Vicar of Christ and universal shepherd.

3. Dear Seminarians, don't forget two points which I have stressed with you,

It was on June 29, 1983, on the feast of St. Peter, that your seminary was

inaugurated. Moreover, your Church celebrates the 75th anniversary of its re-union with the Roman Pope. Such is the secure guarantee that you are able to live the rich tradition of the Syro-Malankara Church in keeping with the unique light and vision of the Catholic Church.

On September 8, 1984, this seminary received the approval of the Holy See. That date was the feast of the nativity of our Holy Mother, Mary. She who is Mother of Christ and of the Church is your special patroness. She, the Eucharistic Woman, will help you to realize your motto. "To continue Jesus' mission of love and service".

The mission of a priest is to love and to serve Christ and his brethren, throughout one's whole life.

Dear religious priests, sisters and the seminarians, I convey my greetings and my prayers to you all with those unforgettable words of the Holy Father John Paul II, which he delivered, to the youth of the world during last Palm Sunday. They are words filled with love, but also with the intensity of suffering: "The joy united to the Cross assumes within itself the entire Christian mystery... Do not be afraid! The joy of the Lord, crucified and risen, is your very force, and Mary Most Holy remains always at your side". (L' OR March 21-22, 2005)

Let us remember the great Pope who loved your Church very much and elevated it to the status of the Major Archiepiscopal Church and pray for his eternal rest. Let us recall the new successor of Peter, His Holiness Pope Benedict XVI. During the homily at the beginning of his Petrine ministry as bishop of Rome, the Pope referred to the theme of the cross, and spoke these memorable words: "God, who became a lamb, tells us that the world is saved by the Crucified One, not by those who Crucified him. The world is redeemed by the patience of God. It is destroyed by the impatience of man."

You are committed to this patient love. It sustains the Church as alive and youthful, because Christ, her head is always alive and youthful.

The Lord is risen! He has gifted us the Holy Spirit! Amen, Alleluia!.

+ Ignace Moussa Card. Daoud
Patriarch emeritus of Antioch of the Syrians, Prefect

AFFILIATION OF ST. MARY'S MALANKARA SEMINARY
FACSIMILE OF THE DECREE

N. 106/2005

CONGREGATIO
DE INSTITUTIONE CATHOLICA
(DE SEMINARIIS ATQUE STUDIORUM INSTITUTIS)

CONGREGATIO DE INSTITUTIONE CATHOLICA (de Seminariis atque Studiorum Institutis), postulatione attenta Rev.mi Rectoris Magnifici Pontificiae Universitatis Urbanianae, legitime praesentantis; perpensa CONVENTIONE inter tum Exc.mum Archiepiscopum Metropolitanum Trivandrensis Syrorum Malankarensium et eiusdem Pontificiae Universitatis Rectorem die XV mensis Ianuarii, a.D. MMV inita; cum compererit in curriculo Studii Seminarii Maioris Malankarensis in loco v. Nalanchira, Trivandrum (India) siti traditarum disciplinarum rationem canonicis normis conformari et cum diligentia promoveri, petitionem memorati Rev.mi Rectoris libenter suscipiens, idem

STUDIUM THEOLOGICUM

SEMINARII MAIORIS A SANCTA MARIA NUNCUPATI

Facultati Theologicae Pontificiae Universitatis Urbanianae

AFFILIATUM

pro munere hoc Decreto ad quinquennium experimenti gratia constituit declaratque, collata Facultati potestate academicum Theologiae BACCALAUREATUS gradum iis alumnis conferendi, qui, praescriptum studiorum curriculum feliciter emensi (cfr. CIC can. 250), specialia pericula sub ductu et auctoritate eiusdem Facultatis rite superaverint; servatis de iure servandis, in primis peculiaribus NORMIS ad affiliationem exsequendam, ab utraque parte subsignatis et ab hac Congregatione approbatis; contrariis quibuslibet minime obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus eiusdem Congregationis, die II mensis aprilis a.D. MMV.

Zenon Card. Grocholewski
PRAEFECTUS

+ J. Michael Miller CSB
A SECRETIS

Translation of the decree of affiliation of the St. Mary's Malankara Major Seminary with the Pontifical Urbanian University, Rome

N.106/2005

CONGREGATION
FOR CATHOLIC INSTITUTION
(FOR THE SEMINARIES AND INSTITUTES OF STUDIES)

CONGREGATION FOR CATHOLIC INSTITUTIONS (regarding Seminaries and Institutes of Studies) having legally sought and heard the claim of the great Very Rev. Fr. Rector of the Pontifical Urbanian University, at the same time having sought the consent of Most Rev. Archbishop Metropolitan of Trivandrum of the Syro-Malankarites and the Rector of the same University on 14 January 2005 A.D., in order to find out a reckoning of the Canonical requirements of the teachings imparted in the curriculum of studies of the Malankara Major Seminary, Trivandrum, India and they are promoted diligently and considering the request of Very Rev. Rector favorably, we constitute and declare by virtue of this Decree that the same

THEOLOGICAL STUDIES
OF THE MAJOR SEMINARY, NAMED AFTER ST. MARY AFFILIATED
to the Faculty of Theology of the Pontifical Urbanian University

for experiment for a period of 5 years; granted the grade of BACCALAUREATE to be conferred to the students, who successfully have completed the prescribed curriculum of studies (Cfr. CIC can. 250), who have undergone the special examination held under the authority and supervised by the same Faculty in accordance with the laws, primarily upholding the special norms for the affiliation, signed by both the parties and approved by this Congregation; whatever contrary shall not prevail.

Given in Rome, from the apartments of the same Congregation, on 11th day of the month of April 2005 A.D.

(sd)	(sd)
Prefect	Secretary

The First Common Pastoral Letter of the Major Archbishop-Catholicos

(in Malayalam)

ദൈവകൃപയാലും തിരുസിംഹാസനത്തിന്റെ അംഗീകാരത്താലും
മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പും കാതോലിക്കോസുമായ
മോറാൻ മോർ സിറിൽ ബസേലിയോസ് കാതോലിക്കാബാവായിൽ നിന്നും
നമ്മുടെ അജപാലനാധികാരത്തിൻ കീഴിലുള്ള മേല്പ്പട്ടക്കാർക്കും പട്ടക്കാർക്കും
ശെമ്മാശഗണങ്ങൾക്കും സന്യസ്തർക്കും വിശ്വാസികളേവർക്കും വാഴ്വ്.

Prot. No. CPL 1/2005

സ്വയംഭൂവും സർവ്വശക്തനും ആദ്യന്തമില്ലാത്തവനും സാരാംശത്തിൽ സമ്പൂർണ്ണനുമായ ത്രീയേക ദൈവത്തിനു സ്തുതി!

അഭിവന്ദ്യപിതാക്കന്മാരെ, വന്ദ്യവൈദികരെ, ശെമ്മാശന്മാരെ, ബഹു. സന്യസ്തരെ, കർത്താവിൽ പ്രിയ വിശ്വാസികളെ!

സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ അനന്തകാരുണ്യത്താൽ നമ്മുടെ മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭ അവിടുത്തെ തൃക്കരങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കുകയും പുലരുകയും ചെയ്യുകയാണ്. അതിന്റെ പ്രത്യക്ഷ അടയാളങ്ങളും അനുഭവങ്ങളും നമുക്ക് ഓരോരുത്തർക്കും വ്യക്തിപരമായും സമൂഹതലത്തിലും സംലഭ്യമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതിന് കരുണാപൂർണ്ണനായ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും അവിടുത്തേക്ക് നന്ദി പറയുകയും ചെയ്യാം.

നമുക്കേവർക്കും അഭിമാനവും ആഹ്ലാദവും ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു സന്തോഷ വാർത്ത ഔദ്യോഗികമായി അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഭാഗ്യമോടെ വാഴുന്ന പരിശുദ്ധ പിതാവ് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പാ നമ്മുടെ മലങ്കര കത്തോലിക്കാസ ഭയെ മേജർ ആർക്കിയെപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭയുടെ കാനോനിക പദവിയിലേക്ക് ഉയർത്തുകയും അത് 2005 ഫെബ്രുവരി 10-ന് ഔദ്യോഗികമായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടിത്തന്നെ ഇതുവരെയും മെത്രാപ്പോലീത്തൻ ആർച്ചുബിഷപ്പായി നമ്മുടെ മലങ്കരസഭയെ ശുശ്രൂഷിച്ചിരുന്ന ബലഹീനനായ നമ്മെ നമ്മുടെ സഭയുടെ മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ, പ. പിതാവിന്റെ ഇൻഡ്യയിലെ പ്രതിനിധിയും അപ്പസ്തോലിക് നുൺഷ്യോയുമായ അഭിവന്ദ്യനായ പെദ്രൊ ലോപ്പസ് ക്വിന്താന തിരുമേനിയാണ് തിരുവനന്തപുരത്ത് നമ്മുടെ കത്തീഡ്രൽ ദൈവാലയത്തിൽ പ്രഖ്യാപിച്ചത്. ഈ വിവരം പരസ്യമായി അറിയിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിലും നമ്മുടെ ഒരു സമൂഹം യഥാസമയം ദൈവാലയത്തിൽ സന്നിഹിതമാകുകയും അവിടെ നടത്തപ്പെട്ട പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷകളിൽ പ്രത്യേകിച്ച് നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ കബറിങ്കൽ നടത്തിയ ധൂപപ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കുചേരുകയും ചെയ്തു.

നമ്മുടെ മലങ്കര സഭയെ മേജർ ആർക്കിയെപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭയുടെ തലത്തിലേക്കും പദവിയിലേക്കും ഉയർത്തുകയും അതിന്റെ മേലദ്ധ്യക്ഷനെ മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തത്, നമ്മുടെ പ്രാദേശികസഭയ്ക്ക് സാർവ്വത്രികമായി ലഭിച്ച അംഗീകാരമാണെന്ന് എടുത്തുപറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതിലൂടെ നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് സാർവ്വത്രികസഭാകൂട്ടായ്മയിൽ സഭാത്മകമായ പുതിയ സ്ഥാനവും കടമകളും അധികാരാവകാശങ്ങളുമാണ് സംലഭ്യമായിട്ടുള്ളത്. പുരാതനവും അപ്പസ്തോലികവുമായ മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രവും പാരമ്പര്യപൈതൃകങ്ങളും പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, ഇപ്പോൾ നമുക്ക് സാർവ്വത്രികസഭാകൂട്ടായ്മയിൽ ലഭിച്ച അംഗീകാരവും പദവിയും നമ്മുടെ സദാകാലാഭിലാഷവും നിരന്തരമായ ധർമ്മസമരസൽഫലവുമാണെന്ന് സംതൃപ്തിയോടെ തിരിച്ചറിയുന്നതിന് സാധിക്കും. അതിന്റെ ചരിത്രപ്രസക്തിയും ഉള്ളർത്ഥങ്ങളും നമ്മുടെ പരിചിന്തനത്തിനും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും പ്രത്യേകവിഷയമാകേണ്ടതുണ്ട്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, സാർവ്വത്രികസഭാകൂട്ടായ്മയുടെ പങ്കാളിത്തം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ മലങ്കരസഭയുടെ തനിമയും സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വയംഭരണാവകാശവും സംരക്ഷിക്കുവാനുള്ള നമ്മുടെ നിസ്തന്ദ്രപരിശ്രമങ്ങൾ ഫലമണിഞ്ഞു. തിരുസ്സഭയുടെ സാർവ്വത്രികകൂട്ടായ്മയും പ്രാദേശികയാഥാർത്ഥ്യവും ഒരുമിച്ച് നമ്മുടെ മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭയിൽ പരിപാലിച്ച് പുലർത്തുവാൻ നമുക്ക് സാധിക്കുന്നത് നമ്മുടെ മലങ്കരസഭയുടെ ചരിത്രപശ്ചാത്തലത്തിൽ വളരെയേറെ പ്രസക്തമായ ഒരു ഭാഗ്യവും നേട്ടവും കൃപയുമാണ്.

സ്വയംഭരണാധികാരമുള്ള ഒരു വ്യക്തിഗതസഭയായി ഉയർത്തപ്പെടുകയും അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്ക് ഒരു പൊതുമേലദ്ധ്യക്ഷനെയും പരിശുദ്ധപിതാവ് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപ്പാപ്പാ നിയമിച്ച് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൗരസ്ത്യ കത്തോലിക്കാസഭകളുടെ പൊതു കാനോനിക നിയമങ്ങളിൽ മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് എന്ന സംജ്ഞ ഔദ്യോഗികമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ആഗോളവ്യാപകമായ സാർവ്വത്രികസഭയുടെ പരമാദ്ധ്യക്ഷനായ റോമിലെ മാർപ്പാപ്പായ്ക്ക് വിധേയനാണ്. എന്നാൽ പ്രാദേശികസഭയുടെ പൊതുപിതാവും തലവനും ആണ്. പൗരസ്ത്യസഭകളിലെ പാത്രിയർക്കീ

സുമാരുടെ അധികാരാവകാശങ്ങൾക്ക് തുല്യമായ അധികാരാവകാശങ്ങൾ കാനൻ നിയമാനുസരണം മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പിനും സ്വായത്തമാണ്. അങ്ങനെ നമ്മുടെ മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭ നിയമാധിഷ്ഠിതമായ ഒരു മേജർ ആർക്കിയെപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭയായും അതിന്റെ പ്രാദേശികമേലദ്ധ്യക്ഷൻ മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പായും ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുകയും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. കത്തോലിക്കാസഭാ കൂട്ടായ്മയിൽ സ്വയംഭരണാവകാശമുള്ള ലത്തീൻ സഭയും പൗരസ്ത്യ പാത്രിയാർക്കൽ സഭകളും കൂടാതെ സ്വയംഭരണാവകാശമുള്ള മൂന്ന് മേജർ ആർക്കിയെപ്പിസ്കോപ്പൽ സഭകൾ ഇപ്പോൾ ഉണ്ട്. അതിലൊന്നാണ് മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭ. ഉക്രേനിയൻ കത്തോലിക്കാസഭ, സീറോമലബാർ കത്തോലിക്കാസഭ എന്നിവയാണ് മറ്റു രണ്ടുസഭകൾ. ഇവയെല്ലാം തന്നെ സഭാത്മകജീവിതത്തിലും പ്രേഷിതപ്രവർത്തനത്തിലും അവയുടെ സർഗ്ഗശക്തിയ്ക്കും അടിസ്ഥാനപൈതൃകമൂല്യങ്ങൾക്കും സാക്ഷ്യം നൽകുവാൻ പ്രാപ്തിയുള്ള സഭാസമൂഹങ്ങളാണ്.

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പൊതുകാനോനകളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പിന്റെ സ്ഥാനവും പദവിയും സുറിയാനിസഭയുടെ പാരമ്പര്യത്തിലും മലങ്കര സഭയുടെ ആധുനികചരിത്രത്തിലും നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധ കാതോലിക്കാ ബാവാ എന്ന മേല്പ്പട്ടസ്ഥാനിയിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഔദ്യോഗികപദവിയിലുമാണ്. ആധുനിക മലങ്കര സുറിയാനിസമൂഹങ്ങളുടെ - കത്തോലിക്കരുടെയും അകത്തോലിക്കരുടെയും - ധാരണയും മറ്റൊന്നല്ല. റോമിലെ പരിശുദ്ധപിതാവായ മാർപ്പാപ്പായുടെ പ്രതിനിധി മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പുതിയ സ്ഥാനലബ്ധിയുടെ വിളംബരവേളയിൽ മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പിന് കാതോലിക്കാബാവായുടെ പദവിക്കനുസൃതമായ അധികാരാവകാശങ്ങൾ സംലഭ്യമായിരിക്കുന്നുവെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. ആയതിനാൽ, നമ്മുടെ മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭയുടെ പൊതുപിതാവും തലവനുമായ മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ്, നമ്മുടെ കാതോലിക്കാബാവായാണ്.

കർത്താവിൽ പ്രിയ സഹോദരങ്ങളെ, മക്കളെ!

നമ്മുടെ മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭയ്ക്ക് ആഗോള കത്തോലിക്കാസഭാ കൂട്ടായ്മയിൽ ലഭിച്ച ഉന്നതമായ സ്ഥാനവും പദവിയും പുരാതനമായ ഒരു പ്രാദേശിക അപ്പസ്തോലികസഭയെന്ന നിലയ്ക്ക് നമ്മിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന കടമകളും കടപ്പാടുകളുമാണ് അനുസ്മരിപ്പിക്കുക. ദൈവദത്തമായ നമ്മുടെ സുവിശേഷ ദൗത്യം കാര്യക്ഷമമായും വ്യാപകമായും നിറവേറ്റുന്നതിന് നമുക്ക് ശക്തിയും പ്രാപ്തിയും ലഭിക്കണം. പരിശുദ്ധാത്മനിവേശിതമായ ഒരു ദൈവജനസമൂഹമെന്ന നിലയിൽ നമുക്ക് നമ്മെത്തന്നെ ദൈവതൃക്കരങ്ങളിൽ സമർപ്പിക്കാം. കാലാനുകാലങ്ങളിൽ അവിടുന്നു നൽകുന്ന ദിവ്യാഹ്വാനങ്ങൾക്കനുസൃതമായി പ്രത്യുത്തരിക്കാം.

നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സുവിശേഷ ദൗത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനുള്ള ദൈവാത്മപൂരിതമായ ഉൾക്കരുത്തിൽ ആഴമായി ഉറയ്ക്കുന്നതിനും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ നമുക്കു കൈവന്ന രക്ഷയുടെ വേദികൾ ഏവർക്കും സംലഭ്യമാക്കുന്നതിനുള്ള പ്രയത്നങ്ങളിൽ വികാസം പ്രാപിക്കുന്നതിനും നമ്മൾ അർപ്പണബുദ്ധിയോടുകൂടി ഉൾപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഈ സംരംഭങ്ങളിൽ ഒരു സഭയായി മുന്നേറുന്നതിന് നമ്മുടെ സഭയെ എല്ലാവിധത്തിലും സജ്ജമാക്കുന്നതിന് ബലഹീനനായ നമ്മെ ദൈവം തെരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുകയാണല്ലോ. നമ്മുടെ കടമകൾ യഥായോഗ്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങൾ ലഭി

ക്കുന്നതിന് നിങ്ങളുടെ ഏവരുടെയും ആത്മാർത്ഥമായ സഹകരണവും പ്രാർത്ഥന കളും അപേക്ഷിക്കുന്നതിന് ഈ അവസരം നാം വിനിയോഗിക്കുന്നു. ദൈവം നമ്മെ ഏവരെയും സമൃദ്ധമായി അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

നമ്മുടെ സഭയ്ക്ക് കിട്ടിയ സാർവ്വത്രിക അംഗീകാരവും നമ്മുടെ സഭാദ്ധ്യക്ഷനു ലഭിച്ച സ്ഥാനക്കയറ്റവും അനുസ്മരിച്ച് ദൈവതിരുമുമ്പിൽ നന്ദിപറയുന്നതിനും നമ്മുടെ സഭാസമൂഹത്തിന്റെയും വ്യാപകമായ മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെയും മുമ്പിൽ അത് ആഘോഷിച്ച് സാക്ഷ്യം നൽകുന്നതിനും നമ്മുടെ മേല്പട്ടക്കാരുടെയും പട്ട ക്കാരുടെയും സന്യസ്തരുടെയും അത്മായരുടെയും സംഘടനകളുടെയും സ്ഥാപ നങ്ങളുടെയും മറ്റും പ്രതിനിധികൾ കൂടിയാലോചിച്ച് തീരുമാനിക്കുകയുണ്ടായി. അതനുസ്സരിച്ച് 2005 ഏപ്രിൽ 7-ാം തീയതി തിരുവനന്തപുരം കത്തീഡ്രൽ ദേവാല യത്തിൽ ഒന്നിച്ചുചേർന്ന് നമ്മുടെ സഭയുടെ പുതിയ സ്ഥാനലബ്ധിയിൽ സന്തോ ഷിക്കുകയും സഭാദ്ധ്യക്ഷന്റെ ഔദ്യോഗിക സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂഷ ആഘോ ഷമായി നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

നമ്മുടെ പ്രത്യേകക്ഷണം അനുസരിച്ച് റോമിലെ പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ പ്രതിനി ധിയായി പൗരസ്ത്യ തിരുസ്സംഘത്തിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ അത്യുന്നത കർദ്ദിനാൾ മൂസാ ദാവൂദ് തിരുമേനി, പരിശുദ്ധപിതാവിന്റെ ഇൻഡ്യയിലെ പ്രതിനിധി അഭിവന്ദ്യ അപ്പ സ്തോലിക് നൂൺഷ്യോ പെദ്രോ ലോപസ് കിന്താന തിരുമേനി, ഭാരതത്തിലും പുറം രാജ്യങ്ങളിലും നിന്നുള്ള കർദ്ദിനാളന്മാർ, മെത്രാന്മാർ, നമ്മുടെ അഭ്യുദയ കാംക്ഷികൾ, സാമൂഹ്യസാംസ്കാരിക നേതാക്കന്മാർ മുതലായവർ ഈ സന്തോ ഷവേളയിൽ നമ്മോടു പങ്കുചേരുന്നുണ്ട്. വി. കുർബ്ബാന, സ്ഥാനാരോഹണ ശുശ്രൂ ഷ, പൊതുസമ്മേളനം മുതലായ ആഘോഷ പരിപാടികളുടെ വിശദവിവരങ്ങൾ യഥാസമയം ഏവരെയും അറിയിക്കുന്നതായിരിക്കും.

ഈ പരിപാടികളുടെ വിജയകരമായ നടത്തിപ്പിന് ഏവരുടെയും നിർലോഭമായ സഹായസഹകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് പ്രത്യാശിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേ കമായ പരിപാലനവും അനുഗ്രഹങ്ങളും ലഭിക്കുന്നതിന് നമുക്ക് തീവ്രമായും നിര ന്തരമായും പ്രാർത്ഥിക്കാം.

ആയത് ദൈവമാതാവായ പ. കന്യാകമറിയാമിന്റെയും അപ്പസ്തോല സമൂഹ ത്തിന്റെയും സകല വിശുദ്ധരുടെയും പ്രാർത്ഥനകളാൽ തന്നെ, ആമ്മീൻ

എന്ന്,

കർത്താവിൽ നിങ്ങളുടെ വിനീതശുശ്രൂഷി

മോറാൻ മോർ സിറിൽ ബസേലിയോസ് കാതോലിക്കാബാവാ

മലങ്കര കത്തോലിക്കാസഭയുടെ മേജർ ആർച്ചുബിഷപ്പ്

സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ..........................

N.B ഈ കല്പന അടുത്തുവരുന്ന ഞായറാഴ്ച വി. കുർബ്ബാന മദ്ധ്യേ നമ്മുടെ എല്ലാ ഇടവകകളിലും, മിഷ്യൻകേന്ദ്രങ്ങളിലും, ആരാധനാ കേന്ദ്രങ്ങളിലും, സ്ഥാപനങ്ങളിലും വായിക്കേണ്ടതാണ്.

The Foundation Stone for the Major Archiepiscopal Curia (Catholicate Centre) blessed

The Foundation Stone for the New Major Archiepiscopal Curia and Catholicate Centre was blessed by His Beatitude Ignace Cardinal Moussa Daoud on 16 May 2005 at Thirusannidhi. (Major Archbishop's House) Pattom, Trivandrum. The Catholicos, His Beatitude Moran Mor Cyril Baselios, Bishops Joshua Mar Ignathios and Joseph Mar Thomas, were present at the blessing ceremony. Priests, religious and laity of the vicinity were present on the occasion.

The Major Archiepiscopal Curia

The Malankara Major Archiepiscopal Curia (Catholicate Centre) starts functioning at St. Aloysius Minor Seminary Campus Pattom. On 20 May 2005 His Beatitude Moran Mor Cyril Baselios Catholicos blessed the Curia building. A good number of priests, sisters and laity from nearby places attended the blessing service.

Address: Malankara Catholicate Centre, Pattom, Trivandrum 695004, Kerala, India.**Tel**. No. 0471. 2558864. **E.mail**. mcccuria@sancharnet.in

The Preparatory Synod of the Syro-Malankara Catholic Church

The last meeting of the Council of Hierarchs of the Malankara Catholic Metropolitan Church and a preparatory Episcopal Synod in view of the Enthronement of the First Major Archbishop-Catholicos of the Malankara Church and to lead the Malankara Catholic Church to her newly elevated canonical status of Major Archiepiscopal Church was held from 30 March to 1 April 2005 at Cherupushpagiri, Pushpagiri Medical College, Tiruvalla. The Major Archbishop-Catholicos His Beatitude Moran Mor Cyril Baselios inaugurated the Synod by lighting the lamp. All the Bishops of the Malankara Hierarchy were present at the Synod. The Synod that lasted for three consecutive days, was of a preparatory nature. Discussions were focussed on enhancing

the legislative, judicial, executive functions of the Synod, and improving the pastoral and apostolic activities of the Malankara Church. It was also decided that commissions be constituted that take care of the various apostolates of the Church. The proposals are: Commissions for Evangelization, Liturgy, Catechism, Priests, Religious, Seminary, Family, Laity, Youth, Education, Social Apostolate, Pastoral Communication, Ecumenism, Dialogue, Pastoral care of the Faithful in the Extraterritorial regions in India and abroad.

His Excellency Mar Koorilos the Bishop of Moovattupuzha, the secretary of the Council of Hierarchs is to continue as the Secretary to the Episcopal Synod.

Appointments

Few appointments were made by His Beatitude for the functioning of the Major Archiepiscopal Curia.

Finance Officer:	Rev. Fr. Jose Kizhakedath
Chancellor:	Rev. Fr. Antony Valiyavilayil OIC
Judicial Vicar	Rev. Fr. John Kochuthundil
Office Secretary:	Rev. Sr. Ardra SIC

Commission for the Code of Particular Law

A Commission is constituted for the Codification of the Particular Law of the Malankara Catholic Church. Consultors including 58 Priests, 11 Religious Sisters, 14 Lay Persons were constituted as a body for the initial process. Rev. Dr. John Kochuthundil was appointed the General Convenor and Rev. Sr. Ardra SIC was nominated the Secretary of the Codification Commission.

The First meeting of the Consultors of the Commission for Codification of Particular Law was inaugurated by Moran Mor Cyril Baselios, the Catholicos on 7 June 2005 at Srothas. His Excellencies Rt. Rev. Joshua Mar Ignathios and Joseph Mar Thomas were present on the occasion. Sixty-eight Consultors were present at the meeting. Orientation and guidelines for the codification were given by the Catholicos. Groups were formed to take care of the study and codification of laws in accordance with the topics entrusted to each group. Plans for future actions of the groups were drawn up. The meeting ended at 4.00 pm.

CODIFICATION OF THE PARTICULAR LAWS OF THE SYRO-MALANKARA CATHOLIC CHURCH

A Report of the Institution of the Commission for the Codification of the Particular Laws of the Syro-Malankara Catholic Church and the first meeting of the Consultors.

Being elevated to the Major Archiepiscopal-Catholicate status, the Malankara Catholic Church is in need of a Code of Particular Law to coordinate and regulate its ecclesial life and ministry. Although, we have laws, lawful customs, statutes and other norms for the governance of the Church, they are not yet constituted into a single entity; i.e. a single code according to the norms of the CCEO. The CCEO is a common code and it serves as general norms. Each *sui iuris* Church has to codify its own particular law in the light of the CCEO. Thus the law for a *sui iuris* Church will become complete. The juridical status and identity and functioning of the various organs of governance of the Malankara Catholic Church can be enunciated legitimately only with the code of its own particular law. Hence, the formal proposal regarding the codification of particular laws was made at the last meeting of the Council of Hierarchs of the Malankara Catholic Metropolitan Church held at Tiruvalla from 29-31 March 2005. The Council of Hierarchs requested the Major Archbishop-Catholicos designate to constitute the commission for the codification.

With a view of wider participation representing a cross section of the People of God of the Malankara Church, as a preliminary stage of the process of codification, a committee of 83 members representing priests, religious, and laity is constituted by the Major Archbishop-Catholicos. The Major Archbishop-Catholicos himself intimated the nominations to the members asking each one to intimate their willingness and availability for the task. Rev. Dr. John Kochuthundil, the Chancellor of the Major Archiepiscopal Eparchy of Trivandrum is appointed the General Convenor and Sr. Ardra SIC is nominated the Secretary of the Codification Committee. The First General Assembly of the Consultors of the codification committee was fixed to be convened at Thirusannidhi (Major Archbishop's House), Pattom, Trivandrum at 10 a.m. on 7 June 2005.

First General Assembly of the Consultors of Codification

As decided, the First General Assembly of the Consultors of the Commission for Codification of the Particular Law of the Malankara Catholic Church met at 10 a.m. on 7 June 2005. For better convenience and transaction of business,

the meeting was transferred from *Thirusannidhi* to *Srothas*, the Social Service Centre of the Major Archiepiscopal Eparchy of Trivandrum at Pattom. Trivandrum.

Registration of the members started at 9.30 a.m. Files with source materials were provided to each participant at the registration counter.

At 10 a.m., His Beatitude Moran Mor Cyril Baselios, the Major Archbishop-Catholicos and Bishops Joshua Mar Ignathios and Joseph Mar Thomas and Rev. Fr. George Thomas Kallunkal OIC, Superior General of the Order of the Imitation of Christ lighted the lamp to inaugurate the meeting and as a prelude to the prayer of dedication. Rev. Father Antony Valiyavilayil OIC, the Chancellor of the Major Archiepiscopal-Catholicate Curia led the gathering in prayer.

The inaugural address and the orientation and guidelines for the Codification were presented by the Catholicos.

The Inaugural Address and the Orientation -
His Beatitude Moran Moran Cyril Baselios Catholicos:

Recalling the great event of the elevation of the Syro-Malankara Catholic Church to the status of a Major Archiepiscopal Church His Beatitude pointed out the need of the Codification of the particular laws, i.e., laws that are applicable to our particular Church, the Malankara Catholic Major Archiepiscopal Church s*ui iuris*.

1. Why Particular Laws for the Malankara Church?

The First and the Second Vatican Councils, and of the Late Pope John Paul II of ever loving memory appealed for the codification of the Common law as well as the Particular laws for the Eastern Churches; so that the Eastern Churches may grow and flourish as autonomous Churches according to their own Apostolic tradition, culture and disciplinary patrimonies.

It is rather very late that we feel the need to have a particular code of laws for our Church; but it is the right time as we are in receipt of the juridical status of a Major Archiepiscopal Church and the structure of the Synodal Government for our Church. So it is the need of the time to work for the codification of own Code of Particular Laws.

2. The Goal

The goal of this nominated committee of 83 Consultors is to constitute a Code of Particular Laws proper to the internal governance of the Syro-Malankara Major Archiepiscopal Church. It would manifest our identity and status as a particular Church in the Catholic communion.

3. Materials for Orientation

The members were provided with a few articles to initiate them and to orient them in the process of codification. The sources include those documents prepared by his Beatitude the Catholicos and excerpts from the CCEO where the Common Code gives provisions to particular laws. The articles made available are:

Cyril Mar Baselios, *Ecclesial perspectives Emerging from the new Code of Canon law for the Oriental Churches*, Bathery 1993.

——————————— *The Holy Catholic Church as the Communion of Churches*, Bathery 1993.

——————————- *Provisions for the application of Particular Laws and Special Norms in the Code of Canon law for the Oriental Churches,* Bathery 1993

John Kochuthundil, ed., *A Study of the Particular Law of the Eastern Catholic Churches,* (a collection of articles) Trivandrum, 2005.

4. Guidelines for Codification

(a) **The Need of Self-Orientation**: His Beatitude the Catholicos invited everyone to an orientation as prelude to the requirement of the codification of the Code of Particular Laws, which has to furnish us with sufficient knowledge and clarity for the governance of our Church, which is an autonomous (*sui iuris*) Church with its own tradition, ethos and customs and disciplinary systems. He reminded members of the need to make a study of CCEO to find out where provisions have been made to follow the particular law. There are at least 152 canons of the CCEO that provide opportunities for the proper canons of the Malankara Catholic Church.

(b). **Go into the Sources:** The task before the members is, in fact, not codifying new laws for the Church. We have at our disposal traditions, existing laws, by-laws, and directories, legitimate customs, which govern the day to day life of our Church and Parishes and Juridical Institutes. Therefore, it is important, that the process of codification includes a restructuring, a renewal of the existing laws in the light of the ancient traditions of our Church, the provisions of the CCEO and their *aggiornamento* in the light of the contemporary realities. Hence we shall take into account all those Juridical Sources of the Malankara Catholic Church, namely:

- the traditions of the ancient Apostolic Church of India
- the liturgical and canonical discipline of the Antiochene Church

- traditions both of the undivided Malankara Church and the divided Churches
- legitimate laws and norms hitherto given by the Hierarchs of the Malankara Catholic Church and its legitimate customs
- laws governing exigencies of ecclesial life in our modern times.

It should be upon these foundations that the particular law must be codified.

5. Group Formation & Discussion

The Codification Committee consisting 83 persons is divided into 7 groups headed by a convenor. Each group is entrusted with specific topics (see Appendix) related to the Canons of CCEO.

In the afternoon session (at 3.p.m) under the guidance of their respective convenors the groups met separately and discussed the topics given to them. Most of the groups planned to be subdivided into minor groups of two or three persons. Topics in each section are divided and given to them for study, and to reflect upon. It is decided that these assigned persons should prepare their given topics and should outline the particular law with reference to the ancient traditions of our Church, the Code of Canons of the Eastern Churches and the directives, statues and traditions of the Malankara Catholic Church. All these outlined particular canons should be brought together and should be presented in the group in its next meeting which will be convened at different places at the dates convenient to each group.

In the general meeting held after the group discussions session, the group leaders presented the projects and decisions for their future meetings.

6. Interventions

Time was also allotted for discussion and interventions. Proposals and clarifications were made:

- on the requirement of a complete code of particular law rather than limiting it to a “filling up of gaps” where there are provisions of particular law in the CCEO.
- the participation of the laity in the codification process and other areas of Church life.
- “How do we address the head of our Church, the Catholicos?
- What is the norm of precedence of the Bishops of our Church?

On the question of the participation of the laity in the codification process and other areas of Church life, it was suggested that the Malankara Ecclesial

traditions should be reinstated in the proposed code. It is hoped that the other questions will be clarified with the codification of the Particular Law.

It is also decided that each group may put together all the canons drafted and send them to the General Convener by the first week of August 2005. This will constitute a *"draft"* for the further study and completion of the codification process.

7. Further Procedures of Codification

After this process, a small committee will be constituted as a team of experts to do the finishing work of the Codification. The collated draft will be sent to heads of ecclesiastical faculties and institutions and juridical institutes for their study and observations. The observations will be collated by the team of experts and studied and accepted into draft wherever it is harmony with canonical principles. The team will prepare the final draft to be presented to Holy Synod of our Church to be studied, approved and promulgated.

Conclusion

The General Assembly of the Consultors of the Codification of Particular Law ended at 4 p.m. with a vote of thanks by the General Convenor.

Appendices to the Report

1. Persons invited for the Codification Committee Meeting
2. The study groups and the topics assigned to each group.

Appendix 1

THE SYRO-MALANKARA MAJOR ARCHIEPISCOPAL CHURCH

Names of the Particular Law Drafting Committee Members

Chairman	**:**	**His Beatitude Moran Mor Cyril Baselios Catholicos**
Vice Chairman	**:**	His Excellency Most Rev. Thomas Mar Koorilos
General Convener	**:**	Rev. Fr. John Kochuthundil
Secretary	**:**	Rev. Sr. Ardra SIC

Consultors

Reverend Fathers

1. Rt. Rev. Geevarghese Mannikarott Corepsicopo
2. Very Rev. Monsignor Stephen Thottathil

3. Very Rev. Monsignor John Varghese Easwarankudiyil
4. Very Rev. Monsignor Thomas Charivupurayidam
5. Rev. Dr. George Thomas Kallunkal OIC
6. Very Rev. Dr. Chacko Aerath OIC
7. Very Rev. Dr. Thomas Reji Padinjattemelethil OIC
8. Rev. Dr. Joseph Gnayalloor
9. Very Rev. Fr. Cherian Ramanal
10. Rev. Fr. Idicula Pandiyathu
11. Very Rev. Fr. Geevarghese Nediath
12. Rev. Fr. Roy George Vayalirakkathu
13. Rev. Fr. Augustine Kailathu OIC
14. Rev. Dr. Varghese Thannikkakuzhy
15. Very Rev. Dr. George Kalayail
16. Rev. Fr. Thomas Kumbukatt
17. Rev. Fr. Varghese Mavelil
18. Rev. Dr. Abraham Kakkanatt
19. Rev. Fr. Abraham Pappadiyil
20. Rev. Fr. Mariadas (Marthandom)
21. Rev. Fr. John Vianey OIC
22. Rev. Fr. Thomas Thannickakuzhy
23. Rev. Fr. Philip Pantholil
24. Rev. Dr. Geevarghese Chediath
25. Rev. Dr. John Padipurackal
26. Rev. Dr. Abraham Mulamootil
27. Rev. Fr. Joseph Kalavilayil
28. Rev. Fr. Joshua Peedikayil
29. Rev. Dr. Antony Kakkanatt
30. Rev. Dr. Mariadas OIC
31. Rev. Dr. Thomas Kanjiramukalil
32. Rev. Fr. Johnson Charivukalayil
33. Rev. Fr. Raju Parakottil
34. Rev. Fr. Mathew Valyiaveettil
35. Rev. Dr. Antony Valiyavilayil OIC
36. Rev. Dr. Anniyil Ninan Tharakan
37. Rev. Dr. Samuel Kattukallil
38. Rev. Dr. Thomas Panicker P.G
39. Rev. Dr. Manoj Odalil OIC
40. Rev. Fr. Mathew Karimpil
41. Very Rev. Fr. S. Varghese

42. Rev. Dr. Kurian Valuparambil
43. Very Rev. Fr. Abraham Chacko Narimattathil
44. Rev. Fr. Mathew Panjikattil
45. Rev. Fr. Dr. Eldho Puthenkandathil
46. Rev. Dr. Viasyaneth OIC
47. Rev. Fr. Sunny Kavuvila
48. Rev. Fr. John Charivupurayidathil
49. Rev. Fr. John Kochuthundil
50. Rev. Fr. Samuel Thaikkottathil
51. Rev. Dr. Jacob Thekkeparampil
52. Rev. Fr. Samuel Mannil
53. Rev. Fr. Mathew Thuruthiyil
54. Rev. Dr. Kuriakose Thadathil
55. Rev. Fr. P.T. Thomas
56. Rev. Fr. Michael Mukkampalathu
57. Rev. Fr. James Mammoottil OIC
58. Rev.Fr. Sylvester Kanjiramukalil OIC

Reverend Sisters

59. Rev. Mother Benjamin SIC
60. Rev. Mother Francina DM
61. Rev. Mother Sereena SIC
62. Rev. Mother Philomina SIC
63. Rev. Sr. Rehmas SIC
64. Rev. Sr. Mother Helena SIC
65. Rev. Sr. Felix DM
66. Rev. Dr. Scholastica SIC
67. Rev. Sr. Dr. Ardra SIC
68. Rev. Sr. Dr. Anila Christy DM
69. Rev. Sr. Rose Francis DM

Lay Representatives :

70. Chevalier Dr. Antony Eapen
71. Mr.V.P. Thomas
72. Mr. Mathew Varghese
73. Mr. Daniel Pallivathukal
74. Dr. Susan Panicker
75. Dr. Cherian Thomas

76. Mr. Paulmani
77. Mr. Thomas John Thevareth
78. Prof. K.C. Mathai
79. Mr. Johnson
80. Mr. John Titus
81. Mr. Philip Padinjarothil
82. Mr. Daniel Indikattil
83. Mr. Monson K. Mathew

Appendix 2

Study Groups for the Codification of the Particular Laws of the Syro-Malankara Catholic Church with topics assigned to them

Group A

Topics: Hierarchs, Auxiliary Bishop, Eparchial Councils and Curia, Appointment of Priests

1. **Rev. Dr. Joseph Gnayalloor (Convener)**
2. Very Rev. Monsignor Thomas Charivupurayidam
3. Very Rev. Dr. Chacko Aerath OIC
4. Very Rev. Fr. Cherian Ramanalil
5. Rev. Fr. Idicula Pandiyathu
6. Rev. Fr. Augustine Kailathu OIC
7. Very Rev. Fr. Geevarghese Nediath
8. Rev. Fr. Roy George Vayalirakkathu
9. Rev. Mother Benjamin SIC
10. Rev. Mother Sereena SIC
11. Chevalier Dr. Antony Eapen
12. Mr. Monson K. Mathew

Group B

Topics: Mass for the people, Parish Council and Records, Retirement of Priests, Vicarious Cooperator, Exarchs, Clerics

13. **Very Rev. Monsignor Stephen Thottathil (Convener)**
14. Rev. Dr. Varghese Thannickkakuzhy

15. Very Rev. Dr. George Kalayail
16. Rev. Fr. Thomas Kumbukatt
17. Rev. Fr. Varghese Mavelil
18. Rev. Dr. Abraham Kakkanatt
19. Rev. Fr. Abraham Pappadiyil
20. Rev. Fr. Mariadas (Marthandom)
21. Rev. Fr. John Vianey OIC
22. Rev. Mother Francina DM
23. Mr. Daniel Pallivathukal
24. Mrs. Susan Panicker

Group C

Topics: Properties, Judicial Process, Transfer and Removal, Punishment

25. **Rev. Fr. Thomas Thannickakuzhy (Convener)**
26. Very Rev. Fr. John Varghese Easwarankudiyil
27. Very Rev. Dr. Thomas Reji Padinjattemelethil OIC
28. Rev. Fr. Philip Pantholil
29. Rev. Dr. Geevarghese Chediath
30. Rev. Dr. John Padipurackal
31. Rev. Dr. Abraham Mulamootil
32. Rev. Fr. Joseph Kalavilayil
33. Rev. Sr. Dr. Ardra SIC
34. Dr. Cherian Thomas
35. Mr. Paulmani
36. Mr. John Thevareth

Group D

Topics: Sacramentals, Holy Places, Time, Veneration of Saints, Oath, Receiving into Catholic Communion, Ecumenism, Juridical Acts, Offices

37. **Rev. Dr. Antony Kakkanatt (Convener)**
38. Rt. Rev. Geevarghese Mannikarott
39. Rev. Fr. Joshua Peedikayil
40. Rev. Dr. Mariadas OIC
41. Rev. Dr. Thomas Kanjiramukalil
42. Rev. Fr. Johnson Charivukalayil
43. Rev. Fr. Raju Parakottil

44. Rev. Fr. Mathew Valyiaveettil
45. Rev. Dr. Scholastica SIC
46. Mr. Mathai (Tvla)
47. Mr. Johnson (Tvm)
48. Mr. John Titus (Tvm)

Group E

Topics: Participation in the Roman Synod of Bishops, The Patriarchal and Major Archiepiscopal Churches, The Metropolitan Church, Other Churches

49. Rev. Dr. Antony Valiyavilayil OIC (Convener)
50. Rev. Dr. George Thomas Kallunkal OIC
51. Rev. Dr. Anniyil Ninan Tharakan
52. Rev. Dr. Samuel Kattukallil
53. Rev. Dr. Thomas Panicker P.G
54. Rev. Dr. Manoj Odalil OIC
55. Rev. Fr. Mathew Karimpil
56. Very Rev. Fr. S. Varghese
57. Rev. Mother Philomina SIC
58. Rev. Sr. Felix DM
59. Chevalier V.P. Thomas
60. Rev. Fr. Sylvester OIC

Group F

Topics:Religious,Laity,Association,Evangelization, Inculturation, Preaching

61. Rev. Dr. Kurian Valuparambil (Convener)
62. Rev. Sr. Dr. Anila Christy DM
63. Very Rev. Fr. Abraham Chacko Narimattathil
64. Rev. Fr. Mathew Panjikattil
65. Rev. Fr. Dr. Eldho Puthenkandathil
66. Rev. Dr. Viasyaneth OIC
67. Rev. Fr. Sunny Kavuvila
68. Rev. Fr. John Charivupurayidathil
69. Rev. Mother Helena SIC
70. Rev. Sr. Rose Francis DM
71. Mr. Philip Padinjarothil (Muvat.)
72. Mr. Daniel Indikattil

Group G

Topics: Liturgy and Sacraments - Baptism & Confirmation, Eucharist, Confession, Anointing of the sick, Orders, Marriage

73. **Rev. Fr. John Kochuthundil (Convener)**
74. Rev. Samuel Thaikkottathil
75. Rev. Dr. Jacob Thekkeparampil
76. Rev. Fr. Samuel Mannil
77. Rev. Mathew Thuruthiyil
78. Rev. Dr. Kuriakose Thadathil
79. Rev. Fr. P.T. Thomas
80. Rev. Fr. Michael Mukkampalathu
81. Rev. Fr. James Mammoottil OIC
82. Rev. Sr. Rehmas SIC
83. Mr. Mathew Varghese (Tvm)

Secretary

MALANKARA

ACTS OF THE HOLY SYNOD OF THE SYRO-MALANKARA CATHOLIC CHURCH

Vol. 1 No. 1 July 2005

EDITORS
Fr. Antony Valiyavilayil OIC
Sr. Ardra SIC

CIRCULATION
Fr. Bovas Mathew Meloottu

SUBSCRIPTION INFORMATION
The subscription is Rs. 100 per annum
Overseas subscription: US $/ Euro 15

FOR FURTHER INFORMATION PLEASE WRITE TO
The Editor
MALANKARA
Catholicate Centre
Pattom, Trivandrum 695 004
Kerala, India.
Tel. 0091.471.255 88 64
E-mail: mcccuria@sancharnet.in

PUBLISHED BY THE CHANCELLOR
from the Major Archiepiscopal Curia, Catholicate Centre,
Pattom, Trivandrum 695 004, Kerala, India

PRINTED at St. Mary's Press, Pattom, Trivandrum 695 004.